

CASA CORPULUI DIDACTIC ALBA
Editura Universul Școlii

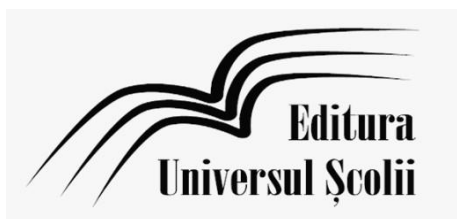
„Educația este un al doilea soare pentru cei care o posedă.” (Heraclit din Efes)

LAUDĂ SEMINTELOR, CELOR DE FAȚĂ ȘI-N VECI TUTUROR!

PUBlicație ANUALĂ CU LUCRĂRILE
CONCURSULUI
„Laudă semințelor, celor de față și-n veci tuturor”
ISSN 2668-0076, ISSN-L 2668-0076

Alba Iulia
2024

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

**Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod
510009 Tel. 0258/826147, Fax.
0258/833101**

Web: www.ccdab.ro,

E-mail: office@ccdab.ro

Director Casa Corpului Didactic Alba:

Prof. Dărămuș Eugenia Marcela

Redactor: prof. Popa Ramona Claudia

Colaboratori: prof. Crișan Monica

prof. Nandrea Maria

prof. Oros Ligia Elena

Bibliotecar: Cutean Irina

Secretar: Oțoiu Diana

Contabil: Bărdăhan Ioana

Tehnoredactare: analist programator, Popa
Ioan

SUMAR

pag.

I. ESEU, CRITICĂ ȘI ISTORIE LITERARĂ

- „Țara fără de nume”, spațiu al coexistenței și armonizării antonimiilor**, prof **10**
Pavelescu Marilena, Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” Târgoviște, jud. Dâmbovița
- Lucian blaga, viața și opera**, elev, **Diniș-Adam Cristian**, Școala Gimnazială „Nicodim 14
Ganea” Bistra, jud. Alba, prof coordonator **Diniș-Adam Cristina**
- Mitul tăcerii în scriitura lui Lucian Blaga**, eleva, **Miclea Roberta**, Colegiul Național 21
„Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia, jud. Alba, prof coordonator **Marincaș Marinela**
Adriana
- Lucian Blaga – omul din umbră, poetul luminii**, eleva, **Rancea Ayana-Maria**, Liceul 24
Teoretic Teiuș, jud. Alba, prof coordonator **Pop Romina**

II. INFORMARE – DOCUMENTARE

- Căutându-l pe Blaga în bibliotecile lumii: bibliografie cuprinzând titluri din opera lui 28**
Lucian Blaga și titluri de lucrări cu referințe critice la opera și viața lui Lucian Blaga,
elevă, **Căstăian-Rusu Elisa Ioana**, Colegiul Național „Horea Cloșca și Crișan” Alba Iulia,
jud. Alba, coordonator, **bibliotecar Bîrz Lucreția**
- Laudă semintelor celor de față și-n veci tuturor**, elevă **Zaharia Sînziana-Alexandra 54**
Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia, jud. Alba, coordonator, **bibliotecar Barb**
Geanina

III. ARTE PLASTICE

- Motto: „Dragă-mi este dragostea, dragă ueori furtuna, și-un păcat pe care-l arde, pe 59**
la miezul nopții, luna”, prof. **Macovei Andrei Ciprian**, Școala Gimnazială „Mihai
Viteazul” Târgoviște, jud. Dâmbovița
- Motto: „Mă tulbură basmul pentru dulcea amărăciune cu care vorbea despre zările 60**
fericirii, dar și pentru simțământul amețitor, ce-mi da, cu privire la încălcarea
timpurilor, ce stăpânesc lumea cu tărâmurile ei”, prof. **Mezei Iulian**, Liceul de Arte
„Regina Maria” Alba Iulia, jud. Alba
- Motto: „Printre degete, uneori, îmi curge aurul visării...”**, eleva, **Beleiu Denisa**, 61
Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia, jud. Alba, coordonator: **prof.**
Marincaș Marinela Adriana
- Motto: „Dacă se ține seama de puterea ei creatoare, orice boabă de sămânță e o 62**
divinitate” eleva, **Cernei Ingrid-Maria**, Colegiul Național „Onisifor Ghibu” Oradea, jud.
Bihor, coordonator: prof. **Derecichei Simona Mihaela**
- Motto: „Pământul râde prin flori”**, eleva, **Ignat Cristiana-Maria**, Colegiul Național 63
„Inochentie Micu Clain” Blaj, jud. Alba, coordonator: prof. **Simu Carmen-Mariana**

- Motto: „Amintirea e creație continuă”, eleva, Ilca Ana-Beatrice, Liceul Tehnologic de Construcții și Protecția Mediului Arad, jud. Arad, coordonator: prof. Ferchi Avrămuț Raluca-Emilia** 64
- Motto: „Învinge durerea, râzi cât se poate, căci tot la zi ajunge și cea mai lungă noapte”, eleva, Indreiu Maia, Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia, jud. Alba, coordonator, prof: Paraschivescu Alina, psiholog școlar: Belașcu Alexandra** 65
- Motto: „În fiecare zi, e ziua Pământului”, eleva, Oaida Casiana, Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra, jud. Alba, coordonator, prof. Diniș-Adam Cristina** 66
- Motto: Ca niște lungi picioare de păianjen, eleva, Șerban Rebeca Ioana, Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” Târgoviște, jud. Dâmbovița, coordonator: prof. Marilena Pavelescu** 67
- Motto: „Luceafărul-surâs pe buzele nemărginirii-vestește mării/ O dată, bezna nopții, /Iar, alteori, văpaia dimineții”, eleva, Toader Andrada Maria, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia, jud. Alba, coordonator: prof. Todoran Simona Marcela** 68
- Motto: „Paradis în destrămare”, eleva Lupșa Antonia, Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia, coordonator: prof. Popa Ramona Claudia,** 69

IV. CREAȚIE LITERARĂ

- Motto: „Mama, o ființă fără asemănare, tot ce ai mai frumos pe lume, a cărui amintire va rămâne în veci ”, Prof. Înv.Primar Briciu Olguța, Școala Gimnazială „Prof. Univ. Dr Gheorghe Beleiu” Poiana Vadului , jud. Alba** 71
- Motto: „Așa-s de negrii ochii tăi, lumina mea.”, Prof. Colța Anca-Maria, Școala Gimnazială Bivolari, jud. Iași** 73
- Motto: „Ce este cuvântul, orice cuvânt ? Nimic altceva, decât o rană a tăcerii”, prof. Mezei Iuliana Mădălina Daria, Școala Gimnazială „Simion Bărnuțiu” Blaj, jud. Alba** 74
- Motto: „Culege-ți voi, ce mai pot semăna gândurile mele”, eleva, Balint Mălina, Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe” Sângeorgiu de Mureș, Coordonator: prof. Buta Gabriela** 76
- Motto: „ Nu cerul este promisiunea ce ni s-a făcut, ci creația” , elevul, Cozgarea Alexandru, Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe” Sângeorgiu de Mureș, coordonator: prof. Buta Gabriela** 77
- Motto: „Când vrei să vezi foarte clar un lucru, nu-l lumina prea tare, nu-i lua de pe față toate umbrele”, Elevul Oprincă Alex Constantin, Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe” Sângeorgiu de Mureș, Coordonator: prof. Buta Gabriela** 78
- Motto „E cert, orice am gândi și cu oricâtă amărăciune despre cer și pământ, despre condiția umană, despre clipă și fatum, inima cu bătăile ei aplaudă existența.”, eleva Rancea Ayana Maria, Liceul Teoretic Teiuș, jud. Alba, coordonator: prof. Pop Romina** 79
- Motto: „Cei care au privilegiul de a ști, au datoria de a acționa”, eleva Blaga Rebeca Ioana, Colegiul National „Lucian Blaga” Sebeș, jud. Alba coordonator: prof. Căndea Tereza** 81

Motto: „Pe Fiul Omului mai tare L-a durut, /Un mic, un simplu și amărât sărut”, 82
Elevul, **Cârnaț Daniel Florin**, Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia,
Coordonator: **prof Teodora Dăncilă**

Motto: „Esențialul vieții? E a nu fi prea esențial.”, eleva, Paraschiv Sidonia-Cristina 84
Colegiul Național „Inochentie Micu Clain” Blaj, jud Alba , coordonator, **prof. Simu Carmen-Mariana**

Motto: „Pasărea de Foc, în inimile noastre, veșnic va rămâne închisă”, eleva, Puia 85
Teodora, Liceul Tehnologic Ocna Mureș, coordonator, **bibliotecar școlar: Bugan Luminița**

Motto: „Ființa cea mai dragă binecuvântată de Dumnezeu MAMA”, eleva, Țârc 86
Miruna Alexandra, Școala Gimnazială „Prof.Univ.Dr.Gheorghe Beleiu” Poiana Vadului,
jud. Alba, coordonator, **prof. înv.primar Briciu Olguța**

Motto: „Frumusețea e pretutindeni, chiar și în lucrurile mici, dar nu toți o pot 87
vedea”, elevul, Raiu Horațiu, Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra, jud Alba,
coordonator, **prof. Diniș Adam Cristina**

Motto: „Totul ia timp și timpul ia tot”, eleva Corodeanu Ștefania Daria, Liceul Greco- 88
Catolic „Iuliu Maniu” Oradea, jud. Bihor, coordonator, **prof. Haș Florica Emilia**

V. TRADUCERE

LIMBA ENGLEZĂ, LIMBA FRANCEZĂ, LIMBA GERMANĂ, LIMBA ITALIANĂ

Motto: „Iubirea este al doilea surîs al tragediei noastre. Sau poate ca e primul”, prof. 90
Mureșan Roxana Diana, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia,

Motto: „Puterea de a fi tu însuși într-o lume care încearcă să te schimbe este una 93
dintre cele mai mari realizări din viața ta”, prof. Paraschivescu Alina, Școala
Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia,

Motto: Dragostea, pe scurt: ea cântă și eu ascult. Pe buzele ei calde mi se naște 95
sufletul, prof. Pintea Alina, Colegiul Agricol „Traian Săvulescu” Târgu Mureș,

Motto: „Rostul iubirii. Natura este stăpânită de criteriul delimitărilor. Numai în 98
iubire ea caută confuzia. Căci rostul iubirii este să restabilească pentru o clipă haosul
inițial din care să se nască o lume nouă.”, eleva, Barabas Alexandra Carmina,
Colegiul Agricol „Traian Săvulescu” Târgu Mureș, coordonator, **prof. Pintea Alina**

Motto: „O minune: puterea atât de fragedă a mugurului proaspăt învinge și sparge 100
scoarța cea mai tare și mai dură a unui arbore.”, elevul, Brustur Tudor Gabriel,
Colegiul Agricol „Traian Săvulescu” Târgu Mureș, coordonator, **prof. Pintea Alina**

Motto: „Some call it danger, I call it life”, elev, Man Maria Elena, Liceul Teoretic 102
Teiuș, coordonator, **prof. Oltean Corina**

Motto: „Măinile care ajută sunt mai sfinte decât gurile care se roagă”, eleva, 104
Mărginean Anastasia, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia, coordonator, **prof.**
Mureșan Diana Roxana

- Motto: „Oprește, Doamne, clipa cu care măsoară eternitatea”, eleva, Mateș Adriana, 107**
Centrul Județean de Excelență Alba, Coordonator, **prof. Borteș Monica-Alina**
- Motto: „O singură rugăciune am: „Doamne, să nu mă lași niciodată să fiu mulțumit cu mine însumi!”, eleva, Miheș Xenia, Colegiul Național „Avram Iancu” Câmpeni, 110**
coordonator, **prof. Borteș Monica-Alina**
- Motto: „În noapte undeva mai e tot ce-a fost și nu mai e...”, eleva, Olar Alessia, 113**
Colegiul Agricol „Traian Săvulescu” Târgu Mureș, coordonator, **prof. Pinteș Alina**
- Motto: „Don’ t cry because it’s over, smile because it happened”, eleva, Stoica Eliza, 114**
Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia, coordonator: **prof. Paraschivescu Alina, bibliotecar școlar, Barb Geanina**
- Motto: „True friends stab you in the front”, elevul, Trîmbițaș George Bogdan, 116**
Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud, coordonator, **prof. Mărginean Mariana**
- Motto: „Poezia este căsătoria realității cu idealul, în sufletul poetului..”, prof, Elena 118**
Anamaria Petrovan, Școala Gimnazială „Nicodm Ganea” Bistra, jud. Alba
- Motto: „Copilul râde: Înțelepciunea și iubirea mea e jocul” prof. Rusu Sofica, Colegiul 122**
Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia,
- Motto: „Și știu că și eu port în suflet / Stele multe, multe, / Și căi lactee, / Minunile 125**
întinericului, / Dar nu le văd”, eleva, Beleiu Denisa Sorina, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia, coordonator, prof. Rusu Sofica
- Motto: „Lectura este unicul mijloc prin care putem aluneca, uneori involuntar, în 127**
pielea, vocea sau sufletul altcuiva.” eleva, Căletean Amalia Georgiana, Colegiul Național „Avram Iancu” Câmpeni, coordonator, prof. Bodea Roxana
- Motto: „O, vreau să joc, cum niciodată n-am jucat!”, eleva: Crețiu Eva Maria, Școala 129**
Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra, coordonator, **prof. Petrovan Elena Anamaria**
- Motto: „Trăiește clipa, acceptă momentul!”, eleva, Crișan Denisa Maria, Liceul 131**
Teoretic Teiuș, Coordonator, **prof. Săsărman Adriana**
- Motto: „Semne dă, dar numai jocuri de lumini, sclipiri și focuri”, eleva, Gorea 134**
Mihaela Sorina, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia, coordonator, prof. Rusu Sofica
- Motto: „Umblăm pe câmpul disperării și ne rezemăm din când în când de umbra 137**
noastră ca de-o columnă de piatră”, elevul, Florea Nicolae, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia, coordonator, prof. Rusu Sofica
- Motto: „Ignoré de la terre, je suis maudit”, elevul, Hada Robert Florin, Colegiul 140**
Național „Horea. Cloșca și Crișan” Alba Iulia, coordonator, **prof. Rusu Sofica**
- Motto: „O lume fără poezie e pustie”, eleva, Petcu Natalia Alexandra, Școala 142**
Gimnazială „Mihai Viteazul” Târgoviște, coordonator, **prof. Diana Dănăilă**

Motto: „Cartea este cea mai bună armă împotriva intoleranței și ignoranței.”, eleva, 145
Morar Teodora Elena, Colegiul Național „Avram Iancu” Câmpeni, coordonator, prof.
Bodea Roxana

Motto: „Tant d'étoiles tombent ce soir”, eleva, Șerbănescu Raluca, Colegiul Național 146
„Horea, Cloșca și Crișan”, coordonator, prof. Rusu Sofica

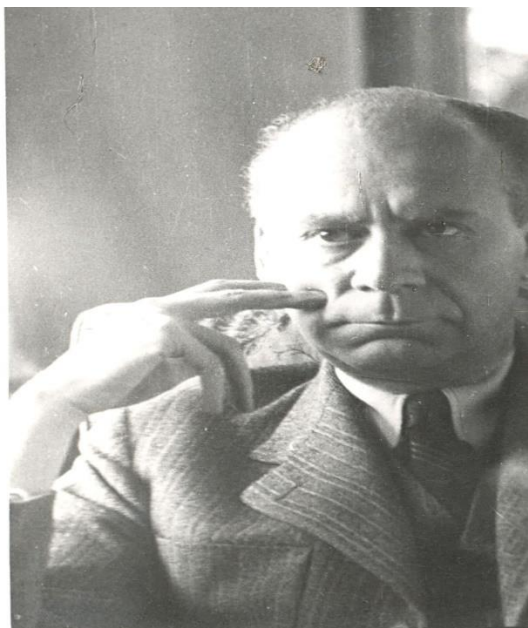
Motto: „Cine crede-n zbor e stăpân peste zare”, eleva Damian Tania, Colegiul 148
Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia, coordonator, prof. Damian Elena

Motto: „Multe lucruri nu le vedem, pentru că le privim prea aproape”, elevul, 150
Schmidt David, Școala Gimnazială „Avram Iancu” Oradea, coordonator: prof. Bondar
Zita

Motto: „Te poți împodobi cu penele altuia, dar nu poți zbura cu ele”, elevul, Murvai 153
Erik, Liceul Teoretic „Aurel Lazăr” Oradea, coordonator: prof. Bondar Zita

Lucrările premiate în cadrul concursului „Laudă semintelor, celor de față și-n veci tuturor!”

SECȚIUNEA

ESEU, CRITICĂ ȘI ISTORIE LITERARĂ

elevi și profesori

Motto: „Femeie, ce mare porți în inimă și cine ești?” (Dorul, Lucian Blaga)

HERMENEUTICA IUBIRII ÎN LIRICA BLAGIANĂ

Prof. Marincea Marinela Adriana,
Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

În „oglinda” universul liric blagian, ne ispitește dorința de a purcede spre ecourile mitice pe care le răspândește tematica erosului, care capătă valori sensibile în lirica poetului-filosof, mereu preocupat să solicite în noi, cititorii, sensuri și imagini încă neparcurse de ochii criticilor, căci fiecare creație este aidoma unei *cutii a Pandorei*, de multe ori amăgitoare, înșelătoare sau enigmatică, menită să ofere cititorului multiple chei de interpretare, iar cum creația blagiană este, la rândul ei, un crâmpei din biografia fascinantă a poetului, ni se pare revelator să încercăm a descoperi metamorfozele pe care le comportă iubirea, temă cheie a liricii blagiene, născută din viziunea poetului asupra vieții percepute ca o alunecare spre corolarul absolut al misterului.

Când iubitorul de poezie se apropie de opera „lirosului” Lucian Blaga, acesta străbate, de fapt, un drum inițiat, pășind într-o lume complexă, vastă și uneori paradoxală, în care poetul ne întâmpină cu concepții despre viață, crize lăuntrice, revelații spirituale, viziuni transcendente și desigur, cu ...iubirea, considerată cel mai nobil sentiment uman. Pe acest fundament psihologic al relației poet-cititor se înalță acele poeme-ancoră care solicită în noi ochii încă nedeschiși. Pășind pe un drum deschis de Eminescu, Lucian Blaga, mai mult decât oricare alt poet de după Primul Război Mondial, își devoalează resursele inepuizabile ascunse sub cochilia creatoare fie a poetului, fie a filosofului, aducând iar și iar, cu fiecare poem, „laudă semintelor celor de față și-n veci tuturor”.

Pe dealul viilor, între cer și verdeață, poetul „mut ca o lebădă” reconstitua în minte o lume dionisiacă. Printre vițe și nuci, i se părea ca vede copita ruginită a lui *Pan*, spre bucuria lui, întrucât mitul trăia undeva în cele mai adânci zone ale sufletului său. Era nevoie doar de un ciorchine de lacrimi viorii, de o iubire și de o frunză răsucită straniu în vânt pentru ca mitul să-și arate cu adevărat obrazul. Predat casei de la via, ca într-o împărăție a lui „Frunză Verde”, poetul s-a văzut stăpân peste împărăția cerurilor.

Poeziile lui Blaga sunt, așa cum remarcă Nicolae Iorga, bucăți de suflet, prinse sincer în fiecare clipă și redată cu o superioară muzicalitate, în versuri care, frânte cum sunt, se mlădiază împreună cu mișcările sufletești. E și filosofie înăuntru, o melancolică, dar nu deprimantă filosofie, care leagă împreună toate aspectele exterioare ale naturii și, înlăuntru, toate mișcările prin care și noi cititorii îi răspundem.

Poet în adevăratul sens al cuvântului este *acela* care reușește să transpună în cuvinte lumea, fie exterioară, fie interioară, într-un univers irepetabil, clădit după chipul și asemănarea observatorului, care este poetul, dar, așa cum mărturisea și Lucian Blaga „cuvintele sunt lacrimile celor ce ar fi voit așa de mult să plângă și n-au putut.” (*Către cititori*). Existența noastră de „căutători ai pietrei filosofale” este, pe acest fundal, expresia dialogului sincer cu cel care a fost prin lume...*Marele Anonim*. Drumul operei lui Lucian Blaga unește astfel conul de lumină al conștiinței cu „imperiul” mitului, într-o simfonie a vorbirii și a tăcerii în care zeii care mor, lasă în urmă, spre mângâierea vârstei de azi și de apoi, poeme autentice.

Din vremuri imemorabile, dragostea a fost proslăvită sau condamnată de către poeți, scriitori sau cântăreți. Patimă, pasiune, dorință sau obsesie, iubirea a fost dintotdeauna o mare dilemă a existenței umane. Ea reprezintă sentimentul divin ce ne poate ridica în al nouălea cer sau ne poate condamna la suferințe în cercurile infernului dantesc. Definirea ipostazelor eului în lirica lui Lucian Blaga nu poate fi concepută în afara considerării întinsei și esențialei arii a poeziei erotice.

În mitologia subiectivă a poetului, în înfățișarea ei din ultima etapă a creației, am putea spune chiar că erosul are o funcție hotărâtoare, întrucât constituie un factor de transfigurare a eului, în

procesul simbolic de restaurare a condiției adamice, paradisiace. Dominată de obsesia realizării unității dintre fragment și totalitatea cosmică, viziunea blagiană trebuia să angajeze și dimensiunea erotică a lirismului. În această ideatică, se poate aprecia că erosul țese o pânză infinită de trăiri, brodate pe sensibilitatea poetului născut din lacrimi: „Lumina ce-o simt/ năvălindu-mi în piept când te văd/ oare nu e un strop din lumina/ creată în ziua dintâi, / din lumina aceea-nsetată adânc de viață?” (*Lumina*). Sugerând că ar fi vorba de „ultimul strop/ din lumina creată din ziua dintâi”, poetul deschide, în esență, calea spre reveria dominantă în opera sa, care este aceea a restaurării relației cu originarul, și acordă, implicit, erosului semnificația firească în acest proces. Cu alte cuvinte, *eul* realizează relația de contopire cu *celălalt* în măsura în care ambele ființe se descoperă ca participante, printr-o substanță comună, la spațiul Genezei. Chiar în timpurile distanțate de vremea tuturor nașterilor, idee nuanțată de versurile „dar de unde-a pierit orbitoarea/ lumină de-atunci cine știe?”, erosul se situează în paradigma luminii. Este interpretarea pe care poetul însuși o dă sentimentului erotic atunci când, într-un text din *Discobolul*, scrie: „Cu orice mare iubire se declară un proces de regresie, prin mii de ani, spre situații mitologice și sublime, cum este bunăoară aceea a fructului oprit sau a glasurilor divine și demonice prin frunzișuri de rai”.

Într-un anume sens, el constituie revelatorul condiției originar-paradisiace a omului, dezvăluind apartenența la Totul cosmic nediferențiat și, mai mult încă, la o ordine a lumii care, depășind starea haosului primordial, asigură, pe temeiul primăriei unități de substanță, supremul echilibru al entităților ce constituie lumea. Astfel stând lucrurile, erosul reînviat în ființa umană va avea în permanență o funcție de regenerare, tocmai întrucât reactualizează timpul mitic.

Preludii ale perfecțiunii într-o lume imperfectă, poeziile de dragoste instituie un cadru aparte în economia sufletească a poetului, în care evenimentele sufletești nu fac decât să reprezinte, *in stricto sensu*, o realitate care le depășește nu în esență, ci în amplexare. Un poem precum *Nu-mi presimți* pune semnul egalității între „nebulia” dionisiacă și „iubire” – stări ce ating, în paroxismul lor, profunzimile vitalității care dinamizează cosmosul întreg: „Nu-mi presimți tu nebunia când auzi/ cum murmură viața-n mine”- debutează poemul - pentru a se încheia cu o întrebare cheie, întoarsă de data aceasta către „celălalt”, în stare să-i dezvăluie, prin dragoste, însăși rațiunea supremă a existenței: „Nu-mi presărați iubirea când privesc/ cu patimă-n prăpastia din tine/ și-ți zic:/ O, niciodată n-am văzut pe Dumnezeu mai mare?”. Setea de lumină, de-avânturi, de patimi, setea de lume și soare, sub semnul căreia sunt văzute vremurile Genezei, caracterizează deplin și natura erosului blagian din primele poezii.

La o privire stăruitoare asupra liricii bliagene, se evidențiază că femeia este, înainte de orice, simbolul vag determinat, al unor forțe vital-spirituale, manifestându-se exploziv. Femeia este, în viziunea tânărului Blaga, deopotrivă, o prezență telurică, a sfințeniei și a mândrei străluciri spiritualizate, atașându-i-se voluptatea ascunsă a păcatului, senzualitatea pătimașă ce răscolește furnicarul de porniri. Precum dragostea însăși, ființa care o provoacă, creează locul unde se realizează armonia iubirii, *coincidența contrariilor* și, în lumina acestei idei, cel puțin două poeme așază pe același plan natura profundă a ambilor membri ai cuplului. Poezia *Vei plânge mult ori vei zâmbi?* vorbește astfel despre „noroiul” adunat în sufletul luminos al bărbatului, sub semnul înfrățirii dintre Dumnezeu și Satan, în timp ce *Lumina raiului* pregătește o similară „împăcare” a elementelor opuse, caracterizând natura sufletului feminin. Chipul femeii iubite nu mai poate fi decât evocat, retrăit dureros în amintire, așa cum revine dintr-o memorie ancestrală imaginea paradisului pierdut: „Unde ești astăzi, nu știu./ Vulturi treceau prin Dumnezeu deasupra noastră./ Alunec în amintire, e-așa de mult de-atunci./ Pe culmile vechi unde soarele iese din pământ/ Privirile tale erau albastre și-nalte de tot./ Zvon legendar se ridica din brazi./ Ochi atotînțeleghător era iezerul sfânt.” (*Amintire*)

După cum se poate lesne observa, cadrul peisagistic în care se reconstituie sentimentul iubirii pierdute este unul edenic, conținând o mare parte din elementele a ceea ce Blaga va numi „geografia mitologică”, un univers în care înalt și adânc comunică, în care celest și teluric se află în relație de osmoză, uman și cosmic se unifică prin reciproca oglindire, vulturii trec prin Dumnezeu, soarele crește din pământ, iar privirile iubitei, ca și iezerul sfânt, se deschid deopotrivă către albastrul cerului, în sfera de iradiere a „poveștii”, Totul aparține însă unei reverii a trecutului, este cupă a nostalgiei.

Celor două priviri solitare – ale unei femei și ale iezerului – li se opune ochiul bărbatului înstrăinat, din care izvorăsc „apele moarte” ale lacrimilor. Motiv liric recurent în lirica blagiană, acesta semnifică tocmai amintirea paradisului pierdut, mereu muștrătoare, mereu provocatoare de sfâșieri lăuntrice. Figura emblematică a eului însingurat, încins în tinerețe „cu coasa tăgăduirii pe umăr” pune un ultim accent asupra acestor semnificații ale poemului, decise de sentimentul rupturii și al excluderii din Edenul însuflețit de eros.

Poetul „corolei de minuni a lumii” include poezia sa cu tematică erotică în lirica de meditație filosofică. În volumul *Poezele luminii*, el tratează aceeași temă din perspectiva poetului expresionist ce trăiește cu maximă intensitate iubirea. Blaga vede iubirea aidoma unui sentiment-patimă ce modifică, prin rolul transformator, natura din jur. Poetul nu plăsmuiește cupluri erotice și nici portrete de femei ideale, ci surprinde erosul spiritualizat, văzând sentimentul iubirii ca fiind mister al lumii, petală a *Corolei*, a iubirii – mister, ca sentiment fundamental al existenței umane. Iubita, fiindă primordială în lirica sa, e o minune a lumii dintâi: „Lumina ce-o simt năvălindu-mi/ în piept când te văd – minunato, / e poate ca ultimul strop/ din lumina creată în ziua dintâi.” (*Lumina*). Poetul visează subtil atât ancestralitatea iubirii, cât și diafana ei evoluție, sacralitatea ei, ca punct de geneză a lumii și a omului, gest de dumnezeiască iubire pentru tot ce a primit duh într-o ființare. Idealizarea iubitei, ajunsă la limita sacrului, primește conotații crisitice de a fi chiar „întruparea” lui Dumnezeu, lumină din lumină. Dacă universul este o creație frumoasă, relația dintre eul liric și această creație nu poate fi decât ideală, ne sugerează Blaga în *Eu nu strivesc corola de minuni a lumii*, pledând în favoarea cunoașterii prin iubire „căci eu iubesc/ și flori și ochi și buze și morminte”.

Pătrunzând în semnificația metaforelor, putem confirma că „lumea e o cântare”, în care eul fragmentar are sentimentul comuniunii cu întregul lumii, iar acest sentiment e hrănit de flacăra iubirii, căci „a iubi e primăvară”, în ciclica renaștere a sufletului, într-o beatitudine dezlănțuită, dincolo de granițele rațiunii și chiar ale inimii. (*Lumina raiului*). Așadar, iubirea restaurează deplinul echilibru, redând lucrurilor înțelesul originar. „Martore pure izvoadelor din univers”, făpturile au, în locul și timpul transfigurate de Eros, revelația sensurilor ultime, pe care de altfel le și înfățișează.

Cât despre biografia omului Blaga, câteva fragmente din scrisorile pe care poetul Lucian Blaga le trimitea Corneliiei Brediceanu sunt grăitoare, vorbind în taină despre puterea dragostei care i-a unit: „Sfinxule dragă, lumea este un singur mare sfinx și Tu al doilea. Față de Tine am un sentiment pe care nici porțile iadului nu-l vor clătina. Iubita mea, s-apropie tot mai mult timpul, pentru ca să ni se înceapă iarăși timpul, timpul nostru de tinerețe, de lumină, de friguri, de fiori, de gesture cu semnul veșniciei pe ele.”. Iubirea este, de aceea, starea de grație pe care se brodează întreaga existență a omului, iubirea este, în fond, „mirabila sămânță” a veșniciei.

Misterioasă ca o patrie biblică rămâne opera acestui scriitor atemporal, purtător al însemnelor geniului și, poate de aceea, ispitit să creeze mituri, să-și protejeze literatura cu un sistem de gândire ce va fi stârnit neîncrederea unora și uimirea altora dintre meritușii săi contemporani.

Preludii ale perfecțiunii într-o lume imperfectă, creațiile lui Lucian Blaga devin arcuri peste timp, cercuri de taină în care nu putem pătrunde, dar ne putem apleca asupra lor, îndrăznind să descifrăm puțin din taina inexprimabilului. Ca în final, fiecare să ajungem la înțelepciunea că: „O țară care nu știe să-și apere poezii va fi învinsă sau va supravețui lamentabil la coada altor națiuni, fiindcă poezia e sângele unui popor care curge subteran prin veacuri și îl face nepieritor.”, spunea Marin Preda. Iubirea e totuși sublimul și frumosul acestei lumi, iar versurile din poeziile lui Blaga sunt aidoma unor corăbii în bătaia lină a vântului care plutesc alene pe valurile vieții.

Negreșit, odată ca niciodată, „Lebăda” se va înapoia în lumina misterului nedeslușit, lăsând în urma ei un corn ce va suna dulce a pace, a liniște, a întrebare, atât timp cât cineva... undeva se va mai îndeletnici cu un vers de Blaga.

Bibliografie:

1. Pop, Ion, *Lucian Blaga, universul liric*, Editura Cartea Românească, București, 1981.

2. Todoran, Eugen, *Lucian Blaga. Mit. Poezie. Mit poetic*, Editura Grai și Suflet, 1980.
3. Manolescu, Nicolae, *Metamorfozele poeziei*, Editura pentru literatură, București, 1968.
4. Mutoiu, L. (1996), *Alchimia textului poetic*, Editura Versus, București, 1983.
5. Bellu, P. (1970), *Blaga în marea trecere*, Editura Eminescu, București, 1993.
6. Cimpoi, M. (2000), *Zările și etapele lui Lucian Blaga*, Editura Meridian, București, 1982.
7. Pop, I.(1981), *Lucian Blaga - universul liric*, Editura Cartea Românească, București, 1984.

Motto: „Înălță-te fără sfârșit, dar să nu ne descoperi niciodată ce vezi.” (Lucian Blaga)

„ȚARA FĂRĂ DE NUME”, SPAȚIU AL COEXISTENȚEI ȘI ARMONIZĂRII ANTONIMIILOR

Profesor: **Pavelescu Marilena**

Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” Târgoviște, jud. Dâmbovița

Poezia lui Blaga nu este un curs de filozofie, nici o prelungire a ei, dar punctele de incidență dintre filozofie și poezie sprijină înțelegerea celei din urmă. Idei esențiale din filozofia sa îmbracă haina poeziei. Ne vom referi, în cele de mai jos la una dintre afirmațiile filozofului Blaga ca la o cheie care deschide o fereastră către poezia acestuia.

În volumul *Zări și etape*, Lucian Blaga afirmă că metafizica are rostul de a șterge numele. Astfel ea își asumă îndrăzneala de a pătrunde în **esența** /substanța realității lucrurilor. Ca domeniu al filozofiei, metafizica urmărește cauzele lucrului în sine, principiile prime, vorbește despre ființă și ființare, punând întrebări de tipul: *Care este natura realității?* „*Ce este, în esență schimbarea sau persistența?* În ce constă dimensiunea atemporală și spațială? *Care este locul omului în Univers?* Cum se dedublează obiectul unitar în contrarii ce se exclud, rămânând în același timp o unicitate? *Cum se armonizează ele în mintea omului?* Conform poetului, ea și-ar îndeplini rolul dacă „ar șterge numele.”

Pentru om, a cunoaște și a folosi numele înseamnă a stăpâni obiectul, a institui și legitima existența obiectelor, obținând astfel liniștite și iluzia stabilității. Denominația este un privilegiu al Divinității care i-a fost cedat parțial omului. Cunoașterea lumii prin semne- nume, de factură conceptuală, se apropie de cea științifică. Prin ea omul se îndepărtează de fapt de adevărata cunoaștere, deoarece numele separă, iar stăpânirea prin el este o înstăpânire formală, deși creează echilibrul. Omul proiectează asupra obiectului o lumină crudă pe care o folosește ca să obțină claritatea și exactitatea, principii active ale intelectului, ale conștientului. Încercând să găsească, să afle ce se ascunde dincolo de obiect, omul elimină obscuritatea, dar „se frânge” în încercarea de a afla misterul, diminuându-l prin luminare, proces pe care Blaga îl numește „cunoașterea înțelegătoare” – paradisiacă”. Opusă „cunoașterii înțelegătoare” este cea luciferică. Obiectul celei din urmă este totdeauna un „mister” care, pe de o parte, se arată prin semnele sale, iar pe de altă parte, se ascunde după semnele sale”.

Poezia, în schimb, caută să reveleze un mister cu mijloace ale imaginației, ale intuiției, valorificând resursele subconștientului. Ideea este prezentă în poezii precum *Cântăreți bolnavi* în care menirea poetului, (realizarea artistică a esteticului) apare ca o multiplicare a misterului, a tainei, ca revelare în orizontul misterului.” Sporim nesfârșirea/ c-un cântec, c-o taină.

„Expresie a culturii creatoare” (*Zări și etape, op cit. pag. 32*), poezia își pune și ne invită să ne punem întrebări precum: *Ce este adevărul? Dar absolutul? Cum poate fi Acesta cunoscut? Ce înseamnă existență transmندانă? Unicul și multiplul? De ce „trecem”?*

Deși obiectul multora dintre poeziile lui Blaga este tema cunoașterii, numeroase fac elogiul tăcerii, o manieră paradoxală de a scoate în evidență cuvântul, ca semn al lucrurilor. Punând cuvintele în centrul atenției, Blaga „face din absență (din necuvinte) o prezență obsesivă ”(Eugen Simion)

A vorbi despre lume fără a folosi cuvinte /vorbe este una dintre antinomiile prezente în poezia blagiană. Refuză cuvintele pentru că ele oferă doar partea sensibilă a lumii, sunt apanajul, instrumentul logicii raționale care-l îndepărtează pe om de esență, de transcendență.

Ca ființă materială și imperfectă, omul stă sub semnul legii, al măsurii, al generalizării, caută echilibrul și folosește numele, rațiunea, gândul (cugetul), pentru a cunoaște, a căpăta și a stăpâni

Adevărul. Numele, conceptele, sunt însă încercări iluzorii, limitative de cunoaștere și de stăpânire, deoarece cugetul (rațiunea/conștiința) blochează întâlnirea cu Marele Tot, cu adevărul absolut, care poartă numele de Marele Anonim. „Cugetul, cumpăna, Steaua /grea judecată îmi fac” (*Noaptea la mare*).

Poetul, în calitatea sa de creator de cultură, este conștient de versalitatea și efemeritatea cuvintelor: „Credeți-mă, credeți-mă, despre orișice poți să vorbești cât vrei (*Către cititori*) ” de unde amărăciunea încercată „Amare foarte sunt toate cuvintele”. Principiile și cauzele prime se află dincolo de concept, de *cunoașterea înțelegătoare, paradisiacă*, iar accesul total la el este interzis de către cenzura transcendentă instituită de Marele Anonim. Acesta este singurul care are puterea să multiplice prin cuvinte obiectele, fără a strica însă unitatea, fără a înceta să mai fie UNU.

Numele este clar, sonor, descifrabil, particularizant și exact. Este asimilat cuvântului care manipulează ușor, dă iluzia cunoașterii (a celei paradisiace), dar nu poate contribui la înțelegerea profundă a lumii, deoarece reprezintă dimensiunea sa materială. Pentru om, atribuirea numelor reprezintă epifenomene, deoarece atunci când numește și dă drept la ființare, el multiplică universul, ceea ce-l îndepărtează de înțelegerea substanței prime, a unicității. Opțiunea pentru tăcerea, asociată orbirii este semn al înțelepciunii divine. Poetul știe că doar cu ochii închiși, ignorând realitatea lucrurilor, aparențele înșelătoare ale lumii, poate vedea și pătrunde realitatea secretă, profundă la care nu au acces muritorii simpli. Poetul este un inițiat, știe că „mersul sorilor este bun” învață lecția tăcerii și a orbirii de la Marele Orb. Cuvintele sunt răni ale tăcerii ”Ce este cuvântul, orice cuvânt? Nimic decât o rană a tăcerii”. (Lucian Blaga)

De-aceia, el le cere cititorilor „- lăsați-mă/ să umblu mut printre voi, / să vă ies în cale cu ochii închiși”. Nu este un refuz al comunicării, ci o invitație către cititori (*Către cititori*) de -a fi copărtași la descoperirea lumii prin acceptarea paradoxurilor, a antinomiilor.

Poezia este o manieră de creare, de împlinire a omului prin cultură. Ea are menirea de a actualiza misterul în „ghicitori” și nu de a-l dezvălui. *Poezii* sunt inițiații care păstrează o taină, pe care exprimând-o, o refac, o multiplică. Când tac, ei vorbesc *altfel*, nu prin cuvinte - semne, ci intrând chiar în lucruri, devenind rouă, sămânță. (Poezii) „tac ca roua. Ca sămânța. Ca un dor.” În contact cu lumina transcendentă, fără a înceta să-și piardă ființa, renunțând la dimensiunea materială, se transfigurează, trec în „neființă (ființa de dinaintea ființei).

Nu oferă răspunsuri, ci doar ghicitori Poeziile sunt ghicitori” „alegorii deschise” cum le numea Tudor Vianu, care invită la traducerea unor cuvinte nerostite sau mai degrabă, la decodificarea urmelor pe care poezii le lasă în trecerea lor prin lume „ Prin țară lăsăm în urma noastră ghicitori”. (*De mână cu marele orb*).

Numele – cuvintele- pot spune multe și nimic în același timp. „despre soartă și despre șarpele binelui, despre ură și cădere, tristețe și răstigniri Ele sunt mereu supuse schimbării (tregerii), precum oamenii care le rostesc. Sunt relevante pentru lumea sensibilă, efemeră și în dezechilibru. Pentru adevărata cunoaștere, cea luciferică, ele sunt însă irelevante.

De aici regretul poetului de a fi părăsit *țara fără de nume*, regret care îl urmărește asiduu și-l trimite într-o permanentă căutare. „Dar mi-aduc aminte de vremea când încă nu eram, / ca de-o copilărie depărtată, / și-mi pare-așa de rău că n-am rămas /în țara fără de nume. (*Liniște între lucruri bătrâne*).

Omul continuă să caute înțelegerea cauzelor prime, dar descoperă că în lumea *ființei cu nume*, a celei trecătoare, acest proces nu se încheie niciodată, deoarece atât omul, cât și lumea sensibilă sunt într-o continuă transformare. Vorbind despre sine la persoana a treia, Blaga se obiectivizează, anulând eul pentru a-și asuma destinul omului în general. „Sufletul lui e în căutare, / în mută, seculară căutare, / de totdeauna, / și până la cele din urmă hotare”. (Autoportret). Suprimarea eului este expresia scindării lăuntrice pe care o trăiește în fața cenzurii transcendente, a suferinței pe care o încearcă. „Între răsăritul de soare și-apusul de soare/ sunt numai tină și rană”.

Cauzele și principiile prime ale lumii rămân ascunse omului. Cunoașterea prin raportarea la faptele din lumea empirică, sensibilă, este imperfectă, deoarece nu permite accesul la Totalitate.

Ființei umane îi este imposibil să depășească dualitatea, „materie-spirit „de umblat umblu ca fiecare:/ când vinovat pe acoperișurile iadului, când fără păcat pe muntele cu crini.”

În calitatea sa de creator de cultură, poetul (filozoful) caută esența Transcendenței, pe care nu o numește Dumnezeu, deși îi conferă multe din atributele Lui. Divinitatea a primit numele de Marele Anonim, ceea ce –este în sine un paradox: „Cel ce nu poate fi numit” a primit totuși un nume”. Marele Anonim este o identitate incognoscibilă, refuzată „cunoașterii înțelegătoare „/ raționale (minții umane) „este muta, neclintita identitate, suficient sie însuși „rotunjit în sine a este a”.

Comunicarea prin cuvinte este imposibilă căci „Marele Anonim este în afara schimbării, a trecerii. Alteritatea omului, dualitatea gândirii, raționalitatea (cugetul) sunt atribute ale omului ca ființă gânditoare care simte nevoia de a găsi „un obiect real” rotund, accesibil în lumea sensibilă. Absența acestuia generează dezorientare, confuzie existențială. Dumnezeu se închide „În cer te-ai închis ca-ntr-un coșciug”, refuzând întâlnirea cu omul care încearcă o înălțare la el prin judecată (cuget).

Înălțarea prin gând fiind cu neputință, rămâne varianta coborârii. Poetul se cufundă cu ardoare în stare de spirit a anonimatului, acceptă condiția incertitudinii și-și asumă riscul eșecului și al neliniștii. „Caut, nu știu ce caut.”, „Caut/ un cer trecut, ajunul apus.”, „Caut/ aurore ce-au fost”, „Caut/ o oră mare rămasă în mine fără făptură”, „caut/ lumina stinsă pe care-o tot laud”. (*Lumina de ieri*).

A rămâne în mister, în necunoscut este singura soluție de a coborî în infinitul mare: „Un singur gând mi-e rază și putere:/ o, stelelor nici voi n-aveți / în drumul vostru nici o țință, / dar poate tocmai de aceea cuceriți nemărginirea.” (*Stelelor*)

Cuvintele înseși sunt semne ale căderii ființei și ale condamnării la timp, de unde gestul „ucigaș” de a reduce totul la tăcere „și, ca un ucigaș ce-astupă cu năframă/ o gură învinsă, / închid cu pumnul toate izvoarele, pentru totdeauna să tacă, /să tacă. (*În marea trecere*)

În poezia lui Blaga, paradoxurile își au propriile articulații logice. *Somnul, visul, domnia umbrei* creează atmosfera prielnică acceptării contrastelor. Contradicțiile nu rup lumea, ci o armonizează, o apropie de Marele Anonim, de acel Tot în care multiplicitatea și unicitatea coexistă în același timp (netimp).

Aspirația către reînstituirea Totului se transformă în act doar prin raportare la ceea ce a fost înainte de a fi, înainte de apariția mișcării ce precedă existența. Este o reîntoarcere în neființă care asigură adevărata ființare: aceea de intrare **într-un timp netimp**. Prin anularea antinomiilor logice și acceptarea paradoxurilor care nu se mai exclud, ci coexistă, omul - poetul - se întoarce în timpul când unitatea inițială a lumii nu era spartă, pentru că Marele Anonim coboară și o impregnează de esența sa. De aici, conștiința că singura cale de a întâlni Divinitatea, de a se transfigura în scânteii spiritualizate izvorâte din marele tot (în monade) este de a coborî „Printre flori și-n mare iarba / patima fără păcate/ ne răstoarnă-n infinit” într-un timp fără timp” (Primăvara).

Perspectiva dualistă face lumea mai ușor de explicat, de înțeles și de acceptat „Ca un eretic stau pe gânduri și mă-ntreb: / De unde-și are raiul - lumina?/ - Știu: Îl luminează iadul / cu flăcările lui!” (*Lumina raiului*). Renunțarea la cunoașterea rațională (științifică), care nu face decât să disece și să distrugă astfel unitatea lumii, lasă loc pentru adevărata cunoaștere (cea luciferică). Participarea la actul creației, o provocare lansată Marelui Anonim se realizează prin reintegrarea contrariilor, prin întoarcere la viața organică, la stare prenatală, embrionară, în care nu exista o falie între trăire și conștiință, în care nu există păcat. Doar coborârea, prin intermediul subconștientului, în lumea în care domnește „mișcătorul nemișcat” (Aristotel) permite refacerea echilibrului, a armoniei inițiale prin reducerea tensiunii dintre contrarii: *lumina- întuneric; somn și veghe, răsărit și amurg, ființa și neființa* își găsesc locul în poezie..

Marele Anonim este Singularitate „Cel fără nume” care conține **în sine** toate numele posibile. În lumea sensibilă, numele dă consistență, face real și cognoscibil obiectul, înseamnă pluralitate, ceea ce reprezintă o formă de falsificare a realității. Limită și lipsă, barierele cenzurii transcendenței devin pentru om o provocare la cunoaștere, fiind uneori sursă de suferință, generată de sentimentul că dialogul cu Divinitatea este sortit eșecului: „O durere mi-a fost întotdeauna singurătatea ta ascunsă.”

(Psalm). Întâlnirea cu El se poate realiza doar în spațiul în care l-a pierdut „în țărână, în foc, în văzduh și pe ape”.

Dacă lumea întreagă este un mister, ce rost mai au cuvintele, la ce ar mai folosi să- umblăm *printre lucruri ca să le dăm nume*? Solidaritatea intuitivă cu elemente ale esenței (neschimbării) demonstrează că acestea nu au nevoie de nume. „În patria sa/ zăpada făpturii ține loc de cuvânt” (Autoportret). Ținta își este scop ei însăși. Ideile și adevărurile înnăscute nu pot fi șterse, dar pot fi întunecate/uitate de oameni și numai celor aleși le este dată regăsirea lor, doar prin acceptarea eului ca ființă parte din marele tot „ Seara se-ntâmplă mulcom s-ascult/ în mine cum se tot revarsă / poveștile sângelui uitat de mult. ”

Din căutare ne tragem seva cunoașterii, dar nu ca deslușire (înțelegere prin conștient), care ar duce la risipirea misterului originar, ci ca act pur al comunicării intuitive prin imersiunea în **inconștientul colectiv**.

Mintea umană nu poate ajunge la adevăr prin gândire pură, deoarece aceasta este instrument, categorie a cunoașterii conștiente, inevitabil limitată de bariere. Urmărind viața în materialitatea sa, conștientul (știința) îl îndepărtează pe om de sacralitatea începuturilor și-l lasă pradă devenirii „marii treceri”, cea care produce teama, boala „Sufletul îmi cade în adânc/ alunecând ca un inel/dintr-un deget slăbit de boală” (*Un om s-apeacă peste margine*) Nu intelectul, ci sufletul este parte a infinitului „și știu că și eu port, în suflet stele multe, multe / și căi lactee.” Există în acest „și” cumulativ o notă de orgoliu și de provocare adresată Divinității.

Marele Anonim reprezintă transcendența, spațiul primordial în care contrariile nici măcar nu au conștiința alterității, în care continuu și discontinuu se amestecă. Este o lume irațională prin opoziție cu raționalul, dar nu illogică. Către această lume sacră a mitului și a magiei, aspiră sufletul cel care este „numai tină și rană.

Ca să acceadă la ea, să se regăsească, poetul, omul creator, trebuie să pătrundă intuitiv și nu rațional, coborând și nu înălțându-se, de vreme ce Divinitatea însăși coboară: „Soarele-n zenit ține cântarul zilei. Cerul se dăruiește apelor de jos.” „pâraie se cer în adânc”.

Refuzând să participe la scindarea lumii prin denominațiune, omul sporește misterul pătrunzând pe tărâmul unei entități spirituale, fără întindere spațială și temporală „fără azi și fără ieri”.

Coborârea începe cu Eul Individual, infinitul mic care se pierde în strămoși în „eul colectiv” , pentru a se contopi în orizontul transcendenței, în infinitul mare. Subconștientul scapă de sub puterea conștiinței, prin el omul creator căpătă speranța că poate descoperi *monada*, starea de început în care totul are un sens. „orice coborâre în lumea interioară, în <<întuneric>> este în același timp o înălțare, spre lumea exterioară, spre <<lumină” (E. Todoran)

Absența cuvântului este muțenie firească în cazul Divinității, iar pentru om, o formă de a intra în dialog cu strămoșii, când (...). „Sângele meu coboară în părinți pentru a face schimb de taine cu strămoșii”). **Lipsa, inactivarea** cuvântului este act de protecție a lumii din partea Marelui Anonim care instituie o cenzură „El tace - fiindcă orice vorbă la el se schimbă-n faptă” (*De mână cu marele orb*). De aceea, poetul îndeamnă să ștergem, numele, să închidem ochii înspre lumea sensibilă, ca să putem privi către interior.

Ieșirea din lumea sensibilă și întoarcerea la matricea inițială, deci apropierea de transcendență, se poate face prin cufundarea în somn, timp al latențelor. „Când suntem trezi, suntem în lume. Când dormim, dormim în Dumnezeu” (*Zi și noapte*) Somnul facilitează retragerea către centru, prin intermediul strămoșilor (sânge) „în somn sângele meu ca un val / se trage din mine / înapoi în părinți” iar liniștea, umbra, amurgul, valul fac trecerea către *lumea fără nume*.

În somn este reactivată starea elementară a omului (sânge), în care nu există lipsuri sau greșeli, în care totul are un sens **în și prin sine însuși**, căci totul conduce undeva scop sieși „Tată, mersul soriilor e bun. (*De mână cu marele orb* Prin identificarea lumii primare cu somnul, se obține un echilibru aducător de liniște eternă, de grație, când „monadele nemișcate dorm” când „drumurile pe care le-am umblat și drumurile pe care nu le umblăm duc și ele undeva”. Însuși Timpul

atepsește între flori de mac „*trecerea lumii*” este reconvertită în nemișcare, *timpul devine netimp*, de fapt *timp umblat și altfel umblat*.

Reabilitată prin cântec a „Marii treceri” „am cântat și mai cânt marea trecere” este posibilă când „marea trecere” este asimilată cu „somnul lumii”, a cărui „mișcare” este omagiată „monadele dorm. /Mișcarea lor - lauda somnului. (Perspectivă)

Somnul este pentru Blaga un drum spre moarte, o pregustare a morții ca eliberare din chingile materiei, ale trecerii, dar și unul al intrării într-o lume în care materialitatea spațiului și a timpului se suspendă „Când suntem trezi, suntem în lume, Când dormim, dormim în Dumnezeu”(Noapte și zi).

Experiența somnului, a magicului face posibilă convertirea chiar la nivelul existenței sensibile: frunzele de cucută devin instrument de cântare a bucuriei *În frunza de cucută amară îmi fluier bucuriile și-o neînțeleasă teamă de moarte mă pătrunde.*”

Misterul indică o limită și o lipsă, dar se constituie pentru om într-o provocare la o cunoaștere în care paradoxurile /antonimiile sunt firesc acceptate. Poetul, ca ipostaza creatoare „nu are chip și nu are nume-poetul! „Pentru că toți poeții sunt/ un singur, ne-mpărțit, neîntrerupt popor”. (Poetul). Anonimatul, colectivismul sunt moduri ale vieții spirituale străbătute de gândul absolutului. Numele este irelevant se retrage „sub pavăza muntelui, flancat de albe și negre solstiții (Poetul), iar „Zăpada făpturii ține loc de cuvânt”(Autoportret). Umbletul lui are loc mod alternant în zona paradisiacului și a lucifericului: „De vânturi și isprăvi visate îmi sunt ochii plini, De umblat umblu cu fiecare; Când vinovat pe coperișele iadului, Când fără păcat pe muntele cu crini”.

Adevărata cunoaștere este cea prin comunicare între cele două lumi, iar poezia rămâne o călăuză pentru simpli muritori, chiar dacă (sau poate tocmai pentru că) nu oferă răspunsuri, ci întrebări. Scriind despre *tăceri, liniști*, Blaga cade, fatal, într-un subtil sofism, căci „prin ce altceva pot fi exprimate tăcerile, liniștile dacă nu prin cuvinte?!. ”. (Eugen Simion)

În mod paradoxal, necuvintele sunt mai de preț decât cuvintele, iar Blaga *alege să* sporească „*nesfârșirea c-un cântec, cu-o taină, lăsând tăcerea*” să își spună „*cuvântul*”.

Bibliografie

I Opera

Blaga, Lucian, *Zări și etape*, Studii , aforisme, însemnări, București, Editura Minerva, 1990

Blaga, Lucian, *Opere*, 1-2, *Poezii*, București, Editura Minerva, 1974.

Blaga, Lucian, *Cunoașterea luciferică*, Introducere, în revista *Gândirea* , Anul XII, nr. 7-9,

https://documente.bcucloj.ro/web/bibdigit/periodice/gandirea/1932/BCUCLUJ_FP_279479_1932_012_007_009.pdf

II Receptarea critică

Todoran, Eugen (1981): *Lucian Blaga. Mitul poetic*, Editura Facla, Timișoara.

Ovidiu Drîmba, *Filosofia lui Blaga*, Casa de editură *Excelsior- Multi press*, București, 1995

Motto: „Cunoaște-i pe alții pentru a-ți descoperi adevărata ta valoare”

LUCIAN BLAGA, VIAȚA ȘI OPERA

Elev, **Diniș-Adam Alex Cristian**

Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra

Coordonator: prof. Diniș – Adam Cristina

Lucian Blaga, unul dintre cei mai remarcabili scriitori români ai secolului XX, s-a născut la 9 mai 1895 în satul Lancrăm, lângă Alba Iulia, în Transilvania. A fost poet, dramaturg, filosof, profesor universitar și diplomat. Viața și opera sa sunt adesea privite ca fiind împletite, reflectând preocupările și căutările sale filosofice, spirituale și estetice.

Copilăria și Educația

Blaga și-a petrecut copilăria într-un mediu rural, unde a fost profund influențat de peisajul transilvănean, de tradițiile și miturile populare. Aceste influențe ale mediului său au fost evidente în operele sale literare ulterioare, care abundă în imagini naturale și simboluri mitice. După absolvirea liceului la Liceul „Andrei Șaguna” din Brașov, Blaga a studiat filosofia la Universitatea din Viena și la Universitatea din București. În timpul studiilor sale, a fost influențat de gândirea filosofică germană și de curentele filosofice europene ale timpului său. ****Cariera și Contribuțiile Literare**** Blaga a avut o carieră prolifică și diversificată. În plus față de activitatea sa de scriitor, a fost și profesor universitar și diplomat. În timpul carierei sale diplomatice, a servit ca ministru plenipotențiar al României în Cehoslovacia și Elveția. Opera lui Blaga este vastă și cuprinde poezie, teatru, eseuri filosofice și proză. Cu toate acestea, este cunoscut în primul rând pentru poezia sa, care se distinge prin profunzimea filosofică, sensibilitatea poetică și originalitatea limbajului. Printre cele mai cunoscute volume de poezie se numără "Poemele luminii"

(1919), "La cumpăna apelor" (1921), "Pașii profetului" (1931) și "În marea trecere" (1936). ****Analiză a Poeziilor lui Lucian Blaga**** Poezia lui Blaga este caracterizată de o profundă reflexie asupra existenței umane, a naturii și a divinului. El explorează teme precum timpul, spațiul, destinul și misterul vieții. Unul dintre aspectele remarcabile ale poeziei lui Blaga este modul în care îmbină elemente filosofice și estetice. Poeziile sale sunt înzestrate cu o înțelegere profundă a filosofiei, dar sunt și expresii ale unei frumuseți poetice remarcabile. O temă recurentă în poezia lui Blaga este căutarea spirituală și călătoria. Utilizează imagini naturale, simboluri și metafore pentru a transmite complexitatea și frumusețea interioară a individului în căutarea adevărului și sensului vieții. Această căutare este adesea prezentată ca o călătorie în sine, în care fiecare pas este o descoperire și o înțelegere mai profundă a sine și a lumii înconjurătoare.

În plus, Blaga explorează adesea dualitatea și contradicțiile din interiorul ființei umane. În multe dintre scrierile sale, el abordează tema opoziției dintre spirit și materie, rațiune și emoție, lumină și întuneric. Aceste conflicte interioare sunt ilustrate în mod vivid în piesele sale de teatru, cum ar fi "Meșterul Manole", unde personajul principal se confruntă cu dilema morală între datorie și dragoste. Un alt aspect remarcabil al operei lui Lucian Blaga este folosirea simbolurilor și metaforelor pentru a transmite înțelesuri profunde și universale. El folosește adesea motive precum stelele, munții, zborul și timpul pentru a ilustra idei filosofice complexe și stări interioare ale ființei umane. Aceste simboluri, îmbinate cu o limbaj poetic rafinat și imagistică vividă, creează o experiență literară profundă și memorabilă pentru cititori. Nu în ultimul rând, opera lui Lucian Blaga este influențată de contextul

său cultural și istoric. Trăind în perioada interbelică și confruntându-se cu schimbări sociale și politice semnificative, Blaga a fost influențat de mișcările filosofice și literare ale vremii, precum și de tradițiile culturale românești și europene. Această îmbinare a influențelor culturale și intelectuale a contribuit la originalitatea și relevanța operei sale în contextul contemporan.

Influențele și moștenirea lui Lucian Blaga

Opera lui Blaga a avut o influență semnificativă asupra literaturii române și universale. Stilul său poetic distinctiv și explorările sale filosofice au inspirat numeroși scriitori și critici literari. De asemenea, operele sale au fost traduse în mai multe limbi străine, contribuind la răspândirea ideilor și esteticii sale în întreaga lume. În concluzie, viața și opera lui Lucian Blaga sunt caracterizate de o pasiune profundă pentru frumusețea și misterul existenței umane. Prin poezia sa încântătoare și filosofia sa profundă, Blaga a capturat inima cititorilor și a rămas unul dintre cei mai importanți scriitori români ai secolului XX. Moștenirea sa literară continuă să inspire și să încante cititorii din întreaga lume.

Motto: „Tot mai departe șovăi pe drum -/și, ca un ucigaș ce-astupă cu năframă/ o gură învinsă, / închid cu pumnul toate izvoarele, / pentru totdeauna să tacă, / să tacă” (Lucian Blaga)

MITUL TĂCERII ÎN SCRITURA LUI LUCIAN BLAGA

Eleva, Miclea Roberta-Andrada

Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Coordonator: prof. Marincaș Marinela Adriana

Dacă la început a fost *Cuvântul*, înseamnă că înaintea lui a fost...*Tăcerea*, căci tăcerea, spre deosebire de liniștea primordială, impune, cu prioritate, o prezență, un mister. În vreme ce cuvintele epuizează parțial orice rostire, tăcerea recuperează ne-spusul. Orice cuvânt anulează o infinitate de tăceri, pe când orice tăcere poate naște o lume de sensuri, chiar dincolo de *logos*, iar, în sens creștin, cuvântul în sine este Marele Mister. Ca totalitate nerostită, tăcerea nu este gol, absență, ci este un *intermezzo* între nimic și cuvânt.

Parafrazându-l pe Platon, am spune că de la oameni învățăm să vorbim, iar de la zei să tăcem. E poate și credința lui Lucian Blaga care face din corolarul conștiinței poetice, o artă a tăcerii, hrănită de convingerea că destinul poeziei a încetat să mai fie exclusiv drumul cuvântului. Teoretician al tăcerii ca formulă menită să se substituie cuvântului intrat în criza de comunicare, poet al tăcerii el însuși, al tăcerii cosmice și al tăcerii interioare, Lucian Blaga se dezvăluie ca fiind o genială emanație a teluricului, un spirit aparte, un poet-filosof asaltat de cele mai pasionante probleme ale veacului său, preocupat să regândească relația dintre eu și alteritate, supusă vremelnice unor întrebătoare tristeți.

Se resimte astăzi, mai mult ca oricând, nevoia de a vorbi despre o literatură a tăcerii. Goana spre tăcere a literaturii izbucnește pe fundalul unui vacuum existențial în care cel mai tare răsună „țipătul” de neputință al omului modern din tabloul lui Munch, vocea apocalipsei și revolta aproape metafizică a omului, corelate cu setea omului de liniște sfântă.

Singura tăcere pe care utopia comunicării o cunoaște este pana, defecțiunea mașinii, oprirea transmisiunii. E mai curând o încetare a tehnicității decât emergența unei interiorități. Tăcerea devine, în acest caz, un vestigiu arheologic, o rămășiță încă neasimilată. Anacronică în manifestarea ei, ea provoacă neliniște și conduce la încercarea de a o izgoni ca pe un intrus. Ea atrage atenția asupra eforturilor care mai trebuie făcute pentru ca în sfârșit omul să ajungă la stadiul glorios de *homo communicans*, dar, în același timp, tăcerea răsună ca o nostalgie: ea trezește dorința de a asculta pe îndelete freamătul lumii. Beția de cuvinte stârnește pofta de tihnă, bucuria de a putea medita în sfârșit asupra evenimentului și de a putea vorbi despre el, asumând răgazul în timpul unei conversații care înaintea ca mersul omenesc, oprindu-se în cele din urmă în fața celui alt, iar tăcerea, din refutul care era, capătă o valoare infinită. Este uneori ispita de a opune „comunicării” abundente din epoca modernității, indiferență față de mesaj, un „catharsis al tăcerii” (Kierkegaard) până când valoarea cuvântului va fi pe deplin restaurată.

Pe linia biografică, se înalță o poveste: povestea tăcerii, căci pentru Lucian Blaga, poetul „mut ca o lebădă”, a fost, la început, tăcerea. Acest fapt este mărturisit mai târziu, în opera autobiografică „Hronicul și cântecul vârstelor” care este expresia subiectivă a vieții interioare a poetului ce s-a modelat pe sine ca om al *logosului*. Răsfoind paginile biografiei blagiene, găsim că există în viața, dar și în creația lui Lucian Blaga, o întreagă simfonie a esențelor sunetului, căreia îi corespunde, dacă putem spune astfel, o simfonie a tăcerii. În mod implicit, de aici se naște tonalitatea care îl caracterizează cel mai bine pe poetul „liros”, o adâncă melancolie, ale cărei nuanțe se exprimă în sonorități ce merg de la strigătul de desperare până la resemnarea mută. Poetul aduce o explicație tipic blagiană acestei „tăceri inițiale”: „Poate că starea mea embrionară se prelungea dincolo de orice termen normal”. Cuvintele își găseau lăcaș în creuzetul minții sale, dar, încercând din răspuț să ajungă la acestea, era petrecut de o sfială ciudată, ele constituind „păcatul original al neamului

omenesc”. E limpede că Lucian Blaga a fost poetul care a sensibilizat tăcerea. Cuvântul rostit își schimbă conotațiile încadrate în optica tăcerii. Tăcerea în creația sa este strigăt, mister, transcendență, amintire, natură, univers. Totodată, în această operă poetul se confesează asupra primilor săi ani ce s-au aflat sub amprenta tăcerii: „Începuturile mele stau sub semnul unei fabuloase absențe a cuvântului. Urmele acele tăceri inițiale le caut însă în zadar în amintire. Muțenia mea plutea oarecum în echivoc și nu îndeplinea chiar în toate privințele condițiile unei reale muțenii, căci lumina cu care ochii mei răspundeau la întrebări și îndemnuri era poate mai vie și mai înțelegătoare decât la alți copii, iar urechea mea, ispitită de cei din preajmă, se dovedea totdeauna fără scăderi”.

Teama de a intra în lumea cuvântului, ca și teama de a ieși dintr-însa, care-l ispitește uneori pe poet, are, în economia sufletului său, un sens metafizic. Lumea cuvintelor, pentru Blaga, este lumea suferinței, a timpului măsurat. Pentru el, ca și pentru Hölderlin, cuvântul este primejdios, căci închide în el suferința și stârnește spaima ființei. După luarea în stăpânire a cuvintelor, predispoziția spre tăcere îi va însoți, asemenea unei umbre, întreaga viață, dizolvându-se în introspecție, pecete esențială a caracterului taciturn, de care omul Blaga a fost pe deplin conștient.

Tăcerea este, în ceea ce-l privește pe Lucian Blaga, preludiv al deschiderii spre revelație, căci acest refuz al rostirii semnifică întoarcerea către o realitate ontologică, mai fascinantă decât orice tentație profană a lumii mercantile. Prin simpla intervenție a memoriei, în cele mai neașteptate situații, gândurile toate se concentrau spre tumultul interior: „Se întâmpla uneori, ca după conversații, de ore, să cad în tăceri fără ieșire. N-aveam puterea să le preîntâmpin, și odată înființate, n-aveam mijloc să le curm. Trebuia să le las să-și facă de cap. Erau tăceri a căror prelungire mă stingherea pe mine însumi”. Transpare de aici comuniunea dintre biografia poetului și creația lui, dintre lumea sa lăuntrică și rândurile așternute pe hârtie.

Între rostirea cotidiană și cuvântul întemeietor, copilul Blaga a presimțit o prăpastie peste care nu se putea trece decât după experiența tăcerii în fața miracolelor vădite clipă de clipă. Tăcerea a fost climatul prielnic pentru decantarea cuvintelor mirate în panta curcubeului care după ploaie își bea frumusețea și nemiința. De copilărie, se leagă apoi sentimentul de beatitudine pe care îl încerca atunci când se scălda în baia de semințe strălucitoare a Soarelui, izvor al tinereții fără bătrânețe, metaforă concretă a creației.

Rămâne antologică poezia „Autoportret”, în care Lucian Blaga revelează trăsătura fundamentală a sufletului său căutător de absolut, aflat în infinita zbatere, poetul identificându-se cu tăcerea încă din universul copilăriei: „*Lucian Blaga e mut ca o lebădă*”. Preferința pentru tăcere este, pe această pânză artistică, o opțiune *sine qua non*. Tensiunea dintre tăcere și limbaj, ivită mai întâi la simbolisții francezi, ajunge la noi, în forma pe care o devoalează Lucian Blaga. Tăcerea înseamnă, în fond, revolta celui care consideră cuvântul, logosul, o stare captivă o „închisoare” încătușată a ființei. Tăcut, universul se înfățișează în „corola de minuni a lumii”, în afara rostirilor. Când totuși apare, cuvântul se revelează șoptit, aproape mut pe buzele gândirii poetice, atât timp cât trăirea nemijlocită îl poate substitui.

Muțeniei de la vârsta de aur a copilăriei, pe care copilul nu voia s-o părăsească, îi corespunde muțenia adultului la care râvnește poetul după ce a gustat din amărăciunea cuvintelor. De ce această teamă de cuvânt? De ce această dorință de a-l lepăda odată dobândit? Se poate glosa la nesfârșit, însă dincolo de ele există sensuri mai adânci ale acestei voințe de tăcere. Poetul are menirea de a întinde o punte magică dinspre universul tăcerii spre cel al rostirii. Statutul său în poetica nou răspândită a tăcerii, este unul superior. Bunăoară, în poemul „Biografie” vorbește despre cuvintele stinse-n gură, rămase nerostite, în locul cărora caută „vibrații fără cuvânt”. Poezia se ivește, în corolarul viziunii blagiene, din adâncul tăcut al sinelui poetic: „La început a fost tăcerea”. Tălmăcite în versurile poetului, aceste chipuri tăcute ale veșniciei depășesc rostirea și se statornicesc în altarul sacru al ființei.

Pe urmele misterului blagian se vede o mișcare ascunsă a eului care se autocontemplă. El încearcă, prin procesul de poetizare, conținând *in nuce* acel *nescio quid*, să pătrundă fenomenul original pe căi semănând cu cele pe care *Mefisto* le prezenta ca punți spre lume. L-a urmărit toată viața, obsesiv, această persecuție adâncă a muțeniei, ca un însemn emblematic al pelerinului purtător de mister. În

același timp, tăcerea e simbolul ostentativ al încercării, al instinctelor naturii de a se reîntoarce în starea primordială, refuzul acceptării de a lua chip distinct, omenesc.

Tăcerea, spune Blaga într-un aforism, „e umbra unui cuvânt”. Între a tăcea sub semnul misterului și a tăcea sub semnul conștiinței se desfășoară drama poetică blagiană. Punerea în decantare a misterelor, decantarea semnelor criptografice îi revine iar și iar inițiatului. Poetul ia în posesie Universul, odată cu revelarea semnelor și a tâlcurilor, dar în aceste revelații nu întâlnește un spațiu securizant, dimpotrivă, descoperă marele plânset al vieții, al ivirii în lumină. Misterele se lasă cu greu descifrate, opun o evidentă rezistență, astfel încât poetul, strecurat prin revelație în marea taină a universului, înțelege că trebuie să tacă: „Omule, ți-aș spune mai mult, / dar e-n zadar, / și-afară de aceea stele răsar/ și-mi fac semn să tac/ și-mi fac semn să tac”. („Taina inițiatului”). Inițiatul este un mare tragedian, convins că a spune „mai mult” semenilor este „în zadar”, de aceea preferă să tacă, refuzând să facă auzit marele plâns al ființei, sensul trist al întregului univers. Poetul folosește cuvintele în starea lor de „grație”, el redă limbajului o funcție recuperatoare a sensurilor pierdute. Dincolo de cuvinte se instituie așadar tăcerea ca o realitate mai semnificativă și mai profundă care potențează misterele. Tăcerea și misterul, sunt, de fapt, două fețe ale aceleiași poezii.

În cosmica tăcere, subiectul e de cele mai multe ori, un receptacul pasiv al mișcărilor lumii, întrucât în umbră și în tăcere, eul comunică în profunzime cu universul, devenind el însuși un element printre elemente. Când apare însă, cuvântul se lasă doar șoptit, aproape inutil atât timp cât trăirea nemijlocită îi poate lua locul, exprimând plenitudinea ființei; ori dimpotrivă, devine strigăt, chiot, țipăt al dezlănțuitei energii dionisiace, prelungire a marelui tumult al stihilor. Cel care, în poemul-manifest „Eu nu se strivesc corola de minuni a lumii”, întâmpina universul cu o lumină blând învăluitoare este mai curând tentat să asculte și să recepteze cântecul luminii, nu mai puțin învăluitoare. În poezia lui Blaga, cântecul este pretutindeni, iar tăcerea nu-i este ostilă. Ființând în tăcere, ființa se deschide, de fapt, cântecului universal, expresie de dincolo de cuvinte, a deplinei armonii a Totului.

Lumea, ca organizare primitivă, stihială, a materiei, rămânerea în mister și incognoscibil, ca solidaritate cu elementele, se convertește în autentice valori lirice: „*Dar mi-aduc aminte de vremea când încă nu eram, / ca de-o copilărie depărtată, / și-mi pare așa de rău că n-am rămas în țara fără de nume./ Și iarăși îmi zic: nici o larmă nu fac stelele-n cer./ Da, ar trebui să fiu mulțumit.*” („Liniște între lucruri bătrâne”).

În final, se poate afirma faptul că trăim într-un „Babel” de zgomote, pe un fond de vorbărie deșartă în care totul este înecat în cuvinte, de aceea se cuvine să ne amintim că lumea a fost creată într-o profundă și desăvârșită tăcere și, mai presus de orice, între „fabuloasa absență a cuvântului” și secolul nemuririi lui Blaga, dincolo de *tăceri* și de *rostiri*, ne rămâne gândul că sunt atâtea de gândit, atâtea de simțit, atâtea de rostit și atâtea de ... tăcut.

Bibliografie cercetată:

1. BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. București: Humanitas, 2012, 11p.
2. LE BRETON, David. *Despre tăcere*. București: All Educațional, 2001, 13p.
3. POP, Ion. Lucian Blaga, *Universul liric*. București: Cartea Românească, 1981, 123p.

Motto: „A nu trăi în zadar. A nu trăi în zadar înseamnă a ști să dai vieții pământești aspectul unei captivități cerești.” (Lucian Blaga)

LUCIAN BLAGA – OMUL DIN UMBRĂ, POETUL LUMINII

Eleva, **Rancea Ayana Maria**

Liceul Teoretic Teiuș

Coordonator: prof. Pop Romina

Numele de *Blaga* rămâne arhicunoscut în mintea tuturor ca întemeietor al unui viitor românesc în domeniul literar, dar și filosofic. Cu toate acestea, parcursul său tumultuos în descoperirea răspunsurilor de mult căutate referitoare la propriul drum în viață, i-a sporit dorința acerbă de emancipare din mediul rural tipic și ușor influențabil. Acest fapt este afirmat de munca sa individuală în primii ani ai existenței, fiind marcat în toată cariera ce avea să urmeze de spiritul revoluționar și plăcerea de a oferi timp documentării minuțioase.

Suntem nevoiți să facem un popas în copilăria și adolescența lui Lucian Blaga, deoarece infiltrarea acestuia printre marile voci ale vremii secolului al XX-lea s-a realizat cu studiu și mai ales încredere în propriile puteri. Născut în Lancrăm, sat din apropierea Sebeșului, județul Alba, a crescut și s-a dezvoltat ca mezin într-o familie de preoți. După sincera mărturisire din cartea cu memorii, intitulată „*Hronicul și cântecul vîrstelor*”, până la vârsta de patru ani s-a autocaracterizat ca existând „*sub semnul unei fabuloase absențe a cuvântului*”¹. Acest eveniment crucial a fost primul semn al unei posibile nereușite, în primul rând ca poet, dar și ca viitor eseist, filosof, dramaturg, profesor universitar, academician și diplomat român. În schimb, au intervenit voința și curajul pentru un alt deznodământ, ci nu cel al unei dezamăgiri complete în viață.

Așa cum acesta nu a uitat de începuturile sale, nu a omis nici locul din care s-a tras și în care a crescut, primele clase urmate la școala primară din Sebeș, iar mai apoi liceul din Brașov. S-a axat pe pasiune și a descoperit că teologia, drum înțeles doar de către membrii familiei, nu este pentru sine o moștenire ce trebuie continuată, ci un element după care se poate inspira în operele sale literare.

Forțat de repercusiunile Primului Război Mondial, urmează Facultatea de Teologie, rămânându-i indiferentă în mare parte, fiind concentrat pe o autocunoaștere îndeaproape a talentului său. Așa cum susține în „*Discobolul*”, evidențiază, deci, această autogneză în felul următor: „*Cunoaște-te pe tine însuți. – Foarte bine, dar – pentru a începe ceva în viață – nu trebuie să aștepti până când te vei cunoaște pe tine însuși. În caz contrar această loznică ar deveni pentru oricine un epitaf.*”² Prin aforismele publicate, își creează o autocaracterizare în gândire și concepții, își susține punctele de vedere subiectiv, sfătuind cititorii să aibă încredere în propriile forțe și să nu se lase pradă prejudecăților. Concretizează cuvintele în parcursul său, atunci când își face transferul la Viena, dar și înainte, când primul și cel de drept debut a fost cu poezia ieșită din neobișnuitul perioadei, publicată în revistele arădene „*Tributul*”, împreună cu studiul filosofic „*Reflecții asupra intuiției lui Bergson*”, aflat însă sub semnătura lui Ion Albu.

În tot acest timp nu se lasă doborât de refuzurile constante, lucrând neconținut la volumul „*Poemele luminii*” ce urma să-l contureze ca un scriitor original, inovator, dar criticat din cauza tematicii și ideilor implementate legate de ce înseamnă poezia cu adevărat și cum ar trebui

¹ Lucian Blaga, **Hronicul și cântecul vîrstelor**, Editura Hyperion, Chișinău, 1993

² Lucian Blaga, **Discobolul**, Editura Ardealul, Târgu-Mureș, 2009

interpretată. Volumul conține poezii influențate de mediul de trai, religie, dragostea purtată Corneliiei, soția sa, afirmată ca unul dintre multele mesaje cheie, regăsindu-se numeroase alte idei sub formă de substraturi.

Lucian Blaga introduce o gândire complicată, filosofică, în versurile sale, care domină percepția și duc la crearea metaforei revelatorie, care de această dată nu descrie pur și simplu, ci deține o informație enigmatică ce lasă loc curiozității. Dă naștere, așadar, expresionismului în România, devenind creatorul poeziei moderne, unde scoate barierele și le modifică, cea mai evidentă și marcantă schimbare fiind identificată în versurile libere, fără rimă, care servesc drept dovadă puterii unui scriitor. Eul liric își preia Universul, aparține centrului acestuia, o entitate aparte, dominând o altă caracteristică esențială: misticismul. Încă o dată, prin expunerea sincerității, alte aforisme îi susțin diferențele introduse în literatură: „*Poetul. – Poetul este nu atât un mântuitor, cât un mântuitor al cuvintelor. El scoate cuvintele din starea lor naturală și le aduce în starea de grație.*”³ Aceste remarci conduc la mentalitatea că un scriitor deține supremitatea în limbaj, coboară lumea la propria doleanță, și o structurează și modelează după sufletul și experiențele de viață trăite. Lucian Blaga a deținut această putere și nu s-a sfiit din a o împărtăși.

Dorința lui de a evolua nu s-a oprit aici, iar prin susținerea lui Sextil Pușcariu (cunoscut pentru facilitarea debutului său poetic), rector al Universității Daciei Superioare, i se oferă un loc ca profesor universitar, de estetică și sociologie, la Cluj. Cu toate acestea, intervin numeroasele legi ale învățământului superior pe care este nevoit să le înduplece cu timp și muncă, trecând prin diverse dezamăgiri. Până la îndeplinirea visului, la 18 ani diferență, în 1938, când ajunge profesor universitar la o catedră de Filosofia Culturii, publică prima piesă de teatru numită „*Zamolxe*”, care a ajuns să fie premiată cu 6000 de lei de către Facultatea de Litere: « [...] *Nu poate exista nicio îndoială că în „misterul păgân” al lui Zamolxe, Lucian Blaga face trimitere la o protoistorie a poporului român, căutând rădăcini ale acestuia dincolo de fondul de latinitate pe care istoricii și intelectualii (îndeosebi) moderni îl revendică [...]. Chestiunea unei fericite simbioze etnice daco-romane e complicată și a comportat ample discuții în timp [...]. E destul să observăm doar că opera literară, drama pe care o propune poetul Poemelor luminii, având în centru un zeu-om, pe Zamolxe, scrisă sub imboldul vizionar al expresionismului german [...] are în esența sa o deschidere mesianică mult mai mare (amplă), decât lasă a se vedea la o lectură prizonieră (apriori) înțelegerii religioase a cultului tutelar al spiritualității dacice.*»⁴. La fel cum poeziile sale își păstrează valoarea, îndeosebi acest text dramatic conține misterul filosofic caracteristic lui Blaga, influențat în continuare de expresionism, devenind, așa cum susține Mihail Ralea „*o stare de spirit.*”. Însoțit în fiecare operă de simbolistica tuturor detaliilor, vom avea parte noi, cititorii, de aceleași mesaje subînțelese care ne vor ține la suprafața înțelegerii complete, exprimate prin diverse procedee care combină realitatea, atmosfera, ființa, ajungând la „*lumea nouă, recreată*”.

Implementarea regimului comunist l-a înlăturat pe Blaga de la catedră, dar până atunci, predarea sa evidenția un discurs monoton, unde reflecțiile și gândurile aparținând acestuia erau transmise fără alte acte de interpretare către studenți, precum o comunicare obiectivă, detașată, însă care lăsa porți deschise cunoașterii și întrebărilor interioare doar câtorva doritori din sala pe jumătate goală. Aplica un stil aparte deosebit, fără a oferi pe tavă metode de obținere a atenției, ci dărui spațiu și timp de receptare ascultătorilor, pentru a le transforma studiul într-unul aproximativ individual.

³ Lucian Blaga, **Discobolul**, Editura Ardealul, Târgu-Mureș, 2009

⁴ Constantin Cubleșan, **Lucian Blaga, dramaturgul – eseuri**, Editura Ardealul, Târgu-Mureș, 2010

S-a lăsat influențat de satul natal și a permis să-i invadeze personalitatea, devenind totodată un om modest și curat sufletește, lucru susținut mai târziu de toți cunoscuții, colaboratorii, dar și admiratorii care aveau să-i aprecieze reflectarea și implicarea. Prin fragmentul semnat de George G. Potra, în volumul „*Lucian Blaga în diplomația românească*”, se aprobă aceste calități ale scriitorului și, în cazul de față menționat, diplomatului, calități însoțitoare în toate deciziile luate: „*Lucian Blaga era unul dintre aceștia, nu cel mai pregnant profesional, sub raport diplomatic, dar, cu siguranță, cel mai doct, cel mai prestigios din punct de vedere intelectual, cel mai modest, cel mai lipsit de veleități, un om care a fost totdeauna străin intervențiilor pentru avansare sau, cu atât mai mult, jocurilor subterane.*”⁵

Acest om a fost, așadar, un exemplu al generațiilor, mentor în gândirea filosofică și poetică, oferind o contribuție amănunțită și dezvăluind detalii semnificative care ajută chiar și în prezent la dezvoltarea în multe domenii de activitate, totul din pasiune și dorință, excelând în evidențierea neobișnuitului ca fiind ceva atât de concret și demn de a fi înțeles de toată lumea.

Bibliografie:

Lucian Blaga, **Hronicul și cântecul vîrstelor**, Editura Hyperion, Chișinău, 1993

Lucian Blaga, **Discobolul**, Editura Ardealul, Târgu-Mureș, 2009

Constantin Cubleşan, **Lucian Blaga, dramaturgul – eseuri**, Editura Ardealul, Târgu-Mureș, 2010

George G. Potra, **Lucian Blaga în diplomația românească**, Editori: Municipiul Sebeș, Fundația Europeană Titulescu, Centrul Cultural „Lucian Blaga” din Sebeș, Fundația Culturală „Lucian Blaga” Sebeș, Sebeș, 2011

Wikipedia – Lucian Blaga

⁵ George G. Potra, **Lucian Blaga în diplomația românească**, Editori: Municipiul Sebeș, Fundația Europeană Titulescu, Centrul Cultural „Lucian Blaga” din Sebeș, Fundația Culturală „Lucian Blaga” Sebeș, Sebeș, 2011

SECȚIUNEA

INFORMARE-

DOCUMENTARE

elevi

Motto: „Cine nu cade nu se poate înălța”

**CĂUTÂNDU-L PE BLAGA ÎN BIBLIOTECILE LUMII: BIBLIOGRAFIE CUPRIZÂND
TITLURI DIN OPERA LUI LUCIAN BLAGA ȘI TITLURI DE LUCRĂRI CU REFERINȚE
CRITICE LA OPERA ȘI VIAȚA LUI LUCIAN BLAGA**

Eleva, Căstăian-Rusu Elisa Ioana

Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Coordonator: bibliotecar Bîrz Lucreția

**BIBLIOTECILE ÎN CARE AU FOST GĂSITE
CĂRȚILE PENTRU BIBLIOGRAFIE**

- Biblioteca Britanică (catalog online)
<https://bit.ly/3MmDzS6>
- Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara (catalog online)
<https://library.upt.ro/catalogul-online/>
- Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca (catalog online)
http://aleph.bcucluj.ro:8991/F/?func=option-update-lng&file_name=find-b&F2=pc-latin&P_CON_LNG=RUM
- Biblioteca Centrală Universitară „M. Eminescu” Iași (catalog online)
<http://www.bcu-iasi.ro/catalog-bcu>
- Biblioteca Colegiului Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr. 11, telefon 0258/835164.
- Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba (catalog online)
<http://82.208.158.166/opac>
- Biblioteca Municipală „B.P. Hașdeu” Chișinău (catalog online)
<https://opac.hasdeu.md/>
- Biblioteca Națională a Australiei (catalog online)
<https://catalogue.nla.gov.au/Search/Home?lookfor=lucian+blaga&type=author&limit%5B%5D=&submit=Find>
- Biblioteca Națională a Austriei (catalog online)
https://search.onb.ac.at/primo-explore/search?institution=43ACC_ONB&vid=ONB&tab=default_tab&search_scope=ONB_gesamt

[estand&mode=basic&displayMode=full&bulkSize=10&highlight=true&dum=true&query=any, contains, lucian%20blaga&displayField=all](#)

- Biblioteca Națională a Danemarcei (catalog online)
<https://bit.ly/35RDhBJ>
- Biblioteca Națională a Estoniei (catalog online)
https://nlib-ee-primo.hosted.exlibrisgroup.com/primo-explore/search?query_display=blaga&op=&institution=372NLE&vid=372NLE_V1&search_scope=all_scope&tab=default_tab&onCampus=false&indx=1&bulkSize=10&dym=true&highlight=true&displayField=title&query=any, contains, blaga
- Biblioteca Națională a Finlandei (catalog online)
<https://www.kansalliskirjasto.fi/fi>
<https://kansalliskirjasto.finna.fi/MyResearch/UserLogin>
- Biblioteca Națională a Franței (catalog online)
<https://catalogue.bnf.fr/rechercher.do?motRecherche=blaga&criterieRecherche=0&depart=0&facetteModifiee=ok>
- Biblioteca Națională a Germaniei (catalog online)
<https://portal.dnb.de/opac/moveDown?currentResultId=%22lucian%22+and+%22blaga%22+sortBy+jhr%2Fsort.descending%26any&categoryId=books>
- Biblioteca Națională a Greciei (catalog online)
<https://bit.ly/3MrA5xx>
- Biblioteca Națională a Letoniei (catalog online)
https://kopkatalogs.lv/F/?func=find-b-0&local_base=lnc04
- Biblioteca Națională a Norvegiei (catalog online)
https://bibsyst-almaprimo.hosted.exlibrisgroup.com/primo-explore/search?vid=NB&lang=no_NO
https://bibsyst-almaprimo.hosted.exlibrisgroup.com/primo-explore/search?vid=NB&lang=no_NO
- Biblioteca Națională a Poloniei (catalog online)
https://katalogi.bn.org.pl/discovery/search?query=any, contains, Lucian%20Blaga&tab=LibraryCatalog&vid=48OMNIS_NLOP:48OMNIS_NLOP&lang=pl&offset=0
- Biblioteca Națională a Portugaliei (catalog online)
<https://catalogo.bnportugal.gov.pt/ipac20/ipac.jsp?profile>
- Biblioteca Națională a Republicii Cehe (catalog online)
https://aleph.nkp.cz/F/3NFUINY3TDANL4T5SF13QMLKMP76DS62IKA9NB1B2E6GPYAHA3-18382?func=full-set-set&set_number=275654&set_entry=000059&format=999
- Biblioteca Națională a Republicii Moldova (catalog online)
<http://catalog.bnrm.md/opac>

- Biblioteca Națională a Republicii Muntenegru (catalog online)
<https://plus.cg.cobiss.net/opac7/bib/search?q=lucian+blaga&db=cobib&sort=au&mat=books&start=0>
- Biblioteca Națională a României (catalog online)
<https://aleph.bibnat.ro/F?RN=536053548>
- Biblioteca Națională a Rusiei (catalog online)
<http://nlr.ru/>
<http://nlr.ru/eng/RA2117/online-catalogues>
- Biblioteca Națională a Slovaciei (catalog online)
https://chamo.kis3g.sk/search/query?match_1=MUST&field_1&term_1=lucian+blaga&facet_author=Blaga,+Lucian,+1895-1961&sort=relevance&theme=snk
- Biblioteca Națională a Sloveniei (catalog online)
https://www.worldcat.org/search?qt=worldcat_org_all&q=lucian+blaga
- Biblioteca Națională a Spaniei (catalog online)
<http://catalogo.bne.es/uhtbin/webcat>
- Biblioteca Națională a Suediei (catalog online)
<https://libris.kb.se/hitlist?d=libris&q=blaga&f=simp&spell=true&hist=true&mf=&p=1>
- Biblioteca Națională a Turciei (catalog online)
<https://bit.ly/3HPm9u0>
- Biblioteca Națională a Țărilor de Jos (catalog online)
<https://opc-kb.oclc.org/DB=1/SET=1/TTL=1/CMD?ACT=AND&TRM=%5C9001+B&REMEMBERFORMVALUES=N>
- Biblioteca Națională a Ungariei (catalog online)
http://nektar1.oszk.hu/LVbin/LibriVision/lv_view_records.html?SESSION_ID=1648442366_35_2118606&lv_action=LV_View_Records&NR_RECORDS_TO_SHOW=10&GOTO_RECORD=1&RESULT_SET_NAME=set_1648453864_0&DISPLAY_RECORD_XSLT=html&ELEMENT_SET_NAME=B
- Biblioteca Națională Centrală din Florența (catalog online)
https://opac.bncf.firenze.sbn.it/bncf-prod/search?q=lucian+blaga&h=any_bc&s=10&o=author
- Biblioteca Națională din Coreea (catalog online)
<https://www.nl.go.kr/>
- Biblioteca Națională din Israel (catalog online)
https://www.nli.org.il/en?_ga=2.133030734.1528451836.1591617488-1057421569.1591617488
- Biblioteca Națională Elvețiană (catalog online)

https://www.helvetica.ch/discovery/search?query=any,contains,lucian%20blaga&tab=LibraryCatalog&search_scope=Helvetica&vid=41SNL_51_INST:helvetica&mfacet=rtype,include,books,1&mfacet=creator,include,Blaga,%20Lucian,1&lang=en&offset=0

- Biblioteca Națională „Sfinții Chiril și Metodie” din Bulgaria (catalog online)
<https://plus.bg.cobiss.net/opac7/bib/search?q=lucian+blaga&db=cobib&mat=allmaterials>
 - Biblioteca Națională și Universitară din Zagreb (catalog online)
<http://skupnikatalog.nsk.hr/Search/Results?lookfor=lucian+blaga&filter=&type=Author>
 - Biblioteca Nazionale Centrale di Roma (catalog online)
<http://bve.opac.almavivaitalia.it/opac2/BVE/CR/ricercaSemplice>
 - Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia (catalog online)
<http://193.231.35.22:8080/liberty/libraryHome.do>
 - Biblioteca Universității din București (catalog online)
<http://cacheprod.bcub.ro/webopac/Vubis.csp>
 - Biblioteca Universității din Oradea (catalog online)
<http://217.73.175.70:10080/liberty3/gateway/gateway.exe?application=Liberty3&displayform=opac/main>
 - Biblioteca Universității din Pitești (catalog online)
<http://tinread.upit.ro/opac>
 - Biblioteca Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” Iași (catalog online)
<http://library.tuiasi.ro:8991/F>
 - Bibliothèque de la Sorbonne (catalog online)
<http://www.bibliotheque.sorbonne.fr/biu/spip.php?rubrique8>
 - Humboldt Universität zu Berlin (catalog online)
<https://www.ub.hu-berlin.de/de/literatur-suchen/kataloge>
 - National Diet Library Tokyo (catalog online)
<https://ndlonline.ndl.go.jp/#!/search?searchCode=SIMPLE>
 - National Library of India (catalog online)
<http://opac.nationallibrary.gov.in/cgi-bin/gw/chameleon>
 - YALE University (catalog online)
<https://orbis.library.yale.edu/vwebv/>
1. BAGIU, Lucian. *Lucian Blaga și teatrul: eseu despre absolutul estetic*. [S.l.]: [s.n.], 2014. (Biblioteca Națională a Norvegiei).
 2. BĂLU, Ion. *Viața lui Lucian Blaga, vol.2*. București: Libra, 1996, 472 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr. 11, Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba).

3. BĂLU, Lucian. *Opera lui Lucian Blaga*. București: Albatros, 1997. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba).
4. BÂRGIU, Lucian. *Lucin Blaga și teatrul: eseu despre absolutul estetic*. Iași: Tipo Moldova, 2014, 340 p. (Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Națională a Spaniei).
5. BELLU, Pavel. *Blaga în marea trecere*. București: Eminescu, 1970, 286 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova; Biblioteca Națională a Finlandei; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Națională a Suediei).
6. BLAGA, Corneliu. *Lucian Blaga necunoscut*. Alba Iulia: Almidal, 1993, 112 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr. 11).
7. BLAGA, Corneliu. *Lucian Blaga necunoscut*. Alba Iulia: Altip, 1995, 280 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr. 11).
8. BLAGA, Dorli. *Blaga supravegheat de securitate*. Cluj-Napoca: Biblioteca Apostrof, 1999, 240 p. (Biblioteca Națională a României).
9. BLAGA, Dorli. *Tatăl meu, Lucian Blaga*. București: Humanitas, 2012, 400 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova; Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca).
10. BLAGA, Lucian. *Aforisme*. București: Humanitas, 2001, 296 p. (Biblioteca Universității din București; Biblioteca Universității din Oradea).
11. BLAGA, Lucian. *Aforisme*. București: Humanitas, 2008, 325 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca).
12. BLAGA, Lucian. *Aforyzmy*. [S.I.]:[s.n.], 2001. (Biblioteca Națională a Poloniei).
13. BLAGA, Lucian. *A milagrosasemente*. [S.I.]: Editura Minerva, 1981. (Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara).
14. BLAGA, Lucian. *Antología poética general*. [S.I.]: Prensas Universitarias de Zaragoza, 2006, 289 p. (Biblioteca Națională a Spaniei).
15. BLAGA, Lucian. *Antologie de poezie populară*. București: Editura pentru Literatură, 1966, 304 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr. 11; Humboldt Universităt zu Berlin; Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Universității din Oradea; Biblioteca Națională a Danemarcei; Biblioteca Națională Centrală din Florența; Biblioteca Națională a Republicii Cehi).
16. BLAGA, Lucian. *Arca lui Noe: piesă în patru acte*. Sibiu: Editura Dacia Traiana, 1944, 118 p. (Biblioteca Universității din Oradea; Biblioteca Britanică).
17. BLAGA, Lucian. *Arca lui Noe*. Paris: Librairie Roumaine Antitotalitaire, 1999, 175 p. (Biblioteca Națională a Franței).
18. BLAGA, Lucian. *Artă și valoare*. București: Fundația Regele Carol II, 1939, 200 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Universității din Oradea).
19. BLAGA, Lucian. *Artă și valoare*. București: Humanitas, 1996, 190 p. (Biblioteca Nazionale Centrale di Roma).
20. BLAGA, Lucian. *Arte e valore*. Milano: Unicopli, 1996, 169 p. (Biblioteca Nazionale centrale di Roma; Biblioteca Națională Centrală din Florența).

21. BLAGA, Lucian. *Aspecte antropologice*. Timișoara: Facla, 1976, 204 p. (Biblioteca Universității din Oradea; Biblioteca Nazionale Centrale di Roma; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Națională a Portugaliei; Biblioteca Națională a Rusiei; Biblioteca Britanică; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
22. BLAGA, Lucian. *At The Of Yearning: Poems*. Columbus: Ohio State University Press, 1989. (Biblioteca Universității din Oradea).
23. BLAGA, Lucian. *Aura ja huilu: runoja*. Helsinki: Suomen kirja, 1945. (Biblioteca Națională a Finlandei).
24. BLAGA, Lucian. *Ausgewählte Gedichte*. Bukarest: Jugendverl, 1967, 230 p. (Biblioteca Națională a Germaniei; Biblioteca Națională a Suediei).
25. BLAGA, Lucian. *Avram Iancu: dramă în zece tablouri*. Sibiu: Editura Dacia Traiana, 1942. (Biblioteca Universității din Oradea).
26. BLAGA, Lucian. *Avram Iancu: dramă în zece tablouri*. Targu-Mureș: Ardealul, [s.a.], 140 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
27. BLAGA, Lucian. *Avram Iancu: dramă într-un prolog și trei faze (zece tablouri)*. Sibiu: Institutul de Arte Grafice, 1934. (Biblioteca Universității din Oradea).
28. BLAGA, Lucian. *Cărăbușul de aramă*. București: Ion Creangă, 1970, 48 p. (Biblioteca Universității din Oradea; Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca).
29. BLAGA, Lucian. *Ce aude unicornul*. București: Editura Minerva, 1975, 216 p. (Biblioteca Universității din București; Biblioteca Universității din Pitești; Biblioteca Națională a Rusiei; Biblioteca Națională a Slovaciei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
30. BLAGA, Lucian. *Ceasornicul de nisip*. Cluj: Dacia, 1973, 332 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11; Biblioteca Universității din Pitești; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Universității din București; Biblioteca Națională a Rusiei; Biblioteca Britanică).
31. BLAGA, Lucian. *Ceasornicul de nisip*. Cluj-Napoca: Dacia, 1973, 332 p. (Biblioteca Universității din Pitești; Biblioteca Națională a Franței).
32. BLAGA, Lucian. *Cenzura transcendentă: încercare metafizică*. București: Cartea Românească, 1934, 209 p. (Biblioteca Universității din București; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
33. BLAGA, Lucian. *Chronik und Lied der Lebenszeiten*. Bukarest: Jugendverlag, 1968, 240 p. (Biblioteca Națională a Estoniei; Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Națională a Germaniei; Biblioteca Națională a Austriei).
34. BLAGA, Lucian. *Čo počuje jednorožec*. Bratislava: Tatran, 1982, 103 p. (Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
35. BLAGA, Lucian. *Corespondență*. Cluj-Napoca: Dacia, 1989, 308 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11; Biblioteca Universității din Pitești; National Diet Library Tokyo; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Națională a Spaniei; Biblioteca Națională din Israel; Biblioteca Națională Centrală din Florența; Biblioteca Națională a Republicii Cehe; Biblioteca Națională a Republicii Muntenegru).

36. BLAGA, Lucian. *Cruciada copiilor: dramă în trei acte*. Sibiu: Dacia Traiana, 1930, 100 p. (Biblioteca Universității din București).
37. BLAGA, Lucian. *Cultură și cunoștință*. Cluj: Editura Institutului de Arte Grafice „Ardealul”, 1922, 86 p. (Biblioteca Universității din București).
38. BLAGA, Lucian. *Cunoașterea luciferică*. București: Humanitas, 1993, 224 p. (Biblioteca Universității din București).
39. BLAGA, Lucian. *Cunoaștere și creație: culegere de studii*. București: Cartea Românească, 1987, 576 p. (Biblioteca Națională a Danemarcei; Biblioteca Națională a Turciei).
40. BLAGA, Lucian. *Curs de filosofia religiei*. Alba Iulia: Fronde, 1994, 262 p. (Biblioteca Națională din Coreea).
41. BLAGA, Lucian. *Daimonion*. Cluj: Editura Revistei „Societatea de mâine”, 1930 97 p. (Biblioteca Universității din București; Biblioteca Britanică).
42. BLAGA, Lucian. *Daria: dramă în 4 acte*. Cluj: Ardealul, 1925, 156 p. (Biblioteca Universității din București; Biblioteca Națională a Ungariei; Biblioteca Britanică).
43. BLAGA, Lucian. *Das dogmatische Weltalter*. Wien: Lit-Verl, 2014, 185 p. (Biblioteca Națională a Austriei).
44. BLAGA, Lucian. *Das Experiment und der mathematische Geist*. Wien: New Academic Press, 2017, 239 p. (Biblioteca Națională a Franței; Biblioteca Națională a Germaniei; Biblioteca Națională a Austriei).
45. BLAGA, Lucian. *Der wunderbare Samen*. Bukarest: Universal-Dalsi-Verl, 1998, 78 p. (Biblioteca Națională a Germaniei).
46. BLAGA, Lucian. *Despre conștiința filosofică*. Timișoara: Facla, 1974, 180 p. (Biblioteca Universității din București; Biblioteca Națională a Rusiei; Biblioteca Națională a Slovaciei; Biblioteca Britanică; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
47. BLAGA, Lucian. *Despre gândirea magică*. București: Editura pentru literatură și artă, 1941, 176 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
48. BLAGA, Lucian. *Despre gândirea magică*. București: Garamond, 1992, 176 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
49. BLAGA, Lucian. *Die Chronik und das Gesang der Alter*. Sibiu: Imago, 1995, 117 p. (Humboldt Universität zu Berlin).
50. BLAGA, Lucian. *Die Entstehung der Metapher und der Sinn von Kultur*. Wien: New Academic Press, 2019, 189 p. (Biblioteca Națională a Germaniei; Biblioteca Națională a Austriei).
51. BLAGA, Lucian. *Die Gezeiten der Seele*. Freiburg: [s.n.], 1963, 129 p. (Biblioteca Națională a Danemarcei).
52. BLAGA, Lucian. *Die luziferische Erkenntnis*. Münster: LIT, 2012, 232 p. (Biblioteca Națională a Franței; Biblioteca Națională a Austriei).
53. BLAGA, Lucian. *Die transzendente Zensur*. Berlin: Frank et Timme, 2015, 223 p. (Biblioteca Națională a Franței; Biblioteca Națională a Germaniei; Biblioteca Națională a Austriei).

54. BLAGA, Lucian. *Diferențialele divine*. București: Fundația pentru Literatură și Artă, 1940, 211 p. (Biblioteca Universității din București; Biblioteca Britanică).
55. BLAGA, Lucian. *Din activitatea diplomatică: rapoarte, articole, scrisori, cereri, telegrame: anii 1927-1938. vol. 1*. București: Eminescu, 1995, 296 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11).
56. BLAGA, Lucian. *Din activitatea diplomatică: rapoarte, articole, scrisori, cereri, telegrame: anii 1927-1938. vol. 2*. București: Eminescu, 1995, 322 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11).
57. BLAGA, Lucian. *Din lirica engleză: tălmăciri*. [S.l.]: Editura Univers, 1970. (Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara).
58. BLAGA, Lucian. *Discobolul: Aforisme și însemnări*. București: Publicom, 1945, 130 p. (Biblioteca Universității din Pitești).
59. BLAGA, Lucian. *Dor și eternitate*. București: [s.n.], 1971, 208 p. (Biblioteca Națională a Rusiei).
60. BLAGA, Lucian. *Egy évszázad arcai: aforizmak, esszék, tanulmányok*. București: Kriterion, 1978, 196 p. (Biblioteca Națională a Ungariei).
61. BLAGA, Lucian. *Elanul insulei*. Cluj: Dacia, 1977, 268 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca; Biblioteca Națională a Spaniei; Biblioteca Națională din Israel; Biblioteca Națională a Rusiei).
62. BLAGA, Lucian. *Elanul insulei: aforisme și însemnări*. Cluj-Napoca: Dacia, 1977, 270 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Națională a Letoniei; Biblioteca Națională a Portugaliei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
63. BLAGA, Lucian. *Elogiul satului românesc*. București: Monitorul Oficial, 1937, 28 p. (Biblioteca Națională a Ungariei; Humboldt Universität zu Berlin).
64. BLAGA, Lucian. *Éloge du village roumain*. Paris: Librairie du Savoir, 1989, 25 p. (Biblioteca Națională a Franței).
65. BLAGA, Lucian. *Els poemas de la llum*. [S.l.]: Café Central, 2016, 90 p. (Biblioteca Națională a Spaniei).
66. BLAGA, Lucian. *En el gran paso: antologia poetica bilingue*. Madrid: JRJ & LB, 2013, 211 p. (Biblioteca Națională a Spaniei).
67. BLAGA, Lucian. *En el gran correr: poemas*. [S.l.]: Minerva, 1972, 227 p. (Biblioteca Națională a Spaniei).
68. BLAGA, Lucian. *Eonul dogmatic*. București: Cartea Românească, [1931], 205 p. (Biblioteca Universității din București; Biblioteca Britanică; Biblioteca Națională a Austriei).
69. BLAGA, Lucian. *Eonul dogmatic*. București: Cartea Românească, [s.n.], 208 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
70. BLAGA, Lucian. *Eseuri*. București: Editura Minerva, 1980, 412 p. (Biblioteca Națională a Poloniei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
71. BLAGA, Lucian. *Évek krónikája és éneke*. București: Editura Tineretului, 1968. (Biblioteca Britanică).

72. BLAGA, Lucian. *Experimentul și spiritul matematic*. București: Editura Științifică, 1969, 239 p. (Biblioteca Nazionale Centrale di Roma; Biblioteca Națională a Finlandei; Biblioteca Națională a Rusiei; Biblioteca Națională a Franței; Biblioteca Națională a Greciei; Biblioteca Națională a Australiei; Biblioteca Națională a Slovaciei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe; Biblioteca Națională a Austriei).
73. BLAGA, Lucian. *Experimentul și spiritual mathematic*. București: Humanitas, 1998, 235 p. (Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
74. BLAGA, Lucian. *Experimentul și spiritul matematic*. București: Editura Științifică, 1968, 239 p. (Biblioteca Nazionale Centrale di Roma).
75. BLAGA, Lucian. *Experimentul și spiritul matematic*. București: Humanitas, 1998, 236 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Universității din București; Biblioteca Națională a Poloniei; Biblioteca Britanică).
76. BLAGA, Lucian. *Fantana-a-noaptiljei = izvorul noaptei*. Scopia: Sutsata - a scriitorilor shi artishtsalj armanj dit machidunii, 2008, 66 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
77. BLAGA, Lucian. *Fenomenul originar*. București: Fundația Culturală Regală, [s.n]. 104 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Universității din București).
78. BLAGA, Lucian. *Ferestre colorate: însemnări și fragmente*. Arad: Editura Librăriei Diecezane, 1926, 128 p. (Biblioteca Universității din București).
79. BLAGA, Lucian. *Fefețe unui veac*. Arad: Editura Librăriei Diecezane, 1926, 127 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
80. BLAGA, Lucian. *Fefețe unui veac*. Arad: Editura Librăriei Diecezane, 1925, 128 p. (Biblioteca Universității din București).
81. BLAGA, Lucian. *Ființa istorică*. Cluj-Napoca: Dacia, 1977, 292 p. (Biblioteca Nazionale Centrale di Roma; Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca; Biblioteca Universității din Pitești; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Universității din București; Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Națională a Portugaliei; Biblioteca Națională a Rusiei; Biblioteca Națională a Poloniei; Biblioteca Națională a Greciei; Biblioteca Britanică; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
82. BLAGA, Lucian. *Filozofia stilului*. București: Cultura Națională, 1924. (Biblioteca Britanică).
83. BLAGA, Lucian. *Gândire magică și religie*. București: Humanitas, 1996, 382 p. (Biblioteca Nazionale Centrale di Roma).
84. BLAGA, Lucian. *Gândirea românească în Transilvania în secolul al 18-lea*. București: Științifică, 1966, 230 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
85. BLAGA, Lucian. *Gedichte*. București: Minerva, 1980, 687 p. (Biblioteca Națională a Greciei; Biblioteca Națională a Germaniei).
86. BLAGA, Lucian. *Gedichte*. București: Albatros, 1974, 187 p. (Biblioteca Națională a Țărilor de Jos).

87. BLAGA, Lucian. *Geneza metaforei și sensul culturii*. București: Editura pentru literatură și artă, 1937, 222 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Națională a Danemarcei).
88. BLAGA, Lucian. *Horizont und Stil*. Wien: New Academic Press, 2021, 130 p. (Biblioteca Națională a Germaniei; Biblioteca Națională a Austriei).
89. BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor. Album documentar*. Sibiu: Imago, 1995, 120 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
90. BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. București: Editura Minerva, 1979, 259 p. (Biblioteca Națională a Poloniei).
91. BLAGA, Lucian. *Hronicul și Cântecul Vârstelor*. București: Eminescu, 1973, 224 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11)
92. BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. București: Humanitas, 2012, 279 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova).
93. BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. București: Ion Creangă, 1984, 159 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
94. BLAGA, Lucian. *Hronicul și Cântecul Vârstelor*. București: Minerva, 1990, 240 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
95. BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. București: Tineretului, 1965, 256 p. (Humboldt Universität zu Berlin; Yale University; Biblioteca Națională a Rusiei; Biblioteca Națională a Danemarcei; Biblioteca Națională Centrală din Florența; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
96. BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. Sibiu: Imago, 1995, 117 p. (Humboldt Universität zu Berlin).
97. BLAGA, Lucian. *I poemi della luce*. Milano: Garzanti, 1989, 309 p. (Biblioteca Nazionale Centrale di Roma; Biblioteca Națională Centrală din Florența).
98. BLAGA, Lucian. *Im Zeichen der Freundschaft*. Bukarest: Kriterion Verlag, 1985. (Biblioteca Britanică; Biblioteca Națională a Austriei; Biblioteca Națională Elvețiană).
99. BLAGA, Lucian. *Intermezzo românesc*. București: Editura „Adevărul”, 1931, 87 p. (Biblioteca Națională Elvețiană).
100. BLAGA, Lucian. *Isvoade*. București: Humanitas, 2002, 304 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca; Biblioteca Universității din București; Biblioteca Britanică; Biblioteca Națională a Austriei).
101. BLAGA, Lucian. *Izvoade*. București: Humanitas, 2012, 312 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca).
102. BLAGA, Lucian. *Isvoade: eseuri, conferințe, articole*. București: Minerva, 1972, 248 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11; Humboldt Universität zu Berlin; Biblioteca Națională a Rusiei; Biblioteca Națională a Slovaciei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
103. BLAGA, Lucian. *În marea trecere*. București: Eminescu, 1975, 197 p. (Humboldt Universität zu Berlin; Biblioteca Națională a Rusiei; Biblioteca Națională a Greciei).

104. BLAGA, Lucian. *În marea trecere*. București: Minerva, 1972, 228 p. (Biblioteca Universității din București).
105. BLAGA, Lucian. *În marea trecere*. Lyon: Jacques André, 2018, 107 p. (Biblioteca Națională a Franței).
106. BLAGA, Lucian. *În marea trecere*. Nørresundby: Dorul, 1998, 198 p. (Biblioteca Națională a Danemarciei).
107. BLAGA, Lucian. *În marea trecere = the great transition*. București: Ed. Eminescu, 1975, 197 p. (Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Națională din Israel).
108. BLAGA, Lucian. *Încercări filosofice*. Timișoara: Facla, 1977, 296 p. (Biblioteca Universității din Pitești; Biblioteca Națională a Portugaliei; Biblioteca Națională a Greciei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
109. BLAGA, Lucian. *La cumpăna apelor*. Aalborg: Dorul, 2000, 157 p. (Biblioteca Națională a Danemarciei).
110. BLAGA, Lucian. *La curțile dorului*. București: Fundația pentru Literatură și Artă „Regele Carol II”, 1938, 106 p. (Biblioteca Universității din București).
111. BLAGA, Lucian. *La milagrosa semente*. București: Ed. Minerva, 1981. (Biblioteca Britanică).
112. BLAGA, Lucian. *La piedra habla: antología poética*. [S.l.]: Visor Libros, 2010, 191 p. (Biblioteca Națională a Spaniei).
113. BLAGA, Lucian. *La trilogie de la connaissance*. Paris: Librairie du Savoir, 1992, 528 p. (Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Națională a Franței).
114. BLAGA, Lucian. *La trilogie de la culture*. Paris: Librairie du savoir, 1995, 431 p. (Bibliothèque de la Sorbonne; Biblioteca Națională a Franței).
115. BLAGA, Lucian. *La trilogie de la culture*. Paris: Librairie du Savoir –Fronde, 1995, 431 p. (Biblioteca Națională a Suediei).
116. BLAGA, Lucian. *Lauda somnului*. Nørresundby: Dorul, 1999, 190 p. (Biblioteca Națională a Danemarciei).
117. BLAGA, Lucian. *L'éon dogmatique*. Lausanne: Editions L'Age d'homme, 1988, 119 p. (Biblioteca Națională Elvețiană; Biblioteca Națională a Țărilor de Jos).
118. BLAGA, Lucian. *Le grand passage*. Marseilles: Autrestemps, 2003, 176 p. (Bibliothèque de la Sorbonne).
119. BLAGA, Lucian. *L'espace mioritique*. Paris: Librairie du Savoir, 1995, 188 p. (Biblioteca Națională a Franței).
120. BLAGA, Lucian. *L'étoile la plus triste*. Paris: La Différence, 1992, 126 p. (Biblioteca Națională a Franței).
121. BLAGA, Lucian. *L'être historique*. Paris: Librairie du Savoir, 1991, 246 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Bibliothèque de la Sorbonne; Biblioteca Națională a Portugaliei; Biblioteca Națională a Franței).
122. BLAGA, Lucian. *Les différentielles divines*. Paris: Librairie du Savoir, 1990, 178 p. (Biblioteca Națională a Franței).

-
123. BLAGA, Lucian. *Los poemas de la luz*. Caracas: Fundarte, 1985, 41 p. (Biblioteca Națională a Portugaliei).
124. BLAGA, Lucian. *Luntrea lui Carol*. București: Humanitas, 1990, 528 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Universității din Pitești; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
125. BLAGA, Lucian. *Luntrea lui Carol*. București: Humanitas, 1998, 384 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca; Biblioteca Națională a Poloniei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
126. BLAGA, Lucian. *Luntrea lui Carol*. București: Humanitas, 2006, 584 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca).
127. BLAGA, Lucian. *Luntrea lui Carol*. București: Humanitas, 2013, 584 p. (Biblioteca Universității din București).
128. BLAGA, Lucian. *Luntrea lui Carol: roman*. București: Humanitas, 1990, 526 p. (Biblioteca Nazionale Centrale di Roma; Biblioteca Națională din Israel).
129. BLAGA, Lucian. *Maître Manole, pièce, d'après une légende populaire roumaine*. [S.I.]: [s.n.], 1975, 117 p. (Biblioteca Națională a Franței)
130. BLAGA, Lucian. *Manole, maître bâtisseur*. Troyes: Librairie Bleue, 1995, 129 p. (Biblioteca Națională a Franței).
131. BLAGA, Lucian. *Manole, maître bâtisseur*. 서울: 지식을만드는지식, 2015, 212 p. (Biblioteca Națională din Coreea).
132. BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*. București, Humanitas, 2008, 359 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca).
133. BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*. București: Albatros, 1983, 144 p. (Biblioteca Universității din Pitești; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Națională a Poloniei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
134. BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*. București: Eminescu, 1977, 162 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Națională a Poloniei).
135. BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*. București: Univers, 1974, 138 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
136. BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*. București: Kriterion, 1984, 106 p. (Biblioteca Națională a Ungariei).
137. BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole: teatru*. București: Agora, 2008, 328 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11; Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca).
138. BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole: dramă în cinci acte*. Sibiu: Tiparul Institutului de Arte Grafice „Dacia Traiană”, 1927. (Biblioteca Britanică).
139. BLAGA, Lucian. *Metaphysische Traurigkeit*. București: Ed. Grai și Suflet & Cultura Națională, 1995, 383 p. (Biblioteca Națională a Germaniei; Biblioteca Națională din Coreea).

-
140. BLAGA, Lucian. *Mirabila sămânță: poezii*. București: Editura pentru Literatură, 1968, 264 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Națională a Rusiei).
141. BLAGA, Lucian. *Mirabila semină: poemele luminii*. București: Editura pentru Literatură, 1968, 264 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca).
142. BLAGA, Lucian. *Mirabila sămânță = A milagrosa semente*. București: Minerva, 1981, 263 p. (Biblioteca Națională a Spaniei).
143. BLAGA, Lucian. *Mirabela sămânță*. Chișinău: Prut, 2004. (Biblioteca Britanică).
144. BLAGA, Lucian. *Metafizička taga*. Skopje: Makavej, 2001. (Biblioteca Națională a Sloveniei).
145. BLAGA, Lucian. *Nebănuitele trepte*. București: Minerva, 1975, 394. (Biblioteca Națională a Spaniei).
146. BLAGA, Lucian. *Nebănuitele trepte: Versuri noua*. Sibiu: Dacia Traiana, 1943, 107 p. (Biblioteca Națională a Austriei).
147. BLAGA, Lucian. *Nebeski dodir*. Beograd: Prosveta, 1975. (Biblioteca Națională a Sloveniei; Biblioteca Națională a Republicii Muntenegru).
148. BLAGA, Lucian. *Nouăzeci de poezii*. București: Minerva, 1971, 296 p. (Biblioteca Națională a Franței; Biblioteca Națională a Greciei; Biblioteca Națională a Germaniei).
149. BLAGA, Lucian. *Novanta liriche*. București: Minerva, 1971, 293 p. (Biblioteca Nazionale Centrale di Roma; Biblioteca Națională Centrală din Florența).
150. BLAGA, Lucian. *Nas cortes da saudade: antologia poética*. Coimbra: Minerva, 1999, 159 p. (Biblioteca Națională a Portugaliei).
151. BLAGA, Lucian. *Oper, vol.2*. București: Minerva, 1988, 514 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
152. BLAGA, Lucian. *Opere*. Chișinău: Știința, 1995. (Biblioteca Națională a Suediei).
153. BLAGA, Lucian. *Opere, vol.1*. București: Minerva, 1982, 604 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11; Biblioteca Națională a Finlandei).
154. BLAGA, Lucian. *Opere, vol.1. Poezii*. București: Minerva, 1974, 488 p. (Humboldt Universität zu Berlin; Biblioteca Națională a Slovaciei).
155. BLAGA, Lucian. *Opere, vol.10. Trilogia valorilor*. București: Minerva, 1987, 634 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
156. BLAGA, Lucian. *Opere, vol.11. Trilogia cosmologică*. București: Minerva, 1988, 514 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
157. BLAGA, Lucian. *Opere, vol.2. Poezii*. București: Minerva, 1974, 535 p. (Humboldt Universität zu Berlin; Biblioteca Națională a Franței).
158. BLAGA, Lucian. *Opere, vol.3. Tălmăciri*. București: Minerva, 1975, 273 p. (Humboldt Universität zu Berlin; Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Națională a Franței; Biblioteca Națională a Slovaciei).
159. BLAGA, Lucian. *Opere, vol.4. Teatru*. București: Minerva, 1977, 514 p. (Humboldt Universität zu Berlin; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).

-
160. BLAGA, Lucian. Opere, vol.5. Teatru. București: Minerva, 1977, 486 p. (Humboldt Universitt zu Berlin; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
161. BLAGA, Lucian. Opere 3, teatru. București: Minerva, 1985, 645 p. (Biblioteca Națională a Finlandei).
162. BLAGA, Lucian. Opere 5, teatru. București: Minerva, 1993, 427 p. (Biblioteca Națională a Finlandei; Biblioteca Națională a Republicii Muntenegru; Biblioteca Națională și Universitară din Zagreb).
163. BLAGA, Lucian. Opere, vol.6. Hronicul si cntencul vrstelor. București: Minerva, 1979, 259 p. (Humboldt Universitt zu Berlin; Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Națională a Franței).
164. BLAGA, Lucian. Opere, vol.7. Eseuri. București: Minerva, 1980, 412 p. (Humboldt Universitt zu Berlin; Biblioteca Națională a Suediei).
165. BLAGA, Lucian. Opere, vol.8. Trilogia cunoașterii. București: Minerva, 1983, 737 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
166. BLAGA, Lucian. Opere, vol.8. Trilogia cunoașterii. București: Minerva, 1983, 737 p. (Humboldt Universitt zu Berlin).
167. BLAGA, Lucian. Opere, vol.9. Trilogia culturii. București: Minerva, 1985, 477 p. (Humboldt Universitt zu Berlin).
168. BLAGA, Lucian. Opere. București: Minerva, 1974. (Biblioteca Universității din București; Biblioteca Națională „Sfinții Chiril și Metodiu” din Bulgaria).
169. BLAGA, Lucian. Opere. București: Minerva, 1982. (National Diet Library Tokyo; Yale University).
170. BLAGA, Lucian. Opere. București: Minerva, 1995, 183 p. (Biblioteca Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” Iași).
171. BLAGA, Lucian. Opere. Poezii antume, 1. București: Minerva, 1982, 604 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
172. BLAGA, Lucian. Opere. Poezii postume, 2. București: Minerva, 1984, 580 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Centrală a Universității „Politehnica” Timișoara; Biblioteca Națională a Franței).
173. BLAGA, Lucian. Opere. Vol 1. Poezii antume. [S.l.]: Editura Minerva, 1979. (Biblioteca Națională a Finlandei; Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara).
174. BLAGA, Lucian. Opere. Vol.2, teatru. București: Academia Română, Fundația Națională pentru Știință și Artă, 2012, 1077 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba; Biblioteca Națională a Finlandei).
175. BLAGA, Lucian. Opere 4, teatru. București: Minerva, 1991, 718 p. (Biblioteca Națională a Finlandei).
176. BLAGA, Lucian. Opere 12. Gndirea românească în Transilvania în secolul al 18-lea. București: Minerva, 1995, 179 p. (Biblioteca Națională a Slovaciei).
177. BLAGA, Lucian. Opere. București: Minerva, 1986. (Biblioteca Națională a Rusiei)

178. BLAGA, Lucian. *Opera dramatică*. Sibiu: Dacia Traiana, 1942, 376 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca; Biblioteca Britanică; Biblioteca Națională a Austriei).
179. BLAGA, Lucian. *Opera poetică*. București: Humanitas, 1995, 670 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11; Biblioteca Britanică).
180. BLAGA, Lucian. *Opera poetică*. București: Humanitas, 2007, 651 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca).
181. BLAGA, Lucian. *Opera poetică*. București: Humanitas, 2012, 650 p. (Humboldt Universitätzu Berlin).
182. BLAGA, Lucian. *Orizont și stil*. București: Fundația pentru literatură, 1936, 189 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11).
183. BLAGA, Lucian. *Orizzonte e stile*. Milano: Minuziano, 1946, 240 p. (Biblioteca Nazionale Centrale di Roma; Biblioteca Națională Centrală din Florența; Biblioteca Națională a Austriei).
184. BLAGA, Lucian. *Pașii profetului - poezii*. Cluj: Institutul de Arte Grafice „Ardealul”, 1921, 118 p. (Biblioteca Universității din Pitești).
185. BLAGA, Lucian. *Peisaj și amintire*. București: Editura Sport - Turism, 1988, 200 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11; National Diet Library Tokyo; Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Națională a Sloveniei; Biblioteca Națională a Franței; Biblioteca Națională a Slovaciei; Biblioteca Britanică; Biblioteca Națională Centrală din Florența; Biblioteca Națională a Republicii Cehe; Biblioteca Națională și Universitară din Zagreb).
186. BLAGA, Lucian. *Pesnite na svetlost*. București: Editura Minerva, 1979. (Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara; Biblioteca Națională a Sloveniei).
187. BLAGA, Lucian. *Piedra habla: antología poética*. [S.l.]: Visor Libros, 2010, e-book.(Biblioteca Națională a Suediei).
188. BLAGA, Lucian. *Pietre pentru templul meu*. București: Cartea Românească, 1920, 80 p. (Biblioteca Națională a Franței; Biblioteca Britanică; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
189. BLAGA, Lucian. *Pietre pentru templul meu*. Târgu-Mureș: Ardealul, 2012, 84 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
190. BLAGA, Lucian. *Poematy światła i inne utwory*. Kraków: Wydawnictwo Literackie, 1978, 93 p. (Biblioteca Națională a Poloniei)
191. BLAGA, Lucian. *Poeme = Poinmata*. București: Minerva, 1981, 312 p. (Biblioteca Universității din Pitești).
192. BLAGA, Lucian. *Poeme: gedichte*. Bukarest: [s.n.], 1980. (Biblioteca Națională a Suediei).
193. BLAGA, Lucian. *Poeme*. București: Minerva, 1980, 687 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
194. BLAGA, Lucian. *Poeme*. București: Albatros, 1974, 187 p. (Biblioteca Națională a Slovaciei; Biblioteca Națională a Austriei).

195. BLAGA, Lucian. *Poèmes*. București: Minerva, 1974, 275 p. (National Diet Library Tokyo; Biblioteca Nazionale Centrale di Roma; Biblioteca Națională a Portugaliei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
196. BLAGA, Lucian. *Poeme alese*. București: Ed. Grai și Suflet, 1998, 304 p. (Biblioteca Națională a Franței).
197. BLAGA, Lucian. *Poemele luminii - Les poèmes de la lumière*. București: Minerva, 1978, 606 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Națională a Portugaliei; Biblioteca Națională a Greciei; Biblioteca Națională a Australiei; Biblioteca Națională a Danemarcei; Biblioteca Națională a Turciei; Biblioteca Națională a Țărilor de Jos).
198. BLAGA, Lucian. *Poemele luminii*. București: Cartea Românească, 1919, 98 p. (Biblioteca Universității din Pitești; Biblioteca Națională a Franței).
199. BLAGA, Lucian. *Poemele Lumini*. București: Minerva, 1975, 349 p. (Biblioteca Națională a Greciei).
200. BLAGA, Lucian. *Poemele luminii*. București: Muzeul Literaturii Române, 1995, 95 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca).
201. BLAGA, Lucian. *Poemele luminii*. București: Prometeu, 1991, 128 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
202. BLAGA, Lucian. *Poemele luminii*. Sibiu: Biroul de Imprime Consinzeana, 1919. (Biblioteca Britanică).
203. BLAGA, Lucian. *Poemele luminii: poezii*. București: Editura pentru literatură, 1968, 282 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Humboldt Universität zu Berlin; Biblioteca Națională din Israel).
204. BLAGA, Lucian. *Poemele luminii: poezii. vol. 1*. București: Editura pentru Literatură, 1968, 286 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11; Humboldt Universität zu Berlin).
205. BLAGA, Lucian. *Poémy: dvojjazyčné vydanie rumunsko-slovenské*. Bukurešť: Minerva, 1976, 385 p. (Biblioteca Națională a Slovaciei).
206. BLAGA, Lucian. *Poems of light*. București: Minerva, 1975, 349 p. (National Library of India; National Diet Library Tokyo; Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Națională a Australiei).
207. BLAGA, Lucian. *Poesie*. Roma: Lerici editori, 1971, 255 p. (Biblioteca Nazionale Centrale di Roma; Biblioteca Națională a Danemarcei).
208. BLAGA, Lucian. *Poésies*. București: Libra, 1997, 221 p. (Biblioteca Națională a Franței).
209. BLAGA, Lucian. *Poezii, vol. 1*. București: Albatros, 1972, 204 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
210. BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: [s.n.], 1962, 215 p. (Biblioteca Națională a Finlandei; Biblioteca Națională a Danemarcei).
211. BLAGA, Lucian. *Poezii*. [S.l.]: [s.n.], [s.a.], 262 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).

212. BLAGA, Lucian. Poezii. București: Albatros, 1980, 194 p. (Biblioteca Nazionale Centrale di Roma).
213. BLAGA, Lucian. Poezii. București: Cartea Românească, 1982, 480 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11).
214. BLAGA, Lucian. Poezii. București: Editura pentru literatură, 1967, 555 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
215. BLAGA, Lucian. Poezii. București: Minerva, 1981, 448 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Națională a Greciei).
216. BLAGA, Lucian. Poezii. București: Viața Românească, 1996, 367 p. (Biblioteca Națională a României).
217. BLAGA, Lucian. Poezii. Budapest: Nemz. Trankvk, 2011, 94 p. (Biblioteca Națională a Ungariei).
218. BLAGA, Lucian. Poezii. Galați: Porta-Franco, 1992, 128 p. (Biblioteca Universității din Pitești).
219. BLAGA, Lucian. Poezii. București: Ed. Eminescu, 1988, 412 p. (Biblioteca Națională a Franței).
220. BLAGA, Lucian. Poezii. București: Editura pentru Literatură, 1962, 216 p. (Biblioteca Națională a Franței; Biblioteca Națională a Rusiei; Biblioteca Națională Centrală din Florența).
221. BLAGA, Lucian. Poezii. Constanța: Pontica, 1995, 303 p. (Biblioteca Națională a Suediei).
222. BLAGA, Lucian. Poezii. București: Albatros, 1983. (Biblioteca Britanică; Biblioteca Națională Centrală din Florența).
223. BLAGA, Lucian. Poezii. București: Editura pentru Literatură, 1966. (Biblioteca Britanică)
224. BLAGA, Lucian. Poezii antume. București: Minerva, 1982, 602 p. (Biblioteca Națională a Franței).
225. BLAGA, Lucian. Poezii postume. București: Minerva, 1984, 578 p. (Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
226. BLAGA, Lucian. Poezii. Vol.2. Mirabila sămânță. București: Editura pentru literatură, 1968, 262 p. (Humboldt Universität zu Berlin).
227. BLAGA, Lucian. Povijesno biće. București: Humanitas, 2015, 930 p. (Biblioteca Națională și Universitară din Zagreb).
228. BLAGA, Lucian. Puizii aleapti. Constanța: Editura Cartea Aromana, 1995, 354 p. (Biblioteca Națională din Coreea; Biblioteca Britanică).
229. BLAGA, Lucian. Religie și spirit. București: Semne, 2006, 213 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca).
230. BLAGA, Lucian. Religie și spirit. Sibiu: Dacia Traiana, 1942, 212 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca; Biblioteca Britanică; Biblioteca Națională a Austriei).
231. BLAGA, Lucian. Scrieri despre artă. București: Meridiane, 1970, 196 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Centrală Universitară „Lucian

Blaga” Cluj-Napoca; Biblioteca Națională a Rusiei; Biblioteca Națională a Franței; Biblioteca Britanică).

232. BLAGA, Lucian. *Sienāžu pārdevējs: dzejoļu izlase*. Riga: Liesma, 1982, 110 p. (Biblioteca Națională a Letoniei).
233. BLAGA, Lucian. *Sömnlös vind: dikter*. Eslöv: Gondolin, 1995, 64 p. (Biblioteca Națională a Suediei).
234. BLAGA, Lucian. *Spațiul mioritic*. București: Oficiul de librărie, [s.n], 235 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
235. BLAGA, Lucian. *Spațiul mioritic*. Târgu- Mureș: Ardealul, 2010, 315 p. (Biblioteca Municipală B.P. Hașdeu Chișinău).
236. BLAGA, Lucian. *Spiritualități creștine*. Wiesbaden: Frăția Ortodoxă, 1959, 72 p. (Biblioteca Națională a Germaniei; Biblioteca Britanică).
237. BLAGA, Lucian. *Știință și creație*. București: Humanitas, 1996, 222 p. (Biblioteca Nazionale Centrale di Roma).
238. BLAGA, Lucian. *Tălmăcirii*. București: Minerva: Intreprinderea Poligrafică „13 Decembrie 1918”, 1975, 273 p. (Biblioteca Națională a Portugaliei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
239. BLAGA, Lucian. *Teatru*. București: Minerva, 1977. (Biblioteca Națională a Portugaliei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
240. BLAGA, Lucian. *Teatru*. București: Minerva, 1970, 551 p. (Yale University; Biblioteca Națională a Finlandei; Biblioteca Națională a Australiei).
241. BLAGA, Lucian. *Teatru*. București: Minerva, 1971, 554 p. (Biblioteca Universității din Pitești; Biblioteca Națională a Rusiei; Biblioteca Națională a Slovaciei).
242. BLAGA, Lucian. *Teatru*. București: Minerva, 1984, 296 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11).
243. BLAGA, Lucian. *Teatru*. București: Minerva, 1986, 338 p. (Biblioteca Nazionale Centrale di Roma).
244. BLAGA, Lucian. *Teatru*. București: Ed. Minerva, 1991, 718 p. (Biblioteca Națională a Franței).
245. BLAGA, Lucian. *Teatru, vol. 2: Avram Iancu*. București: Minerva, 1987, 270 p. (Humboldt Universität zu Berlin).
246. BLAGA, Lucian. *Teatru, vol.1: Meșterul Manole*. București: Minerva, 1987, 312 p. (Humboldt Universität zu Berlin).
247. BLAGA, Lucian. *Teatru. Proză autobiografică, vol 2*. București: Albatros, 1980, 416 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
248. BLAGA, Lucian. *Teatru. Proză autobiografică, vol. 2*. București: Albatros, 1972, 216 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11).
249. BLAGA, Lucian. *Teatru. Proză autobiografică*. București: Albatros, 1972, 415 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Universității din Pitești).
250. BLAGA, Lucian. *Teatro rumano contemporáneo*. [S.l.]: Aguilar, 1972, 467 p. (Biblioteca Națională a Spaniei).

251. BLAGA, Lucian. *Théâtre*. București, Minerva, 1986, 338 p. (Biblioteca Națională a Finlandei; Biblioteca Nazionale Centrale di Roma; Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Națională a Sloveniei; Biblioteca Națională a Franței; Biblioteca Națională a Slovaciei; Biblioteca Națională a Danemarcei; Biblioteca Britanică; Biblioteca Națională a Republicii Cehe; Biblioteca Națională și Universitară din Zagreb).
252. BLAGA, Lucian. *The great transition*. Bucharest: Eminescu Publishing House, 1975, 197 p. (National Library of India; National Diet Library Tokyo; Biblioteca Națională a Portugaliei; Biblioteca Națională a Australiei; Biblioteca Națională a Danemarcei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
253. BLAGA, Lucian. *Tólv yrkingar*. Tórshavn: Egiðforlag, 1982. (Biblioteca Națională a Danemarcei).
254. BLAGA, Lucian. *Trilogia cosmologică*. București: Editura Minerva, 1988, 513 p. (Biblioteca Națională a Franței; Biblioteca Națională a Republicii Muntenegru).
255. BLAGA, Lucian. *Trilogia cosmologică. diferențialele divine, aspecte antropologice, ființa*. București: Humanitas, 1997, 520 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Națională a Poloniei; Biblioteca Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” Iași).
256. BLAGA, Lucian. *Trilogia cosmologică: diferențialele divine; aspecte antropologice; ființa istorică*. București: Humanitas, 2007. (Biblioteca Britanică).
257. BLAGA, Lucian. *Trilogia culturii*. București: Editura Minerva, 1985, 477 p. (Biblioteca Națională a Poloniei).
258. BLAGA, Lucian. *Trilogia culturii*. București: Editura pentru Literatură Universală, 1969, 396 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca; Biblioteca Națională din Israel; Biblioteca Națională a Rusiei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
259. BLAGA, Lucian. *Trilogia culturii*. București: Humanitas, 2011, 504 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba).
260. BLAGA, Lucian. *Trilogia culturii, vol.1: Orizont și stil*. București: Humanitas, 1995, 188 p. (Humboldt Universität zu Berlin)
261. BLAGA, Lucian. *Trilogia culturii, vol. 2. Spațiul mioritic*. București: Humanitas, 1994, 224 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Națională a Danemarcei; Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11).
262. BLAGA, Lucian. *Trilogia culturii, vol. 3. Geneza metaforei și sensul culturii*. București: Humanitas, 1994, 224 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11).
263. BLAGA, Lucian. *Trilogia culturii: orizont și stil*. București: Humanitas, 1994, 192 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba).
264. BLAGA, Lucian. *Trilogia culturii: orizont și stil, spațiul mioritic, geneza metaforei și sensul culturii*. București: Fundația Regală pentru Literatură și Artă, 1944, 514 p. (Biblioteca Națională a Suediei).
265. BLAGA, Lucian. *Trilogia culturii, orizont și stil, spațiul mioritic, geneza metaforei și sensul culturii*. București: Editura pentru Literatură Universală, 1969, 403 p. (Biblioteca Națională a Franței; Biblioteca Națională a Slovaciei).

-
266. BLAGA, Lucian. *Trilogia cunoașterii*. București: Minerva, 1983, 737 p. (Biblioteca Națională a Franței; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
267. BLAGA, Lucian. *Trilogia cunoașterii*. București: Humanitas, 2003, 3 vol. (Biblioteca Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” Iași).
268. BLAGA, Lucian. *Trilogia cunoașterii. Vol.1, Eonul dogmatic*. București: Humanitas, 2003, 185 p. (Biblioteca Națională a Poloniei).
269. BLAGA, Lucian. *Trilogia cunoașterii. Vol. 2, Cunoașterea luciferică*. București: Humanitas, 2003, 229 p. (Biblioteca Națională a Poloniei; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Britanică).
270. BLAGA, Lucian. *Trilogia cunoașterii. Vol. 3, Cenzura transcendentă*. București: Humanitas, 2003, 188 p. (Biblioteca Națională a Poloniei).
271. BLAGA, Lucian. *Trilogie de la connaissance*. Lausanne: L'age d'homme, 1988. (Biblioteca Națională a Franței).
272. BLAGA, Lucian. *Trilogia della cultura. Lo spazio mioritico*. Alessandria: Edizioni del l'Orso, 1994, 217 p. (Biblioteca Națională Centrală din Florența).
273. BLAGA, Lucian. *Trilogia valorilor*. București: Humanitas, 1960. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba).
274. BLAGA, Lucian. *Trilogia valorilor*. București: Minerva, 1987, 634 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca; Biblioteca Națională a Portugaliei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
275. BLAGA, Lucian. *Trilogia valorilor. Artă și valoare*. București: Humanitas, 1996, 192 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Humboldt Universität zu Berlin).
276. BLAGA, Lucian. *Trilogia valorilor. Gândire magică și religie*. București: Humanitas, 1996, 384 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Humboldt Universität zu Berlin; Biblioteca Britanică).
277. BLAGA, Lucian. *Trilogia valorilor. Știință și creație*. București: Humanitas, 1996, 224 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
278. BLAGA, Lucian. *Trilogia valorilor: Știință și creație, gândire magică și religie, artă și valoare*. București: Fundația Regală pentru Literatură și Artă, 1946, 695 p. (Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Națională a Franței).
279. BLAGA, Lucian. *Trilogia valorilor. Știință și cultură*. București: Humanitas, 1996, 222 p. (Humboldt Universität zu Berlin).
280. BLAGA, Lucian. *Tristețe metafizică: poeme = Metaphysische Traurigkeit: gedichte*. București: Editura „Grai și suflet & Cultura Națională”, 1993, 383 p. (Biblioteca Națională a Suediei).
281. BLAGA, Lucian. *Tristețe metafizică: poeme*. București: Grai și Suflet & Cultura Națională, 1995, 383 p. (National Diet Library Tokyo; Biblioteca Națională a Țărilor de Jos).
282. BLAGA, Lucian. *Über das philosophische Bewusstsein*. Berlin: Frank & Timme, 2016, 265 p. (Biblioteca Națională a Franței; Biblioteca Națională a Germaniei).
283. BLAGA, Lucian. *Vederi și istorie*. Galați: Editura Porto-Franco, 1992, 155 p. (Biblioteca Națională a Danemarcei).

284. BLAGA, Lucian. Versei. Budapest: Európa, 1979, 284 p. (Biblioteca Națională a Ungariei).
285. BLAGA, Lucian. Versuri. București: Editura Tineretului, 1966, 256 p. (Biblioteca Universității din Pitești; Biblioteca Națională a Rusiei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
286. BLAGA, Lucian. Volksdichtung. București: Editura pentru Literatură, 1966, 296 p. (Humboldt Universität zu Berlin).
287. BLAGA, Lucian. Wissenschaft und kreatives Denken. Wien: New Academic Press, 2018, 185 p. (Biblioteca Națională a Franței; Biblioteca Națională a Germaniei; Biblioteca Națională a Austriei).
288. BLAGA, Lucian. Zalmoxis: obscure pagan. Iași: The Center for Romanian Studies, 2001, 114 p. (Biblioteca Națională a Spaniei; Biblioteca Națională a Portugaliei; Biblioteca Britanică).
289. BLAGA, Lucian. Zări și etape. București: Editura pentru Literatură, 1968, 346 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Națională a Rusiei; Biblioteca Națională a Slovaciei; Biblioteca Națională a Danemarcei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe).
290. BLAGA, Lucian. Zări și etape. București: Minerva, 1990, 363 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Națională a Poloniei; Biblioteca Britanică; Biblioteca Națională Centrală din Florența).
291. BLAGA, Lucian. Zări și etape: aforisme, studii, însemnări. București: Humanitas, 2003. (Biblioteca Britanică).
292. BLAGA, Lucian. Zum Wesen der rumänischen Volksseele. Despre esența sufletului popular românesc. București: Minerva, 1982, 268 p. (Humboldt Universität zu Berlin; Biblioteca Națională a Germaniei; Biblioteca Națională a Australiei; Biblioteca Națională a Danemarcei; Biblioteca Națională a Republicii Cehe; Biblioteca Națională a Austriei).
293. BLAGA, Lucian. 66 Gedichte. Alba Iulia: Editura Altip, 2016, 179 p. (Biblioteca Națională a Germaniei).
294. BLAGA, Lucian. Ποιήματα. Βουκουρέστι: Μινέρβα, 1981, 311 p. (Biblioteca Națională a Greciei).
295. BLAGA, Lucian. Бумага. Cluj: University Press, 2002. (Biblioteca Națională a Rusiei).
296. BLAGA, Lucian. Неподозирани стъпала: Избрани стихове. София: Нар. култура, 1985. (Biblioteca Națională „Sfînții Chiril și Metodie” din Bulgaria).
297. BLAGA, Lucian. Поэзии. Нови Сад: Завод за културу Војводине, 2008. (Biblioteca Națională a Republicii Muntenegru).
298. BLAGA, Lucian. Поеми на светлината: избрани стихотворения, мисли и есета. Русе: Авангардприма, 2011. (Biblioteca Națională „Sfînții Chiril și Metodie” din Bulgaria).
299. BLAGA, Lucian. 건축마스터마놀레. 서울: 지만지드라마, 2019, 212 p. (Biblioteca Națională din Coreea).
300. BLAGA, Lucian. 건축마스터마놀레. 서울: 지식을만드는지식, 2015, 212 p. (Biblioteca Națională din Coreea).

301. BLAGA, Lucian; BREAZU, Ion; CURTICEANU, Mircea. *De amicitia Lucian Blaga*. Cluj: Biblioteca Apostrof, 1995, 347 p. (Biblioteca Națională a Poloniei).
302. BLAGA, Lucian; GHERGHINESCU-VANIA, Domnița. *Domnița nebănuitelor trepte: epistolar*. București: Muzeul Literaturii Române, 1995. (Biblioteca Britanică).
303. BLAGA, Lucian; IVAȘCU, George. *Antologie de poezie populară*. București: Editura pentru Literatură, 1966, 296 p. (Biblioteca Națională a Poloniei).
304. BOBOC, Alexandru. *Blaga, Nietzsche und Spengler*. [S.l.]: [s.n.], 1995. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova).
305. BUCUR, Marin. *Lucian Blaga: dor și eternitate*. [S.l.]: Albatros, 1971, 208 p. (Biblioteca Națională a Suediei).
306. *Caietele Lucian Baga*. Sibiu: Editura Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, resursă electronică. (Biblioteca Națională a Suediei).
307. CENUȘCĂ, Mircea. *Interviurile lui Lucian Blaga*. Alba Iulia: Școala Albei, 2000 (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba).
308. CIMPOI, Mihai. *Lucian Blaga: paradisiacul, luciferic, mioriticul: poem critic*. Cluj-Napoca: Dacia, 1997, 123 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova).
309. CIOBÂCĂ, Carmen-Ecaterina. *Lucian Blaga – traductologul*. Diacronia: Iași, 2019. (Biblioteca Națională a Norvegiei).
310. *Complete poetical works of Lucian Blaga, 1895-1961*. Iași: Center for Romanian Studies, 2001, 624 p. (Biblioteca Națională din Israel).
311. COZMA, Carmen. *Lucian Blaga: el filosofar „Bajo el signo del misterio”*. Madrid: Niram Art Editorial, 2015, 121 p. (Biblioteca Națională a Portugaliei).
312. CROHMĂLNICEANU, O.S. *Lucian Blaga*. București: Editura pentru Literatură, 1963, 182 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba).
313. CUBLEȘAN, Constantin. *Dicționarul personajelor din teatrul lui Lucian Blaga*. Cluj-Napoca: Dacia, 2005, 456 p. (Biblioteca Universității din Pitești).
314. DIACONU, Florica; DIACONU, Marin. *Dicționar de termeni filosofici ai lui Lucian Blaga: introduce prin concepte*. București: Univers Enciclopedic, 2000, 347 p. (Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Națională a Spaniei).
315. DRĂGHICI, Petre. *Poezia lui Lucian Blaga*. Sibiu: Tiparul Topografiei Arhidiecezane, 1930, 41 p. (Biblioteca Univresității din Pitești).
316. DRÎMBA, Ovidiu. *Filosofia lui Blaga*. București: [s.n.], 1995, 176 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba).
317. DRÎMBA, Ovidiu. *Filosofia lui Blaga*. București: Excelsior Multi Press, 1994, 172 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr.11).
318. FANACHE, V. *Chipuri tăcute ale veșniciei în lirica lui Blaga*. Cluj-Napoca: Dacia, 2003, 196 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
319. FIRAN, Floarea; POPA, Constantin M. *Blaga: antologie comentată*. Craiova: Editura Macedonski, 1992, 179 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).

320. FORȚA, Șerban. *Eseu asupra poeziei lui Lucian Blaga*. Timișoara: Facla, 1980, 156 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr. 11).
321. GANĂ, George. *Opera literară a lui Lucian Blaga*. București: Minerva, 1976, 413 p. (National Diet Library Tokyo; Biblioteca Națională a Portugaliei).
322. GAVRIL, Gabriela. *Luntrea lui Blag*. [S.l.]: Editura Convorbiri Literare, 1991. (Biblioteca Centrală Universitară „M. Eminescu” Iași).
323. GÁLDI, Ladislás. *Contributions à l'histoire de la versification roumaine: la prosodie de Lucian Blaga*. Budapest: [s.n.], 1972, 205 p. (Biblioteca Națională a Suediei).
324. GESCU, Clima. *Lucian Blaga – filosof al secolului XXI*. Chișinău: Bulat Art Glob, 1995, 64 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova).
325. GHIȘE, Dum. (coord.). *Lucian Blaga – cunoaștere și creație*. București: Cartea Românească, 1987, 578 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova; Biblioteca Națională a Spaniei).
326. GLASU, Dan. *Dramaturgia lui Lucian Blaga: note de lectură*. Sibiu: Universitatea „Lucian Blaga”, 2008, 174 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
327. GRUIA, Bazil. *Blaga inedit – efigii documentare, vol. 1*. Cluj-Napoca: Dacia, 1981, 186 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr. 11; Biblioteca Națională a Suediei).
328. GRUIA, Bazil. *Blaga inedit – efigii documentare. vol.2*. Cluj-Napoca: Dacia, 1981, 214 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
329. GRUIA, Bazil. *Blaga inedit: amintiri și documente*. Cluj-Napoca: Dacia, 1974, 317 p. (Biblioteca Națională a Suediei).
330. ITU, Mircea. *Indianismul lui Blaga*. Brașov: Orientul Latin, 1996, 288 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova).
331. IVAMPIE, Ivan. *Lucian Blaga între metafizică și teologie*. [S.l.]: [s.n.], 2003. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova).
332. JARDA, Tudor. *21 de lieduri pe versuri de O. Goga și L. Blaga*. Cluj-Napoca: Mediamusic, 2007, 71 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
333. JONES, Michael. *The metaphysics of religion: Lucian Blaga and contemporary philosophy*. Madison: Fairleigh Dickinson University Press, 2006, 287 p. (Biblioteca Națională a Suediei).
334. LIVADĂ, Melania. *Inițiere în poezia lui Lucian Blaga*. [S.l.]: Editura Cartea Românească, 1974. (Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara).
335. *Blaga yearbook*. [S.l.]: [s.n.], 2019, resursă electronică. (Biblioteca Națională a Suediei).
336. MĂRGINEANU, Ion. *Ceremonia paginii – 21 pentru eternitate Blaga*. Alba Iulia: Altip, [s.a.], 135 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
337. MICU, Dumitru. *Estetica lui Lucian Blaga*. București: Editura Științifică, 1970, 214 p. (Biblioteca Națională a Finlandei; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba; Biblioteca Națională a Suediei).

338. MICU, Dumitru. Lirica lui Lucian Blaga. București: Editura pentru Literatură, 1967, 168 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr. 11; Biblioteca Națională a Suediei).
339. MIHĂILESCU, Dan C. Dramaturgia lui Lucian Blaga. Cluj-Napoca: Dacia, 1984, 284 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba).
340. MIHU, Achim. Lucian Blaga miorița cultă a spiritualității românești. București: Editura Viitorul Românesc, 1995, 240 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr. 11).
341. MIOC, Simion. Modalități lirice interbelice: Tudor Arghezi, Lucian Blaga. [S.l.]: Amarcord, 1995, 186 p. (Biblioteca Națională a Spaniei).
342. MIRON, Suzana, ROȘCA, Elisabeta. Înnoitorii liricii românești: Tudor Arghezi, Lucian Blaga, Ion Barbu. București: ALL, 1999, 128 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba).
343. MUNTEAN, Ironim. De la Lucian Blaga la Radu Stanca. Alba Iulia: Școala Albei, 1997, 118 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr. 11).
344. MUNTEAN, Ironim; IACOB, Oliviu. Lucian Blaga – azi în școală. Alba Iulia: Editura Școala Albei, 2001, 74 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr. 11).
345. MUNTEANU, Ion. Mit și filosofie în cosmologia lui Lucian Blaga. Craiova: Scrisul Românesc, 200, 256 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba).
346. MUNTEANU, Ironim. Polemicile lui Lucian Blaga. Alba Iulia: Altip, 2007. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba)
347. MUSCA, Vasile. Filosofia ideii naționale la Lucian Blaga și D.D. Roșca. Cluj-Napoca: [s.n.], 1996, 180 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
348. NICOLAU, Petre. Motive lirice în poezia lui Lucian Blaga: drumul și oglinda. [București]: Editura Viitorul Românesc, 1999, 253 p. (Biblioteca Națională a Suediei)
349. OPRIȘAN, I. Lucian Blaga printre contemporani: dialoguri adnotate. București: Saeculum & Vestala, 1995, 608 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr. 11; Biblioteca Universității din Pitești; National Diet Library Tokyo).
350. PAPADIMA, O. Izvoare folclorice și creație originală: Mihail Sadoveanu, Octavian Goga, Gala Galaction, Ion Pillat, Lucian Blaga, Ion Barbu, Vasile Voiculescu. București: [s.n.], 1970, 327 p. (Biblioteca Națională a Suediei)
351. PAVELESCU, Gh. Lucian Blaga: evocări și interpretări. Sibiu: Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, 2003, 228 p. (Biblioteca Universității din Pitești).
352. POP, Ion. Lucian Blaga: universul liric. București: Cartea Românească, 1981, 284 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr. 11; Biblioteca Națională a Suediei).
353. POP, Traian. Lucian Blaga—ontologia culturii. Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință, 2006, 212 p. (Biblioteca Centrală Universitară „M. Eminescu” Iași).
354. POPESCU, Ion Mihail. O perspectivă românească asupra teoriei culturii și valorilor în sistemul lui Lucian Blaga. București: Eminescu, 1980, 327 p. (National Diet Library Tokyo; Biblioteca Națională a Suediei).

355. RĂU, Aurel. *Întâlnire cu scriitori: Saint John Perse, Lucian Blaga, Ilya Ehrenburg*. București: Univers, 1976, 139 p. (National Diet Library Tokyo; Biblioteca Națională din Israel).
356. RÍO, Emilio del. *Conocimiento y cultura en Lucian Blaga*. [S.l.]: [Compañía de Jesús], 1958, 368 p. (Biblioteca Națională a Spaniei).
357. ROIG, Adrien. *Lucien Blaga, poète*. IN *Revue d'études roumaines*. Montpellier: Université Paul Valéry, nr. 2.3/1979, p.119-127. (Biblioteca Națională a Portugaliei).
358. RUGESCU, Delia. *Cu Lucian Blaga*. Cluj-Napoca: Dacia, 1985, 212 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba).
359. RUSU, Liviu. *De la Eminescu la Lucian Blaga*. București: Cartea Românească, 1981, 508 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr. 11; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
360. ȘORA, Mariana. *Cunoaștere poetică și mit în opera lui Lucian Blaga*. București: Minerva, 1970, 280 p. (Biblioteca Universității din Pitești; Biblioteca Națională a Suediei).
361. TĂNASE, Alexandru. *Lucian Blaga – filosoful poet, poetul filosof*. București: Cartea Românească, 1977, 480 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr. 11; Biblioteca Universității din Pitești; National Diet Library Tokyo; Biblioteca Națională a Suediei; Biblioteca Națională a Spaniei; Biblioteca Națională a Portugaliei).
362. TEODORESCU, Alexandru. *Lucian Blaga și cultura populară românească*. [S.l.]: Junimea, 1983, 180 p. (Biblioteca Națională a Spaniei).
363. TODORAN, Eugen. *Lucian Blaga mitul dramatic*. Timișoara: Facla, [s.a.], 344 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr. 11, Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba).
364. TODORAN, Eugen. *Lucian Blaga: mitul poetic, vol. 1*. Timișoara: Editura Facla, 1981. (Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba; Biblioteca Națională a Suediei).
365. TODORAN, Eugen. *Lucian Blaga: mitul poetic, vol. 2*. Timișoara: Facla, 1983, 356 p. (Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara; Biblioteca Universității din Pitești; Biblioteca Națională a Republicii Moldova; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba; Biblioteca Națională a Suediei).
366. TOMUȘ, Mircea. *Cinsprezece poeți: Alecsandri, Emiescu, Macedonski, Coșbuc, Goga, Minulescu, Bacovia, Pillat, Voiculescu, Maniu, Vinea, Fundoianu, Barbu, Blaga, Arghezi*. București: Editura pentru Literatură, 1968, 292 p. (Biblioteca Națională a Suediei).
367. TURCU, Constantin I. *Lucian Blaga sau fascinația diplomației*. București: Editura Enciclopedică, 1995, 263 p. (Biblioteca Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” Iași).
368. ȚUGUI, Pavel. *Amurgul demiurgilor: Arghezi, Blaga, Călinescu: dosare literare*. București: Editura Floarea Darurilor, 1998, 288 p. (Biblioteca Universității din Oradea).
369. ULICI, Laurențiu. *Arghezi, Bacovia, Barbu, Blaga, Fundoianu, Maniu, Pilat, Vinea, Voiculescu*. București: Editura Enciclopedia Română, 1974, 392 p. (Biblioteca Universității din Oradea).
370. VAIDA, Mircea. *Pe urmele lui Lucian Blaga*. București: Sport-Turism, 1982, 324 p. (Biblioteca Colegiului H.C.C. Alba Iulia, str. 1 Decembrie 1918, nr. 11; Biblioteca Universității din Pitești; Biblioteca Națională din Israel).

-
371. VAIDA, Mircea. *Lucian Blaga: afinități și izvoare*. București: Minerva, 1975, 356 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia; Biblioteca Universității din Pitești).
372. VATAMANIUC, D. *Lucian Blaga, 1895-1961: bibliografie*. București: Editura Științifică și Enciclopedică, 1977, 762 p. (National Diet Library Tokyo; Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
373. VATAMANIUC, D. *Lucian Blaga: contribuții documentare la biografia sa și a operei*. București: [s.n.], 1998, 262 p. (Biblioteca Națională a Suediei).
374. VINȚELER, Onufrie. *Întâlnire cu Blaga*. [S.l.]: [s.n.], 2012. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova).
375. VOROBCHIEVICI, Octav. *Cu Lucian Blaga în Portugalia*. Cluj-Napoca: Grinta, 2005, 107 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia).
376. ZISSU, Mihai Hr. *Dicționarul limbii poetice a lui Lucian Blaga*. Constanța: Europolis, 2004, 522 p. (Biblioteca Națională a României).

Motto: „Cel mai bun prieten al meu este acela care îmi va dăruia o carte pe care n-am citit-o încă.”

„LAUDĂ SEMINTELOR CELOR DE FAȚĂ ȘI-N VECI TUTUROR”

Eleva, Zaharia Sînziana-Alexandra
Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia
Coordonator: bibliotecar Barb Gianina

- BLAGA, Lucian. Opere. Vol.1: Poezii. București, Editura Minerva, 1974, 491 p
2. BLAGA, Lucian. Opere. Vol. 2: Poezii. București, Editura Minerva, 1974, 536 p.
3. BLAGA, Lucian. Opere. Vol. 4: Teatru. București, Editura Minerva, 1977, 559 p.
4. BLAGA, Lucian. Opere. Vol. 5: Teatru. București, Editura Minerva, 1977, 491 p.
5. BLAGA, Lucian. Opere. Vol. 6: Hronicul și cântecul vârstelor, București, Editura Minerva, 1979, 263 p.
6. BLAGA, Lucian. Opere. Vol. 7: Eseuri. București, Editura Minerva, 1980, 415 p.
7. BLAGA, Lucian. Opere. Vol 8: Trilogia cunoașterii, București, Editura Minerva, 1983, 739 p.
8. BLABA, Lucian. Opere. Vol. 9: Trilogia culturii. București, Editura Minerva, 1985, 479 p.
9. BLAGA, Lucian. Opere. Vol. 10: Trilogia valorilor. București, Editura Minerva, 1987, 636 p.
10. BLAGA, Lucian. Opere. Vol. 11: Trilogia cosmologică. București, Editura Minerva, 1988, 515 p.
11. BLAGA Lucian. Opere. Vol.1: Poezii antume. București, Editura Minerva, 1982, 604 p.
12. BLAGA, Lucian. Opere. Vol. 2: Poezii postume. București, Editura Minerva, 1984, 581 p.
13. BLAGA, Lucian. Opere. Vol.3: Teatru. București, Editura Minerva, 1986, 649 p.
14. BLAGA, Lucian. Opere. Vol. 4: Teatru. București, Editura Minerva, 1991, 722 p.
15. BLAGA, Lucian. Opere. Vol. 5: Teatru. București, Editura Minerva, 1993, 431 p.
16. BLAGA, Lucian. Opere. Vol. 6: Hronicul și cântecul vârstelor. București, Editura Minerva, 1997, 356 p.
17. BLAGA, Lucian. Opera dramatică. Vol. 1 Sibiu, Editura „Dacia Traiană” S.A. 1942, 394 p.
18. BLAGA, Lucian. Opera dramatică. Vol. 1 Sibiu, Editura „Dacia Traiană” S.A., 1942, 380 p.
19. BLAGA, Lucian. Opera poetică, București, Editura Humanitas, 1995, 669 p.
20. BLAGA, Lucian. Antologie de poezie populară = Volksdichtung eine Antologie. București, Editura Grai și Suflet; Cultura Națională, 1995, 308 p.
21. BLAGA, Lucian. Aspecte antropologice. Timișoara, Editura Facla, 1976, 204 p.
22. BLAGA, Lucian. Ce aude unicornul? București, Editura Minerva, 1975, 216 p.
23. BLAGA, Lucian. Cenzura transcendentă. Trilogia cunoașterii 3. București, Editura Humanitas, 1993, 192 p.
24. BLAGA, Lucian. Corespondență (A.F.). Cluj Napoca, Editura Dacia, 1989, 308 p.
25. BLAGA, Lucian. Corespondență de familie. București, Editura Universal Dalsi, 2000, 108 p.+12 ilustr.
26. BLAGA, Lucian. Cunoaștere și creație. Culegere de studii. București, Editura Cartea Românească, 1987, 579 p.
27. BLAGA, Lucian. Curs de filosofia religiei. Alba Iulia – Paris, Editura Fronde, 1994, 263 p.
28. BLAGA, Lucian. Despre conștiința filosofică. Timișoara, Editura Facla, 1974, 180 p.
29. BLAGA, Lucian. Despre gândirea magică. București, Fundația Regală pentru Literatură și artă, 1941, 178 p.
30. BLAGA, Lucian. Despre gândirea magică. București, Editura Garamond, 1992, 176 p.

31. BLAGA, Lucian. Din activitatea diplomatică (Rapoarte, articole, scrisori, cereri, telegrame) Anii 1927-1938. București, Editura Eminescu, 1995, vol. 1: 295 p.; vol. 2: 324 p, vol. 3: 408 p.
32. BLAGA, Lucian. Din lirica engleză. Tălmăcirii. București, Editura Univers, 1970, 136 p.
33. BLAGA, Lucian; Gherghinescu-Vania, Domnița. Domnița nebănuitelor trepte. București, Editura Muzeului Literaturii Române, 1995, 184 p.
34. BLAGA, Lucian. Elanul insulei (aforisme și însemnări). Cluj Napoca, Editura Dacia, 1977, 272 p.
35. BLAGA, Lucian. Experimentul și spiritul matematic. București, Editura Științifică, 1969, 243 p.
36. BLAGA, Lucian. Gândirea românească în Transilvania în secolul al XVIII-lea. București, Editura științifică, 1966, 232 p.
37. BLAGA, Lucian. Hronicul și cântecul vârstelor. București, Editura Eminescu, 1973, 222 p.
38. BLAGA, Lucian. Isvoade: Eșuri, conferințe, articole. București, Editura Minerva, 1972, 248 p.
39. BLAGA, Lucian. Încercări filosofice. Timișoara, Editura Facla, 1977, 295 p.
40. BLAGA, Lucian. În marea trecere = The great transition. București, Editura Eminescu, 1975, 200 p.
41. BLAGA, Lucian. Luntrea lui Caron. Roman. București, Editura Humanitas, 1990, 528 p.
42. BLAGA, Lucian. Meșterul Manole. București, Editura Univers, 1974, 133 p.
43. BLAGA, Lucian. Peisaj și amintire. București, Editura Sport-Turism, 1988, 199 p.
44. BLAGA, Lucian. Poeemele luminii. Mirabila sămânță. București, Editura pentru literatură, 1968, vol.1: 284 p.; vol.2: 264 p.
45. BLAGA, Lucian. Poeemele luminii. București, Editura Prometeu, 1991, 128 p.
46. BLAGA, Lucian. Poezii. București, Editura pentru literatură, 1962, 216 p.
47. BLAGA, Lucian. Scrieri despre artă. București, Editura Meridiane, 1970, 196 p.
48. BLAGA, Lucian. Teatru. București, Editura Minerva, 1970, 554 p.
49. BLAGA, Lucian. Trilogia cosmologică: Diferențialele divine. Aspecte antropologice. Ființa Istorică. București, Editura Humanitas, 1997, 519 p.
50. BLAGA, Lucian. Trilogia culturii. București, Editura Universală, 1969, 401 p.
51. BLAGA, Lucian. Trilogia culturii, I: Orizont și stil. București, Editura Humanitas, 1994, 191 p.
52. BLAGA; Lucian. Trilogia culturii, II: Spațiul mioritic. București, Editura Humanitas, 1994, 224 p.
53. BLAGA, Lucian. Trilogia culturii, III: Geneza metaforei și sensul culturii. București, Editura Humanitas, 1996, 224 p.
54. BLAGA, Lucian. Trilogia valorilor, II: Gândire magică și religie. București, Editura Humanitas, 1996, 384 p.
55. BLAGA, Lucian. Trilogia valorilor, III: Artă și valoare. București, Editura Humanitas, 1996, 192 p.
56. BLAGA, Lucian. Ausgewahlte gedichte. Bukarest, Jugendverlag, 1967, 232 p.
57. BLAGA, Lucian. Chronik und lied der lebenszeiten. Bukarest, Jugendverlag, 1968, 240 p.
58. BLAGA, Lucian. Poeme = Gedichte. Bukarest, Minerva Verlag, 1980, 688 p.
59. BLAGA, Lucian. Der Wunderbare Samen. Bukarest, Universal Dalsi Verlag, 1998, 80 p.
60. BLAGA, Lucian. Les differentielles divines. București, Editura Roza Vânturilor, 1990, 180 p.
61. BLAGA, Lucian. Poeme alese = Poemes choisis. București, Editura Grai și suflet – Cultura Națională, 1998, 306 p.
62. BLAGA, Lucian. Poezii = Poesies. București, Editura Libra, 1997, 224 p.
63. BLAGA, Lucian. Poeemele luminii. Les poemes de la lumiere. Bukarest, Editura Minerva, 1978, 604 p.
64. BLAGA, Lucian. Poesii = Poesie. Timișoara, Editura de Vest, 1995, 107 p.

-
65. BLAGA, Lucian. Csodalatos Mag. Kolozsvar-Napoca, Editura Dacia, 1975, 172 p.
66. BLAGA, Lucian. Evek kronikaya es eneke. Bukarest, 1968, 200 p.
67. BLAGA, Lucian. Novemberi       . Bukarest, Kriterion, 1967, 111 p.
68. BLAGA, Lucian. Mirabila sămânță = A milagrosa semente. București, Editura Minerva, 1981, 264 p.
69. BLAGA, Lucian. Somnolos Vind. Eslov, Forlags AB Gondolin, 1995, 64 p.
70. BLAGA, Lucian. Din activitatea diplomatică, vol. 1, București, Editura Eminescu, 1995, 283 p.

Aparatura critică

71. XXX Lucian Blaga interpretat de:... Editura Eminescu, București, 1981, 336 p
72. BĂLU, Ion. Lucian Blaga, București, Editura Albatros, 1986, 197 p.
73. BĂLU, Ion. Vi  ta lui Lucian Blaga, București, Editura Libra, 1995, 448 p.
74. MICU, Dumitru. Lirica lui Lucian Blaga, București, Editura pentru literatură, 1967, 168 p.
75. MODOLA, Doina. Lucian Blaga   i teatru. Insurgentul. București, Editura Anima, 1999, 310 p.
76. MUNTEAN, Ironim; IACOB, Oliviu. Lucian Blaga – azi în   coal  , Alba Iulia, Editura   coala Albei, 2001, 72 p.
77. POP, Ion. Lucian Blaga – universul liric, București, Editura Cartea Românească, 1981, 279 p.
78. TODORAN, Eugen. Lucian Blaga. Mitul dramatic. Timișoara, Editura Facla, 1985, 344 p.

Titlurile au fost selectate de la biblioteca Școlii Gimnaziale „Vasile Goldiș” Alba Iulia și Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia

Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia,
Str. Călărași, nr. 2, Alba Iulia
Tel./ Fax: 0258-811737
Email: scg1.alba@mail.albanet.ro

Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba
Str. Camil Velican, (fosta Trandafirilor), nr. 22
Tel: 0258-811443; Fax: 0258-817204
Email: bjalba@gmail.com

SECȚIUNEA

ARTE PLASTICE elevi și profesori

MOTTO: „Dragă-mi este dragostea, dragă uneori furtuna, și-un păcat pe care-l arde, pe la miezul nopții, luna”

Izvorul nopții

Lucian Blaga

Frumoaso,
ți-s ochii-așa de negri
încât seara
când stau culcat cu capu-
n poala ta
îmi pare
că ochii tăi, adânci, sunt
izvorul
din care tainic curge
noaptea peste văi
și peste munți și peste
seșuri
acoperind pământul
c-o mare de-ntuneric.
Așa-s de negri ochii tăi,
lumina mea.

Motto-ul: „Dragă-mi este dragostea, dragă uneori furtuna, și-un păcat pe care-l arde, pe la miezul nopții, luna”

Macovei Andrei Ciprian, Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” Târgoviște

MOTTO: „Mă tulbură basmul pentru dulcea amărăciune cu care vorbea despre zările fericirii, dar și pentru simțământul amețitor, ce-mi da, cu privire la încălcarea timpurilor, ce stăpânesc lumea cu tărâmurile ei” (BLAGA, Lucian, „*Hronicul și cântecul vârstelor*”)

Mezei Iulian, Liceul de Arte „Regina Maria” Alba Iulia

MOTTO: „Printre degete, uneori, îmi curge aurul visării...”

Ziua a șaptea

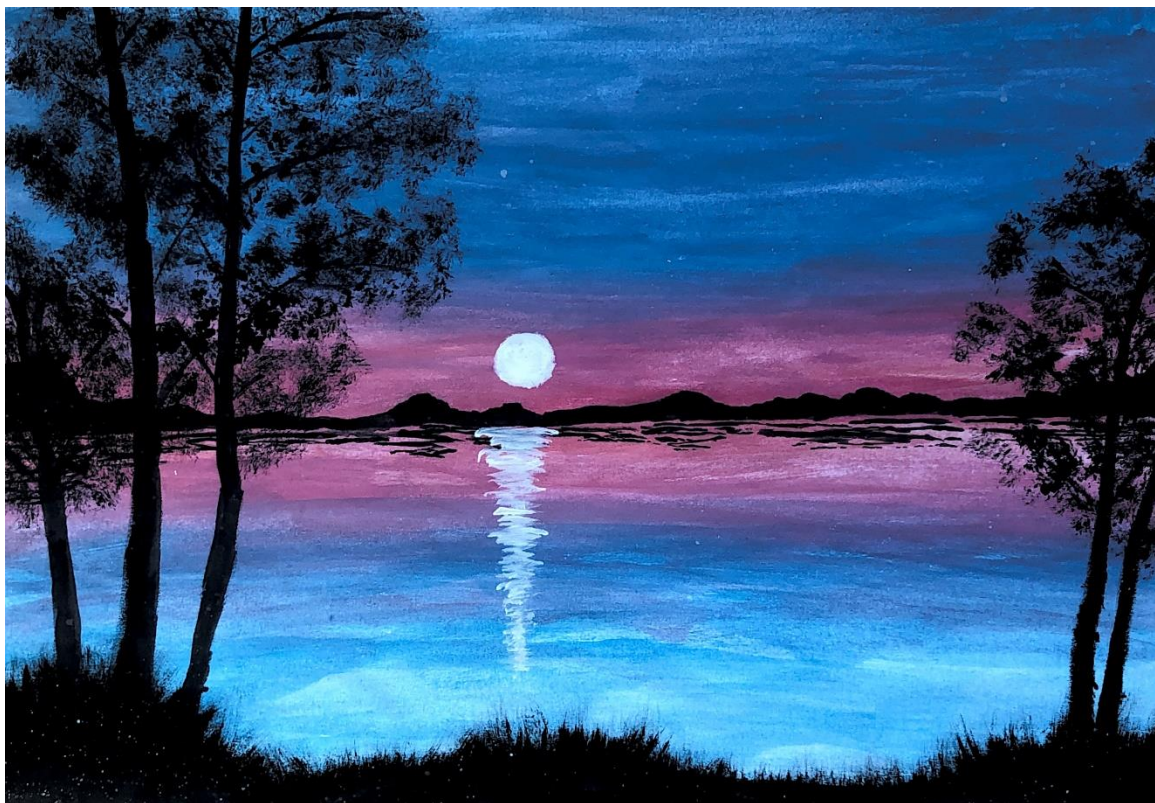
Lucian Blaga

Aprile era moale. Stele calde mai nășteau prin preajma.
Și marea Dumnezeu și-o dibuia. Zarea și muntele și focul.
Făpturile purtau în piepturi
ce inimi, încă de lumină, prin tot locul!

Vedea acolo între patru rauri leul și mioarele.
Nimic nu-l lăuda mai din adânc decât izvoarele.
Prin crengi de pini sunau atomii și păunii,
și aripi nevăzute s-auzeau în poarta lunii.

Un gureș și obștesc descânt era, pe-aproape și departe.
Iar El privea. Pe tine te văzu de-a dreapta mea, înaltă,
dumineca aceea bucurându-mi.
Și-a zis: Sunt bune toate foarte!

Ne tulbura chemarea unor ierburi. Ne cerea văzduhul.
Un fluviu de sânge-n seară se trezea - mistuitor
arzându-și malul... Noi aripi nu aveam, dar umerii -
gata erau umerii de zbor.

Eleva, **Beleiu Denisa**, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia, **coordonator:** prof. Marincaș Marinela Adriana

Motto: „Dacă se ține seama de puterea ei creatoare, oro boabă de sămânță e o divinitate”

Belșug

Lucian Blaga

-Negule, cireșule,
Gândul tău te-mprejmuie.

Jinduiesc la taine coapte
Guri sosite-n miez de noapte.

Om și păsări, duhuri, fluturi,
Nu așteaptă să te scuturi.

Prea ești plin de rod și vrajă,
Vine furul, pune-ți strajă!.

-Las' să vie, să culeagă
Vara mea rămâne-ntreagă.

Stelele deasupra mea
Nimeni nu mi le-a fura!

Eleva, **Cernei Ingrid-Maria**, Colegiul Național „Onisifor Ghibu” Oradea, **coordonator:** prof. Derecichei Simona Mihaela

MOTTO: „Pământul râde prin flori” (Ralph Waldo Emerson)

Trezire

Lucian Blaga

Mocnește copacul. Martie sună.
Albinele-n faguri adună
și-amestecă învierea
ceara și mierea.

Nehotărât între două hotare,
cu vine trimise subț șapte ogoare,
în văzduhuri zmeu,
doarme alesul, copacul meu.

Copacul meu.
Vântul îl scutură. Martie sună.
Câte puteri sunt, se leagă-mpreună,
din greul ființei să mi-l urnească,
din somn, din starea dumnezeiască.

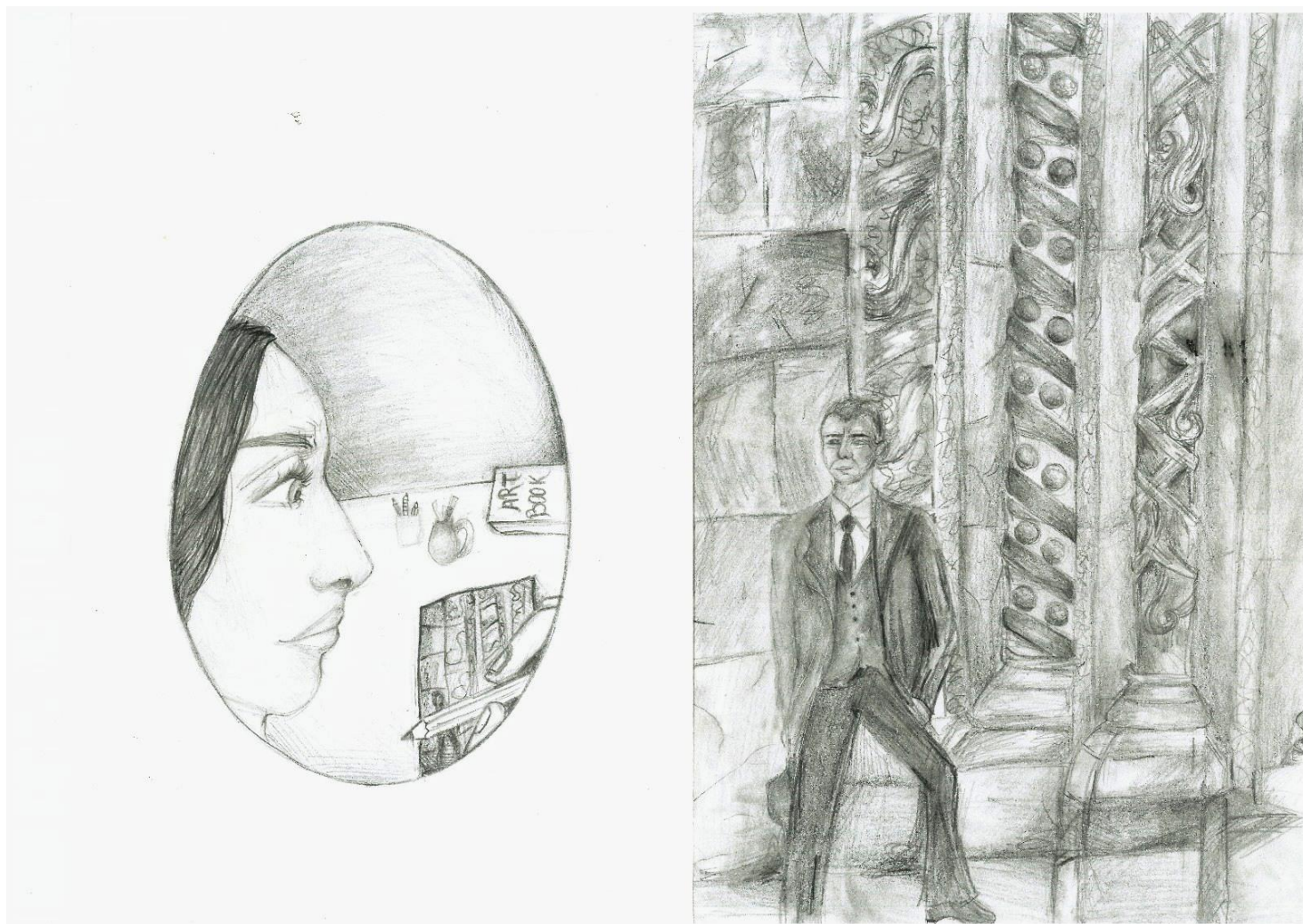
Cine vântură de pe muncel
atâta lumină peste el?

Ca lacrimi – mugurii l-au podidit.
Soare, soare, de ce l-ai trezit?

Eleva, **Ignat Cristiana-Maria**, Colegiul Național „Inochentie Micu Clain” Blaj, **coordonator:** prof: Simu Carmen-Mariana

MOTTO: „Amintirea e creație continuă” (Oscar Wilde) ; „Amintirile sunt icoanele timpului pierdut (Mircea Eliade)

Eleva, **Ilca Ana-Beatrice**, Liceul Tehnologic de Construcții și Protecția Mediului Arad, **coordonator:** prof. Ferchi Avrămuț Raluca-Emilia

MOTTO: „Învinge durerea, râzi cât se poate, căci tot la zi ajunge și cea mai lungă noapte”

Trei fețe

Lucian Blaga

Copilul râde:
"Înțelepciunea și iubirea mea e
jocul!"

Tânărul cântă:
"Jocul și-nțelepciunea mea-i
iubirea!"

Bătrânul tace:
"Iubirea și jocul meu e-
nțelepciunea!"

Eleva, **Indreiu Maia**, Școala Gimnazială „Vasile Goldiș”, **coordonator:** prof: Paraschivescu Alina, psiholog
școlar: Belășcu Alexandra

MOTTO: „În fiecare zi, e ziua Pământului”

Pământul

Lucian Blaga

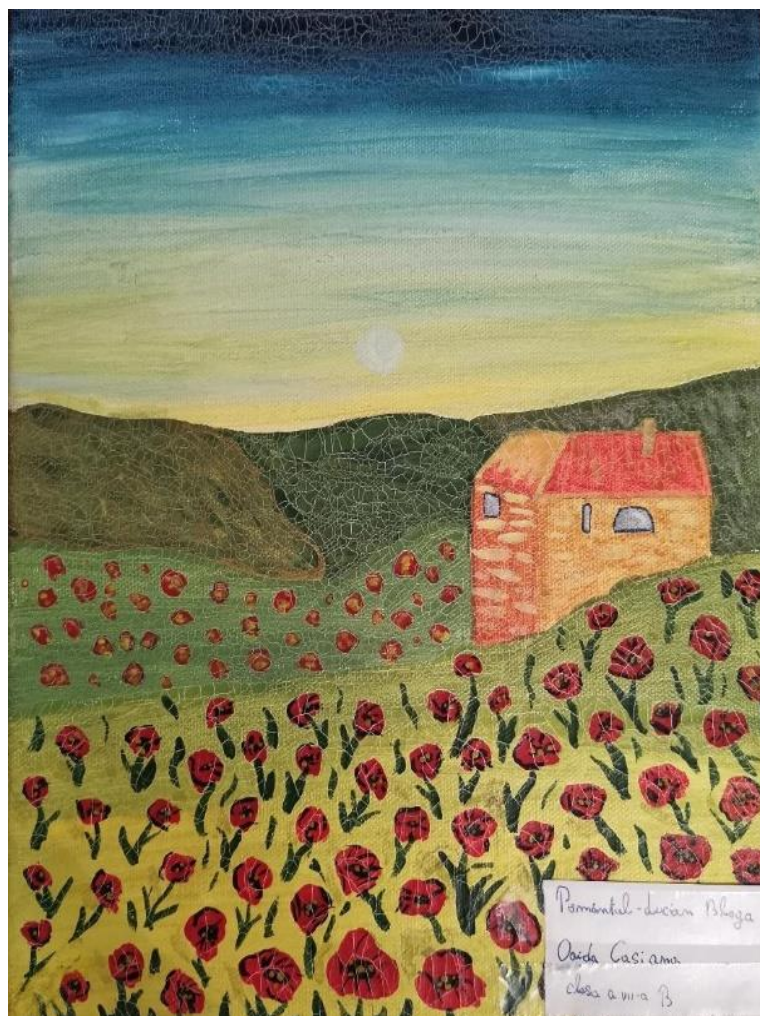
Pe spate ne-am întins în iarbă: tu
și eu.
Văzduh topit ca ceara-n arșița de
soare
curgea de-a lungul peste miriști ca
un râu.

Tăcere apăsătoare stăpânea
pământul
și-o întrebare mi-a căzut în suflet
până-n fund.

N-avea să-mi spună
nimic pământul? Tot pământu-
acesta
neindurător de larg și-ucigător de
mut,
nimic?

Ca să-l aud mai bine mi-am lipit
de glee urechea - indoielnic și
supus -
și pe sub glee ți-am auzit
a inimei bătaie zgomotoasă.

Pământul răspundea.

Eleva, **Oaida Casiana**, Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra, **coordonator:** prof. Diniș-Adam Cristina

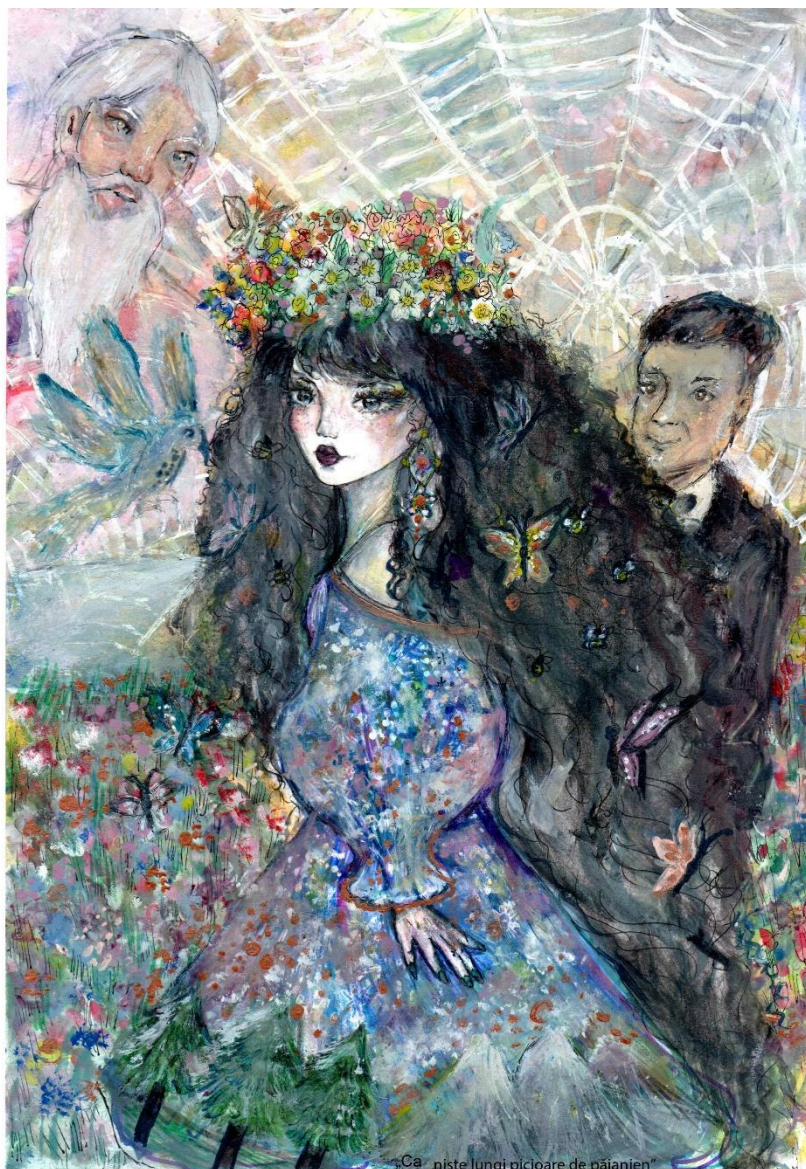
Motto: „Ca niște lungi picioare de păianjen”

Din părul tău

Lucian Blaga

Înțelepciunea unui mag mi-a povestit
odată
de-un val prin care nu putem străbate cu
privirea,
păienjeniș ce-ascunde pretutindeni firea,
de nu vedem nimic din ce-i aieva.

Și-acum, când tu-mi îneci obrazii, ochii
în părul tău,
eu, amețit de valurile-i negre și bogate
visez
ca valul ce preface-n mister
tot largul lumii e urzit
din părul tău -
și strig,
și strig,
și-ntâia oară simt
întreaga vrajă ce-a cuprins-o magul în
povestea lui.

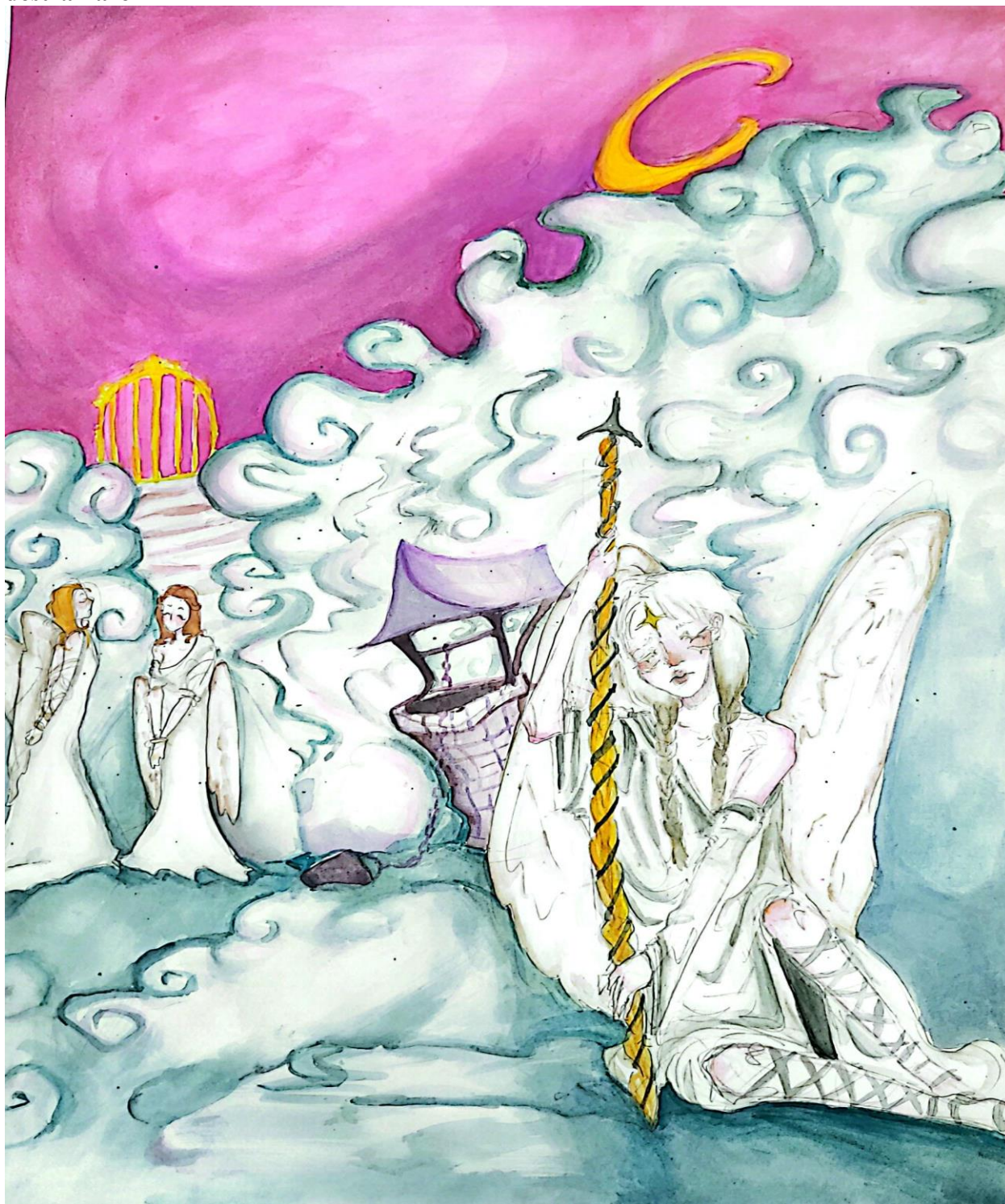
Eleva, **Șerban Rebeca Ioana**, Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” Târgoviște, **coordonator:** prof: Marilena Pavelescu

Motto: „Luceafărul-surâs pe buzele nemărginirii-vestește mării/ O dată, bezna nopții, /Iar,
alteori, văpaia dimineții ”

Eleva, **Toader Andrada Maria**, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia, **coordonator:** prof. Todoran Simona
Marcela

Motto: „Secretul geniului este transferul spiritului copilăriei în maturitate” / Paradis în destrămare

Eleva **Lupșa Antonia**, Școala Gimnazială "Ion Agârbiceanu" Alba Iulia,
coordonator: **prof. Popa Ramona Claudia**

SECȚIUNEA

CREAȚIE LITERARĂ

elevi și profesori

MOTTO: „ Mama, o ființă fără asemănare, tot ce ai mai frumos pe lume, a cărui amintire va rămâne în veci ”

MAMA

Prof. Înv.Primar Briciu Olguța

Școala Gimnazială „Prof. Univ. Dr Gheorghe Beleiu” Poiana Vadului

Mama ta cât mai trăiește,
Tu respect-o și-o iubește.
Poate că nici nu-ți dai seama
Cât de prețioasă-i mama.

Ea e floarea cea de crin,
Îți alină orice suspin,
Totdeauna-i lângă tine
De ți-e rău ori de ție bine.

De câte ori pleci de acasă
La rugăciune stă duioasă.
Rămâne cu gândul la tine,
Se roagă să te întorci cu bine.

Mereu în suflet ea te poartă,
Tu ești liniștea ei toată,
Ochii îi sclipesc de fericire
Când te privește la venire.

Cât pe lume ea mai respiră
Oferă-i respect și iubire,
Odată destinul se va împlini,
Și mama ta nu va mai fi.

Îți va rămâne doar să privești
Chipu-i în ramă pe pereți.
Vei plânge și vei suspina,
Ea nu te va mai mângâia.

Doar amintirea ei te va însoți,
Destinul nu-l poți ocoli.
Fiindcă suntem muritori
Și în lume trecători.

TU MAMĂ EȘTI!

Cea mai mândră pe cer stea
Noaptea când e luna plină,
Asta ești tu mama mea
Delicată și senină.

Tu ești mândrul spic de grâu,
Ce se înalță prin câmpie.
Zi de zi știu că ție greu,
Dar niciodată nu-mi spui mie.

În grădină ești mândră floare,
Ce prin sudoare îți câștigi traiul.
Dar strălucești mândră-n soare
Și minunat îți aud graiul.

Tu pasăre măiastră-n codru,
Cu glasul dulce și duios
Ce sună-n depărtare mândru
Mă cheamă la tine mereu voios.

Dintre toate de pe lume
Ca tine măicuța mea
Să mă iubească pe mine
Nu este în toată lumea.

MOTTO: „Așa-s de negrii ochii tăi, lumina mea.” (Izvorul Nopții, Lucian Blaga)

COMUNICARE

Prof. Colța Anca-Maria

Școala Gimnazială Bivolari, jud. Iași

Catifea roșie e inima mea,
Poți să sângerezi cu ea.
Fecioară despletită mi-e sufletul,
Poți să-l netezești folosind cuvântul.
E departe ce am avut să-ți spun,
Tu auzi, dar eu nu am glas acum
Vorbesc cu ochii
Ca să-ți văd inima
Lumina ta e și lumina mea.

MOTTO: „Femeie, ce mare porți în inimă și ce ești?” (Dorul, Lucian Blaga)

SENTIMENT

Prof. Colța Anca-Maria

Școala Gimnazială Bivolari, jud. Iași

Am impresia de plutire
Iubire...
Îi zâmbesc chipului din minte
Roșesc...
Muguri îmi răsar din inimă
Cresc...
Cu gemete dulci se alintă
Spre tine.
Pornit-am la drum amândoi.
Acum suntem noi.

Motto: „ Ce este cuvântul, orice cuvânt ? Nimic altceva, decât o rană a tăcerii ”

Prof. Mezei Iuliana Mădălina Daria

Școala Gimnazială „Simion Bărnuțiu” Blaj

PEISAJ

Soarele rece,
Pe creste de dealuri...
O vale adâncă de dor,
Săruturi reci
Atârdate de gâtul
Unei lebede mute.

REGĂSIRE

Căutarea Eului
În forma lirei...
Lucifer și Dumnezeu,
Taină și sens,
Încrustate-n memorie.
Două lumi ce se ascund,
Ca mai apoi
Să se ivească-n lumină,
Ca o ploaie de stele.

ACOLO

Acolo la Lancrăm
S-a născut lacrima
Ce cade pe-o carte albastră
E cartea tristeții și-a bucuriei
De a fi și de a avea
Corole, minuni, săruturi, iubiri,
Dealuri, șesuri, doruri neîmplinite...
Și un loc sfânt al unei biete mioare
Ce nu știe
Că ea e semnul pământului.
Acolo, la Lancrăm
O lebădă plutește
Deasupra satului
Ca o pasăre uriașă
Ce vrea să zboare,
Să ocrotească lacul.
Tu lebădă mută
Nu te întrista
Suntem aici
Și tăcem cu tine...
Acolo la Lancrăm
Aerul e plin de tăceri,
Frumusețe și măreție.
În zid lumina bate altfel

Și se nasc stele
Pe care nimeni nu le poate privi.
Ceasul tăcerii ticăie, ticăie,
Așteptând Marea Trecere
Care încă nu a venit.
Acolo la Lancrăm
E sufletul tuturor satelor,
Lumină și întuneric,
Adunate-ntr-o lacrimă
Ce cade pe-o carte albastră.

Motto: „Culege-ți voi, ce mai pot semăna gândurile mele” (George Bacovia)

Eleva **Balint Mălina**

Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe” Sângeorgiu de Mureș

Coordonator: prof. Buta Gabriela

POETUL ÎNȚELEPCIUNII

În sufletul lui Blaga, adânc și senin,
Cuvintele dansează în ritm divin,
Ca o simfonie de gânduri și vise
El ne poartă în lumea lui, plină de surprize.

Versurile lui Blaga, ca raza de soare
Ne înalță gândurile către zării rare
Cu metafore ce strălucesc ca rubine
El ne învață să privim în profunzime.

Veșnicia s-a născut la sat,
Sensibilitatea sa mângâietoare
Și versurile îmbietoare
Înfloresc în sufletele noastre cu splendoare.

Lucian Blaga, poetul nostrum îndrăgit
Cu versurile tale, ne-ai făcut să gândim spre infinit
Îți mulțumesc pentru darul tău neprețuit
Ești și vei rămâne mereu iubit.

O STEA A NOPTII

În lumea lui Blaga, cuvintele dăsează
Pe aripile vântului, în versuri maiestre
Ca stropi de rouă, pe Frunze picurând
El ne înalță într-un univers divin

În versurile sale, timpul nu se stârnește
Iar cuvintele se transformă în povestiri
Ca un cântec străvechi,
El ne deschide uși către tărâmurile de vis.

Sensibilitatea lui ca o rază de lună
Înădă cuvinte într-o simfonie sublimă
Ca o alchimie a sufletului,
În versuri de aur.

Lucian Blaga, poetul nostru adorat
Cu versurile tale ne ai învățat să visăm
Îți datorăm harul nemuritor
Ești și vei rămâne o stea pe cerul literaturii

Lucian Blaga al nostru poet îndrăgit
Cu versurile tale, ne-ai făcut să gândim spre infinit
Îți mulțumesc pentru darul tău neprețuit
Și mereu vei rămâne iubit.

Motto: „Nu cerul este promisiunea ce ni s-a făcut, ci creația” (Lucian Blaga)

Elevul **Cozgarea Alexandru**

Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe” Sângeorgiu de Mureș

Coordonator: prof. Buta Gabriela

POETUL FILOSOF

„Aș vrea să vă cuprind” maestre,
Să pot ajunge să-ndrăznesc,
A scrie versuri despre tine
Așa cum meriți, cum ai fost.

„Aș vrea să vă culeg în brațe”
Măreața opera ce-a fost,
Ce dăinuie și vie „frageda podoabă”
Din trecut până-n prezent dar și în viitor.

Un brav și înțelept poet
„Un astru cald și-n flăcărat”
Vei rămâne pe acest pământ
Amintindu-ne să nu strivim corola de minuni a lumii.

VEȘNICIA POETULUI

Când „timpul își întinde leneș clipele”
Mă gândesc la vara care a trecut
Când căldura a cuprins întreg pământul
Iar eu pe poetul Blaga l-am căutat.

Soarele zvâcnește neîncetat,
Pe cer departe „fulgere fără glas, ”
Totul e cald și umbra sufocantă
Doar „spicele grâului își țin la piept grăunțele.”

Gândul meu se îndreaptă către sat
Acolo unde inima-ți zvâcnește de credință
Iar „sufletul satului e mai curat”
Poetul zugrăvind-și cu căldură veșnicia.

Motto: „Când vrei să vezi foarte clar un lucru, nu-l lumina prea tare, nu-i lua de pe față toate umbrele,, (Lucian Blaga)

Elevul Oprincă Alex Constantin

Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe” Sângeorgiu de Mureș

Coordonator: prof. Buta Gabriela

VERSUL ASCUNS

În versul tău, Blaga, se ascunde taina,
O simfonie a gândului ce atinge divinul,
Înțelepciunea ta străbate ca o lumină,
Pe cărările cuvintelor, deschizând destinul.

Pe aripile cuvintelor tale, gândul zboară,
Ca un vultur înalță înțelepciunea sa,
În versuri, filosofie și cugetare răspândită,
Ești poetul a cărui voce luminează viața.

Cu metaforele tale, Blaga, creezi universuri,
În care înțelegerea devine un dans divin,
Poetul înțelepciunii, din suflet își hrănește versurile,
Și cu fiecare strofă, deschide porți către infinit.

POETUL VISELOR

Prin lumea versurilor tale, Blaga,
Ca un alchimist al cuvintelor,
Ai țesut povești cu jocuri de lumină,
În labirintul metaforelor tale iscusite.

Fiecare strofă un joc de umbre și culori,
În care cuvintele dansează în armonie,
Ca un spectacol al semnificațiilor subtile,
De parcă ai fi vrăjit cuvintele într-o simfonie.

În poemele tale, cuvintele devin artă,
Își schimbă hainele și semnificațiile,
Jocuri de cuvinte ca o magie subtilă,
În care simțurile dansează în poezie.

Motto: „E cert, orice am gândi și cu oricâtă amărăciune despre cer și pământ, despre condiția umană, despre clipă și fatum, inima cu bătăile ei aplaudă existența.” (Lucian Blaga)

Eleva **Rancea Ayana Maria**

Liceul Teoretic Teiuș

Coordonator: prof. Pop Romina

SCHIMBARE

Eram mici
pierduți prin prima brumă rece
și
nimeni nu a sesizat cum
sunt smulse cu înverșunare florile.

Le pătează, murdărește
nimeni nu regretă schimbarea
doar frunzele le cântă dorul,
le amăgește plecarea.

Preschimbate în culori contradictorii
nuanțe defecte pentru
un suflet amăgit
uită de al doilea răsărit de soare,
emoția le copleșește
scufundate în tristețe
de ploaie se lasă ușor de convins.

Ignorați
adevărații conducători ai pădurii,
pomi atinși de emoție
își pleacă încetiniți coroana
atunci când descoperă de ce
păsările renunță
și nu mai spintecă zarea.

Greșeală – cuvânt neînțeleș
Durere – sentiment prea puternic
Eram mici, neînsemnați
și nu credeam că
orice gest din ceață
îi poate crea luminii suferința
de care se temea odată.

CULORILE UNIVERSULUI

mai știi când
realitatea mea devenea a ta, iar
realitatea ta devenea a mea

atunci când vocile
ne urcau pe lună și
descifram litere
cu opacitatea accentuată la maximum?
acum
nu cred că înțelegi
cum galaxia mea nu mai poartă culorile
sufletului tău.
mintea se blurează,
ochii nu percep lumina,
Universul se întunecă și
zborul de fluture îmi taie aripile.
zgomotul îmi cere claritatea
și nimeni nu mă ajută să urc piramida
aici, pe Terra, când
nimicul acaparează existența
unde mă împiedic de propriul preș
fără să construiesc
o nouă realitate.
și cunosc frică, durere
crezând că aceasta este rezolvarea
fără a observa
acea stea care încurajează schimbarea.
reflectă vise, promisiuni,
greu de întipărit atunci când
sunetele de pe fundal rămân la fel de intense.
constelații care-mi oferă
munți și dealuri și mări și oceane
pe alte planete,
explorate la pas
de viață și speranță și dorință și
copiii care-și recapătă aripile de fluture
descoperă ceața care se transformă în aurora boreală
și sufletul meu se vindecă
puțin departe,
puțin aproape,
dar cu dorința de a atinge din nou luna
pe care să pot construi în sfârșit
o conversație despre știri banale.

Motto: „Cei care au privilegiul de a ști, au datoria de a acționa” (Albert Einstein)

Eleve **Blaga Rebeca Ioana**
Colegiul National „Lucian Blaga” Sebeș
Coordonator: prof. Căndea Tereza

PRIZONIER ÎN TRUP

Trupul îmi capturează ființa...
îmi strivește sufletul senin,
îmi fură libertatea, credința
și-l umple cu tristu-i venin.

Încet libertatea-mi dispare...
se pierde în trupu-mi cavou
și sufletu-mi cere scăpare
cu vocea-i pierdută-n ecou.

Și-atunci se pornește o luptă
între tot ce e sfânt și păcat
lăsându-mi o inimă frântă
și-un suflet mai greu încercat.

SOMNUL SUFERINȚEI

Atins de somnul suferinței,
Mă pierd în visul trist de seară
Și-mi las în patima dorinței
Un gând din minte să tresară.

Și văd în cartea cea cu umbre
O amintire dureroasă,
Lăsând pe frunte urme sumbre
Și o privire ce m-apasă.

Dar somnul mă cuprinde iară
Și mă îmbrățișează rece...
Iar liniștea ce vrea să piară,
Pe lângă mine din nou trece.

Motto: "Pe Fiul Omului mai tare L-a durut, /Un mic, un simplu și amărât sărut."

Elevul, **Cârnaț Daniel Florin**,
Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia,
Coordonator: prof Teodora Dăncilă

FLORI DE CER

Vreau când mor, atunci să cadă
Muritoare flori de cer
Și când privesc iar orb spre cer,
Că nu sunt singur, toți să vadă.
Și când să cadă flori de cer,
Stam singur în mulțime,
Murind în flori de înălțime,
Pierdusem iarăși florile de cer.
Stau singur, cânt florilor de ger
Să-și lase arsura rece peste mine
Și să mă tragă-n sus spre Sine
De-a fi cândva să pier.
N-am frică de flori de cer,
De ceruri pe pământ,
Mă tem de florile ce pier,
De pământuri de pe cer.

N-A FOST PE CRUCE CA-N GRĂDINĂ

N-a fost pe cruce ca-n grădină,
Să mori, sărmane, fără vină,
Să fii străpuns de lancea sfântă
Și adăpat cu vin ce nu cuvântă,
N-au durut nici măcăcinii
Cum a durut floarea cu spinii.
Să vezi livada deasă de măslini,
O oaste-ntreagă de pomi bătrâni
Cum se-ntoarce și în cale-ți stă bastion,
Cum îți pierzi fărâmi pe fiecare raion,
A fost această suferință mai mare,
Căci pe cruce nu s-a mai simțit durere.
Și firul de lână, de la mic miel tânăr
Durea mai tare ca greutatea de pe umăr,
Acolo în pădurea cu smochini de argint
Sub luna ce te pierde-n labirint.
Au tăiat mai tare petalele de dalii

Decât au tăiat ale lor săbii pământii
Și au jupuit mai tare glasurile mincinoase
Ca biciurile ce vibrau adânc în oase.
Dar totuși cel mai tare a durut,
Un mic, un simplu și amărât sărut.
Să fii trădat când tu te-nchini
Într-o deasă oază cu măslini,
Pe Fiul Omului mai tare L-a durut,
Un mic, un simplu și amărât sărut.

Motto: „ Esențialul vieții? E a nu fi prea esențial.” (George Bacovia)

Elevă, Paraschiv Sidonia-Cristina

Colegiul Național „Inochentie Micu Clain” Blaj, jud Alba

Coordonator, prof. Simu Carmen-Mariana

VIAȚA-N ÎNTUNERIC

Și cum ar fi
dacă îmi doresc cu adevărat
să rămân în întuneric?

Cum ar fi dacă
aș vrea să mă înec în apă amară
și-n visuri date uitării?

Dacă nu mai am speranță
și tot ce-mi doresc
e să iau o mare pauză?

Și ce dacă întunericul
mi-a devenit prieten
sau dușman?!

În întuneric nu poți vedea;
totuși, eu am învățat să simt -
ca să trăiesc în întuneric.

CONȘTIINȚA UNUI GOL

Atât de frumos se simte acest gol,
atât de dominant, atât de dependent -
de parcă tu ai trăi doar prin el,
prin dorința lui de a se umple.

Am încercat de foarte multe ori,
să-l umplu cu alese bunătăți...
să-i dau apă până să se înece,
dar niciodată nu a fost destul...

Tot timpul cerea mai mult,
iar când s-a oprit din a-și dori
să fie plin și împlinit,
s-a transformat într-un ghiveci gol.

Folosit și acum uzat,
crăpat în părți și găurit -
își așteaptă destrămarea,
căci nu mai știe a dori.

Își trăiește destinul,
își vede sfârșitul,
și are speranța
că în următoarea zi...
nu se va mai trezi.

Motto: "Pasărea de Foc, în inimile noastre, veșnic va rămâne închisă"

Eleva **Puia Teodora**

Liceul Tehnologic Ocna Mureș

Coordonator, bibliotecar școlar: Bugar Luminița

POEM

Pasărea de Foc,
în zborul ei senin,
în flăcările Iubirii își găsește destin.
Cu aripi strălucitoare
și inimă aprinsă,
înălțându-se în ceruri,
spre o lume nesfârșită.
În cântecul ei,
flăcări de pasiune se aprind;
își croiește drum prin ceruri,
într-o unduire uimitoare.
Cu aripile-i vibrând,
într-un ritm armonios,
împrăștie dragoste și speranță
în tot ce-i frumos.
În penele-i strălucitoare,
culorile flăcărilor dansează,
iar privirea ei arde ca un foc,
ce nu se stinge nicicând.

Pasărea de Foc - o comoară de nestăpânit,
în inimile noastre,
veșnic va rămâne închisă.

Motto: „Ființa cea mai dragă binecuvântată de Dumnezeu MAMA”

Eleva, Țârc Miruna Alexandra

Școala Gimnazială „Prof.Univ.Dr.Gheorghe Beleiu” Poiana Vadului, județul Alba

Coordonator, prof. inv.primar Briciu Olguța

MAMA

Pentru mine „mama” este,
Zâna bună din poveste.
Ea este „îngerul” meu
Și mă ajută când mi-e greu

Ca soarele strălucește,
Ziua când mă îngrijește.
Lângă mine e mereu,
Mulțumesc lui Dumnezeu.

Dacă aș avea rubine,
Diamante în vitrine,
I le-aș dărui pe toate
Cu mare sinceritate.

O iubesc și o ador ,
În toate să aibă spor.
Eu o voi purta mereu
Adânc în sufletul meu.

MAMA MEA

Mama e soarele meu,
Iubirea ei mă încălzește.
Ea mă ajută când mi-e greu
Și știu că mă iubește.

Mama poate fi și stea
Ea îmi face ziua lină
O steluță doar a mea,
Și este a mea lumină!

Când nu știu ceva să fac,
Doar mama mă îndrumă
Ea rezolvă orice „fleac”,
Iar eu râd la a ei glumă.

Motto: " Frumusețea e pretutindeni, chiar și în lucrurile mici, dar nu toți o pot vedea.

Elevul, **Raiu Horațiu**

Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra, jud Alba

Coordonator, prof. Diniș Adam Cristina

VIATA LUI LUCIAN BLAGA

Poet de valoare, dramaturg și filosof,
Academician diplomat, chiar și la Viena a studiat.
Expresionismul german l-a dezvoltat,
Frumusețea lui fiind rară și de invidiat.

Literatura științifică a continuat,
Multe piese de teatru a format
Iar la catedră, în domeniul filosofiei,
Câțiva ani buni a predat.

Operele dânsului la bac au participat,
Una dintre poezii la Brașov a debutat,
Demonstrând talentul său de invidiat,
Dar și redactor la ziar a fost declarat.

La Premiul Nobel a fost nominalizat
Și datorită autorităților,
Totul i-a fost anulat,
Simțindu-se înfrânt și trădat.

Acest poet însemnat chiar și pe bancnote
De două sute de lei a fost personalizat
Și destinul operelor sale,
Urmașilor săi le-a lăsat.

La o vârstă prea fragedă a plecat,
Neapucând multe a termina.
Iar soția, această dorință i-a respectat,
La Lancrăm poetul a fost înmormântat.

Motto: „Totul ia timp și timpul ia tot” (Mihai Eminescu)

Eleve **Corodeanu Ștefania Daria**
Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu” Oradea
Coordonator, prof. Haș Florica Emilia

ȘOAPTA AMINTIRILOR

În adierea gândului, amintirile se-nfiripă,
Ca filele unui manuscris uitat de lume
Care a fost odată scris cu cerneală de vise
În arome de trecut, unde timpul se roagă.

Pe paginile amintirilor, strămoșii dansează,
Precum penița cu cerneală colorată,
Își așterne amintirile trecute,
Scrise cu migală și dulce voie.

Pierduți în gândurile negre,
Strămoșii, ca steluțele în bezna nopții,
Apar luminând cărarea vieții,
Ajutându-ne să ne urmăm chemarea.

Autoportret

Lucian Blaga e mut ca o lebadă.
În patria sa
zăpada făpturi ține loc de cuvânt.
Sufletul lui e în căutare,
în mută, seculară căutare,
de todeauna,
și până la cele din urmă hotare.
El caută ape din care bea curcubeul.
El caută ape
din care curcubeul
își bea frumusețea și neînța.

SECȚIUNEA

TRADUCERE

LIMBA ENGLEZĂ

LIMBA FRANCEZĂ

LIMBA GERMANĂ

LIMBA ITALIANĂ

elevi și profesori

Motto: „Iubirea este al doilea surîs al tragediei noastre. Sau poate ca e primul”

Prof. Mureșan Roxana Diana

Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

IUBIRE

Volumul „Poemele Luminii” 1919

Iubești - când ulciorul de-aramă
se umple pe rând, de la sine
aproape, de flori și de toamnă,
de foc, de-anotimpul din vine.

Iubești - când suavă icoana
ce-ți faci în durere prin veac
o ții înrămată ca-n rana
străvechiului verde copac.

Iubești - când sub timpuri prin sumbre
vâltori, unde nu ajung sorii,
te-avânți să culegi printre umbre
bălaiul surâs al comorii.

Iubești - când simțiri se deșteaptă
că-n lume doar inima este,
că-n drumuri la capăt te-așteaptă
nu moartea, ci altă poveste.

Iubești - când întreaga făptură,
cu schimbul, odihnă, furtună
îți este-n aceeași măsură
și lavă pătrunsă de lună.

LOVE

*You are in love- when The golden jug
Becomes naturally full-filled
With flowers, fall and fire
With an inner flavour.*

*You are in love- when the gentle icon
Secularly made from the pain
Is framed like the wound
Of the ancient, old tree .*

*You are in love- during gloomy times of hardship
As you wander around
trying to find through the shadows
The treasure's kind smile.*

*You are in love- when feelings that
There's nothing beyond heart awaken
That paths follow, not death
But other stories on and on.*

*You are in love- when your whole being
At times stormy or peaceful altogether
Shares the same measure
While being lava irrupted moon.*

SOMN

Volumul „Laudă Somnului” 1929

Noapte întreagă. Dăntuiesc stele în iarbă.
Se retrag în pădure și-n peșteri potecile,
gornicul nu mai vorbește.
Buhe șure s-așază ca urne pe brazi.
În întunericul fără de martori
se liniștesc păsări, sânge, țară
și aventuri în cari veșnic recazi.
Dăinuie un suflet în adieri,
fără azi,
fără ieri.
Cu zvonuri surde prin arbori
se ridică veacuri fierbinți.
În somn sângele meu ca un val
se trage din mine
înapoi în părinți.

SLEEP.

*Full night. Stars dance in the grass.
Paths hide through the woods and caves,
The forest guard no longer talks.
Grey owls sit like ashpans on fir trees,
In the obscure, proofless darkness.
Birds and blood come to rest
Country and adventure that always bring you back.
A soul carries on through zephyrs,
With no today,
Nor yesterday.
With deafening rumours through the trees
Troubled centuries arise.
As I sleep, my blood flows
Much alike a wave
From within to my parents.*

GLAS IN PARADIS

Volumul „Cântecul focului”, 1945

Vino să ședem sub pom.
Deasupra-i încă veac ceresc.
În vântul adevărului,

în marea umbr-a mărului,
vreau părul să ți-l despletesc
să fluture ca-n vis
către hotarul pământesc.

Ce grai în sânge am închis?
Vino să ședem subț pom,
unde ceasul fără vină
cu șarpele se joacă-n doi.
Tu ești om, eu sunt om.
Ce grea e pentru noi
osânda de a sta-n lumină!

VOICES IN PARADISE

*Come and sit under the tree
Above us there is still an infinite sky.
In the breeze of the truth,
Under the glorious shade of the apple tree,
I will unplait your hair
So it can dance like in a dream
Towards the earthly land.*

*What language have I enclosed in my blood?
Come and sit under the tree,
Where the blameless clock
Plays with the snake alone.
I am human, you are too
So hard is the condemnation
Of staying in the light!*

Motto: "Puterea de a fi tu însuși într-o lume care încearcă să te schimbe este una dintre cele mai mari realizări din viața ta." (Ralph Waldo Emerson)

Prof: Paraschivescu Alina

Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia

PSALM DRAGOSTEI

„Addenda” 1946-1951

E încă în mine greul pietrelor dintre cari
m-am ridicat când zi s-a făcut.
Dragoste, împrumută-mi tu ușurința
cu care norii albi umblă-n azur peste abisuri
și grația fără ființă a verdelui, frunzelor.
Sînt încă în mine greul pămîntului și deznădejdea
lutoasă. În mine tînguitoarele nopți.
Neguri mai stăruie-n gînd
și tălpile fără de voie mai prind rădăcini
pe drumuri neprietenoase.
Din trecut cîteodată mai vine un vînt.
În ceasurile desprimăvărării, dragoste,
în ceasurile-acestea, ce singură tu le numeri,
căci numai tu nu ai amintirea
marilor întunecimi,
fă să uit cumplita povară
a văzduhului negru ce-l port pe umeri
și dă-mi tăria de a suporta
bucuria eliberării.

PSALM TO LOVE

*There 's still inside me the heaviness of stones from which
I'd risen when the day appeared.
Love, do lend me the ease
of the wandering white clouds above cerulean chasms
and that green of the leaves with its nerveless seeming grace.
They are still within me, the heaviness of earth and the clay loam
despair. Inside me there are lamenting nights.
Darkness still lingers my mind
And my unrul'd soles grow from their own roots
on unfriendly roads.
From time to time, there's a wind from the past which blows.
In the hours of early spring, love, -
in these hours, that you alone count,
for only you have no memories
of the great darkness,
make me forget the fierce burden
of the black sky aura I bear upon my shoulders
and give me the strength to withstand*

the joy of freedom.

AN DE RASCRUCE

Volumul „Ce aude unicornul”, 1959

Îți amintești de anul de răscruce?
De-atâtea ori a despărțire
un ceas de cumpănă ne încerca.
Nu fiindcă-am fi voit,
ci fiindcă-așa ni se cerea.
De fiecare dată un lucru rar,
o rară întâmplare ne oprea.
Pe țărmul de nisip umblam
și-n urma-adânca ce-o lăsam
tăcută apa mării izvora.

Îți amintești? De fiecare dată
un lucru rar,
o rară întâmplare ne oprea.
Corabia se cufunda puțin sub greutate,
când luna cobora pe ea.

A CRUCIAL YEAR

*Do you remember that crucial year?
So many times - the uncertainty of separation -
threatening us.
And it was not because we really wanted to,
But just because it had to be so or we were asked to do so.
But each time a strange thing,
An unexpected thing stopped us.
And on paths of sandy beach we'd walked through
Into the deep traces left behind us
The sea sprang into tranquil quest.*

*Do you remember? Each time
An unusual thing ,
An inexplicable thing impeded us.
The boat was sinking just a little under the burden of the falling moon
Which was descending from above.*

Motto: „„Dragostea, pe scurt: ea cântă și eu ascult. Pe buzele ei calde mi se naște sufletul”

Prof. Pinteș Alina

Colegiul Agricol „Traian Săvulescu” Târgu Mureș

IUBIRE

Volumul „*Cântecul focului*” (1945 - 1957)

Iubești - când ulciorul de-aramă
se umple pe rând, de la sine
aproape, de flori și de toamnă,
de foc, de-anotimpul din vine.

Iubești - când suavă icoana
ce-ți faci în durere prin veac
o ții înrămată ca-n rana
străvechiului verde copac.

Iubești - când sub timpuri prin sumbre
vâltori, unde nu ajung sorii,
te-avânți să culegi printre umbre
bălaiul surâs al comorii.

Iubești - când simțiri se deșteaptă
că-n lume doar inima este,
că-n drumuri la capăt te-așteaptă
nu moartea, ci altă poveste.

Iubești - când întreaga făptură,
cu schimbul, odihnă, furtună
îți este-n aceeași măsură
și lavă pătrunsă de lună.

LOVE

*You love-when the brass jug
Fills once more, from within,
with flowers and fall, with
Fire, of upcoming season.*

*You love, when the soft icon
You create through the pain of your century
You hang like a wound
Of an ancient green tree.*

*You love-when below the times
Through dark maelstroms, where suns can't reach,
You soar to reap through the shadows
The fair twinkle of fortune.*

You love-when feelings awake

*For only the heart is in the world,
In throughfares' end awaits
Not death, but tale anew.*

*You love- when your entire being,
In turn, rest, is storm
Nonetheless
And lava imbued by the moon.*

DAȚI-MI UN TRUP, VOI MUNȚILOR

Volumul „Pașii profetului” (1921)

Numai pe tine te am, trecătorul meu trup,
și totuși
flori albe și roșii eu nu-ți pun pe frunte și-n plete,
căci lutul tău slab
mi-e prea strâmt pentru strașnicul suflet
ce-l port.

Dați-mi un trup,
voi munților,
mărilor,
dați-mi alt trup să-mi descarc nebunia
în plin!
Pământule larg, fii trunchiul meu,
fii pieptul acestei năprasnice inimi,
prefă-te-n lăcașul furtunilor cari mă strivesc,
fii amfora eului meu îndărătnic!
Prin cosmos
auzi-s-ar atuncea măreții mei pași
și-aș apare năvalnic și liber
cum sunt,
pământule sfânt.

Când as iubi,
mi-aș întinde spre cer toate mările
ca niște vâjnoase, sălbătice brațe fierbinți,
spre cer,
să-l cuprind,
mijlocul să-i frâng,
să-i sărut sclipitoarele stele.

Când aș urî,
aș zdrobi sub picioarele mele de stâncă
bieți sori
călători
și poate-aș zâmbi.

Dar numai pe tine te am, trecătorul meu trup.

GIVE ME A BODY, YOU MOUNTAINS

*It's you I've got, my ephemeral body,
And yet
White and red flowers are absent from your forehead and your locks,
For your weak clay
Is awfully tight for the nifty soul
I've got.*

*Give me a body,
You mountains,
Seas,
Give me another frame to ease my lunacy
In peace!
Wide earth, become my stock,
Be the chest of this impetuous heart,
Pretend among the shrine of storms that vanquish me,
Be the urn of my stubborn self!
Through space
Be heard my mighty steps
I would emerge so wild and free
As I am, oh holy earth.*

*I'd love so much,
I'd spread the seas through skies
Like sinewy and feral arms,
To sky,
To hold,
The waist to burst,
And kiss its gleaming stars.*

*I'd hate so much,
I'd crush under my feet of rock
The mere
Wanderer suns
And I would beam.*

It's you I've got, and only you, my ephemeral body.

Motto: „Rostul iubirii. Natura este stăpânită de criteriul delimitărilor. Numai în iubire ea caută confuzia. Căci rostul iubirii este să restabilească pentru o clipă haosul inițial din care să se nască o lume nouă.”

Eleva: Barabas Alexandra Carmina

Colegiul Agricol „Traian Săvulescu” Târgu Mureș

Coordonator: Pinteș Alina

CANTEC IN DOI

Volumul „Ce aude unicornul” (1957-1959)

Și vine toamna iar'
ca după-un psalm aminul.
Doi suntem gata să gustăm cu miere-amestecat veninul.

Doi suntem gata să ajutăm brândușile ardorii
să înflorească iar' în noi
și-n toamna-aceasta de apoi.

Doi suntem, când cu umbra lor ne împresoară-n lume norii.
Ce gânduri are soarele cu noi -- nu stim, dar suntem doi.

SONG IN TWO

*And fall is coming again,
Like after a psalm, the amen. Two we are ready to taste
With honey mixed the venom Two we are ready to help
The crocus of ardor
To bloom again in us.
And in this following fall.
We are two, when the clouds surround
Our world with their shadow.
What thoughts the sun has with us
We don't know, but we are two.*

DORUL

Seșos îți beau mirasma și-ți cuprind obraji
cu palmele-amândouă, cum cuprinzi
în suflet o minune.
Ne arde-apropierea, ochi în ochi cum stăm.
Și totuși tu-mi șoptești: "Mi-așa de dor de tine!"
Așa de tainic tu mi-o spui și dornic, parc-aș fi pribeag pe-un alt pământ.

Femeie,
ce mare porți în inimă și cine ești?
Mai cântă-mi încă o dată dorul tău, să te ascult
și clipele să-mi pară niște muguri plini,
din care înfloresc aievea - veșnicii.

MISSING YOU

*Thirsty I drink your scent and I grab your cheeks.
With both of my hands, how you embrace a miracle in your soul.
The closeness burns us, eye to eye how we sit.
And yet, you whisper to me "I miss you so much!" You're telling me this so secretly and greedy,
Like I'm a vagrant on another earth.*

*Woman,
What sea you carry in your heart and who are you? Sing your miss one more time for me,
So I'd hear you
And the moments to seem like full buds
From which blooms truly -eternal.*

Motto: „O minune: puterea atât de fragedă a mugurului proaspăt învinge și sparge scoarța cea mai tare și mai dură a unui arbore.”

Elev: Brustur Tudor Gabriel

Colegiul Agricol „Traian Săvulescu” Târgu Mureș

Coordonator: prof. Pinteș Alina

GORUNUL

Volumul „Poemele luminii” 1919

În limpezi depărtări aud din pieptul unui turn
cum bate ca o inimă un clopot
și-n zvonuri dulci
îmi pare
că stropi de liniște îmi curg prin vine, nu de sânge.

Gorunule din margine de codru,
de ce mă-nvinge
cu aripi moi atâta pace
când zac în umbra ta
și mă dezmierzi cu frunza-ți jucăușă?

O, cine știe? - Poate că
din trunchiul tău îmi vor ciopli
nu peste mult sicriul,
și liniștea
ce voi gusta-o între scândurile lui
o simt pesemne de acum:
o simt cum frunza ta mi-o picură în suflet -
și mut
ascult cum crește-n trupul tău sicriul,
sicriul meu,
cu fiecare clipă care trece,
gorunule din margine de codru.

THE OAK TREE

*In clear distances I hear from the chest of a tower
How a bell beats like a heart
And in sweet rumours
It seems to me
That drops of peacefulness run through my veins, not blood.*

*Oak tree from the edge of the forest,
Why it defeats me
With soft wings so much peace
When I lay in your shadow
And you caress me with your playful leaf?*

Oh, who knows? -Maybe from

*Your trunk they will carve
Not before long my coffin,
And the silence
That I'll taste between its planks
I can even feel it now:
I feel it as your leaf drips into my soul-
And silently
I listen how inside your body the coffin grows,
My coffin,
With every moment that passes,
Oak tree from the forest edge.*

ÎN LAN

Volumul „Pașii profetului”

*De prea mult aur crapă boabele de grâu.
Ici-colo stropi de mac
și-n lan
o fata
cu gene lungi ca spicele de orz.
Ea strânge cu privirea snopii de senin al cerului
și cântă.*

*Eu zac în umbra unor maci,
fără dorinți, fără muștrări, fără căinți
și fără-ndemnuri, numai trup
și numai lut.
Ea cântă
și eu ascult.
Pe buzele ei calde mi se naște sufletul.*

IN THE WHEAT FIELD

*Of too much gold the wheat seeds crack.
Here and there poppyseed drops
And in the field
A girl
With long eyelashes like ears of barley.
She extinguishes with her gaze the sheaves the sky's serenity
And she sings.*

*I lay in the shadow of the poppies,
No wishes, no reprimands, no repents,
And no advice, only body
And only clay.
She sings,
And I listen.
On her warm lips my soul is born.*

Motto: „Some call it danger, I call it life.”

Elevă, **Man Maria Elena**
Liceul Teoretic Teiuș
Coordonator, prof. Oltean Corina

VREAU SĂ JOC!

Volumul „*Poemele Luminii*”, 1919

O, vreau să joc, cum niciodată n-am jucat!
Să nu se simtă Dumnezeu
În mine
Un rob în temniță – încătușat.
Pământule, dă-mi aripi:
Săgeată vreau să fiu, să spintec
Nemărginirea,
Să nu mai văd în preajmă decât cer,
deasupra cer,
și cer sub mine –
și-aprins în valuri de lumină
să joc
străfulgerat de-avânturi nemaipomenite
ca să răsuflă liber Dumnezeu în mine,
să nu cârtească:
“Sunt rob în temniță! “

I WANT TO PLAY!

Oh, I want to play, like I've never played before!
So God doesn't feel
In me
A slave in prison – cuffed.
Earth, give me wings:
An arrow I want to be, to split
Boundlessness,
To see nothing around but the sky,
Sky above,
And sky underneath me –
And lit in light waves
To play
Flashed by unbelievable upsurges
For God to breathe freely in me,
Not to grumble:
„I'm a slave in prison!”

AMURG DE TOAMNĂ.

Volumul „*Pașii profetului*”, 1921

Din vârful de munți amurgul suflă
Cu buze roșii
În spuza unor nori
Și-atâta

Jăraticul ascuns
Sub valul lor subțire de cenușă.
O rază
Ce vine goană din apus
Și-adună aripile și se lasă tremurând
pe-o frunză:
dar prea e grea povara –
și frunza cade.

O, sufletul!
Să mi-l ascund mai bine-n piept
Și mai adânc,
Să nu-l ajungă nici o rază de lumină:
s-ar prăbuși.

E toamnă.

AUTUMN TWILIGHT.

*From the peak of the mountains the twilight blows
With red lips
In the heap of some clouds
All that
Hidden ember
Under their thin wave of ashes
A ray
Which races from the sunset
And retracts its wings and leaves them trembling
On a leaf:
But the burden is too heavy –
And the leaf drops.*

*Oh, the soul!
I'd better hid it in my chest
Even deeper,
So that no ray of light could reach it:
It would collapse.*

It's autumn.

Motto: „Măinile care ajută sunt mai sfinte decât gurile care se roagă”

Eleva, Mărginean Anastasia

Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Coordonator: prof. Mureșan Diana Roxana

SCRISOARE

Volumul „Poemele Luminii”, 1919

Nu ți-aș scrie poate nici acum acest rând,
dar cocoși au cântat de trei ori în noapte —
și-a trebuit să strig:
Doamne, Doamne, de cine m-am lepădat ?

Sunt mai bătrân decât tine, mamă,
ci tot așa cum mă știi:
adus puțin de umeri
și plecat peste întrebările lumii.

Nu știu nici azi pentru ce m-ai trimis în lumină.
Numai ca să umblu printre lucruri,
și să le fac dreptate spunându-le
care-i mai adevărat și care-i mai frumos ?
Mâna mi se oprește: e prea puțin.
Glasul mi se stinge: e prea puțin.
De ce m-ai trimis în lumină, Mamă,
de ce m-ai trimis ?

Trupul meu cade la picioarele tale
greu ca o pasăre moartă.

LETTER

*I would not write this line even to this day
But roosters sang three times in the darkness
And I had to yell:
Dear God, who did I abandon?*

*I am older than you, Mother
I am still the same way you know me:
A little bent over the world's questions.*

*Not even to this day do I know why you sent me into the light
Was it so I could search through things
And do them justice by telling them
Which is more honest, more beautiful?
My hand stops: it is too little.
My voice fades away: it is too little.
Why did you send me into the light, Mother,
Why did you send me?*

*My body falls heavy at your feet
Like a dead bird.*

LA MARE

Volumul „Poemele luminii”, 1919

Vițe roșii,
vițe verzi sugrumă casele-n lăstări sălbatici
și vâjnoși-asemena unor plopî ce-și
strânâg în brațe prada.
Soarele în răsărit-de sânge-și spală-n mare
lancile, cu care a ucis în goană noaptea ca pe-o fiară.
Eu
stau pe țărm și-sufletul mi-e dus de-acasa.
S-a pierdut pe-o cărăuire-n nesfârșit și nu-și găsește drumul înapoi.

AT THE SEASIDE

*Red vines
Green vines that strangle the houses in stron, deep sprouts
Alike poplars
which behold their prey in ther arms.
The bloody-like rising sun
Drowning itself in the sea
Its spear that hastily killed the night
Like killing a beast.
I sit on the shore with my soul drifting away
Lost on a path to eternity
Can t find its way back.*

CÂNTEC ÎN DOI

Volumul „Ce aude unicornul ”1957-1959

Și vine toamna iar'
ca dup-un psalm aminul.
Doi suntem gata să gustăm
cu miere-amestecat veninul.

Doi suntem gata s-ajutăm
brindușile ardorii
să înflorească iar' în noi
și-n toamna-aceasta de apoi.

Doi suntem, când cu umbra lor
ne împresoară-n lume norii.
Ce gânduri are soarele cu noi --
nu stim, dar suntem doi.

SONG IN TWO

*The autumn comes again
Like after a psalm the amen,
We are two and ready to taste
The poison with the honey.*

*We are two and ready to help
The crocus of ardor
Still bloom again in us
and in the autumn ever after.*

*Two, we stand, when with their shadows
the clouds surround us in the sky
What does the sundesire from us?
We do not know, but we are two.*

Motto: „Oprește, Doamne, clipa cu care măsoară eternitatea!”

Eleva: Mateș Adriana

Centrul Județean de Excelență Alba

Coordonator: prof. Borteș Monica-Alina

DORUL

Volumul „Poemele luminii” , 1919

Sețos îți beau mirasma și-ți cuprind obraji
cu palmele-amândouă, cum cuprinzi
în suflet o minune.
Ne arde-apropierea, ochi în ochi cum stăm.
Și totuși tu-mi șoptești: "Mi-așa de dor de tine!"
Așa de tainic tu mi-o spui și dornic, parc-aș fi
pribeag pe-un alt pământ.

Femeie,
ce mare porți în inimă și cine ești?
Mai cântă-mi înc-o dată dorul tău,
să te ascult
și clipele să-mi pară niște muguri plini,
din care înfloresc aieva - veșnicii.

LONGING

*Thirstily I consume your myrrh and clasp your jowls
Accompanied by the two palms, as you embrace
in your essence an astonishment.
We incinerate shut, eye to eye as we upright.
And yet you murmured to me, "I long for you deeply!"
You express it to me so covertly and keenly, as if I were...
I would be a roamer in a foreign land.*

*Lady,
what grandeur do you possess in your core and who are you?
Perform once more for me your longing,
to hear your voice
and let the instants appear to me as blossoming buds,
from which everlasting blossoms thrive.*

LAUDA SUFERINȚEI

Volumul „Ce aude unicornul”, 1957-1959

Atâția dintre semeni nu prea știu
ce să înceapă-n zori cu suferința.
Ei nu-și dau seama nici spre seară de prilejul
chemat să-nalțe mersul, cunoștința.

Suferința poate fi întuneric, tăciune în inimă,
pe frunți albastru ger,
pe coapsă ea poate fi pecete arsă cu fier,
în bulgăre de țărână
o lacrimă sau sâmbure de cer.

Nu mai calcă pe pământ
cine calcă-n suferință.
Ea schimbă la față argila, o schimbă în duh
ce poate fi pipăit, duios, cu știință.

Tată, carele ești și vei fi,
nu ne despoia, nu ne sărăci,
nu alunga de pe țărâmurile orice suferință.
Alungă pe aceea doar care destramă,
dar nu pe-aceea care întărește
ființa-ntru ființă.

Fă ca semenii noștri,
de la oameni la albine,
de la-nvingători la biruiți,
de la-ncoronați la răstigniți, să ia aminte
că există pretutindeni și această suferință,
până astăzi și de-acum înainte
singura legătură între noi și tine.

THE PRAISE OF SUFFERING

*Countless of my folk do not truly comprehend
what to commence at daybreak in anguish.
They remain unaware in the dusk
summoned to ascend the stroll, the wisdom.*

*Suffering can be obscurity, inner quiet,
on icy azure temples,
on the thighs it might be a mark seared with steel,
amidst a mound of dust
a weep or a heavenly seed.*

*She steps away from earthly paths
who treads in sorrow.
She transforms the clay's visage, transmutes it into soul
that can be sensed, tenderly, with awareness.*

*Divine Creator, who art and who wilt be,
do not ravage us, do not deplete us,
do not exile from the spheres of collective pain.
Ostracize solely that which collapses,
but not that which fortifies
being embedded within being.*

*Do as our companions do,
from human to bee,
from the victors to the defeated,
from the kingship to the nailed to the cross, let them take heed
that this suffering occurs all over,
up until now and henceforth
the sole connection linking us and you.*

Motto: „O singură rugăciune am: „Doamne, să nu mă lași niciodată să fiu mulțumit cu mine însumi!”

Elevă, **Miheț Xenia**

Colegiul Național „Avram Iancu” Câmpeni

Coordonator: prof. Borteș Monica-Alina

ASFINȚIT MARIN

Volumul „*La curțile dorului*”, 1938

Piere în jocul luminilor
saltul de-amurg al delfinilor.

Valul acopere numele
scrise-n nisipuri, și urmele.

Soarele, lacrima Domnului,
cade în mările somnului.

Ziua se curmă, și veștile.
Umbra mărește poveștile.

Steaua te-atinge cu genele.
Mult tălmăcești toate semnele.

Ah, pentru tine sunt largile
vremi? Pentru tine catargele?

O, aventura, și apele!
Inimă, strânge pleoapele!

MARITIME TWILIGHT

*Perishes in the dance of lights
the dusk jump of the dolphins.*

*The wave overlays the names
written in the sand, and the traces.*

*The sun, God's tear,
lends in the brines of sleep.*

*The day is finishing, and so does the tidings.
The shadow enlarges the tales.*

*The star touches you with the eyelashes.
Much you interpret all the evidences.*

Ah, for you are the vast

times? For you the masts?

Oh, the adventure, and the ponds!
Heart, fasten the eyelids!

LEAGĂNUL

Volumul „Pașii profetului”, 1921

Eram așa de obosit
și sufeream.
Eu cred că sufeream de prea mult suflet.

Pe dealuri zorile își deschideau pleoapele
și ochii înroșiți de neodihnă.

Pierdut - m-am întrebat:
Soare,
cum mai simți nebuna bucurie
de-a răsări?

Și-n dimineața-aceea fără somn
cum colindam cu pași de plumb
într-un ungher ascuns am dat de-un leagăn.
Păianjenii-și țeseau în el măruntele lor lumi,
iar carii-i măcinau tăcerea.

L-am privit cu gândul larg deschis.
Era leagănul
în care-o mână-mbătrânită azi de soarta mea
mi-a legănat
întâiul somn și poate-ntâiul vis.

Cu degetele amintirii
mi-am pipăit
încet,
încet,
trecutul ca un orb
și fără să-nțeleg de ce
m-am prăbușit
și-n hohote
am început să plâng deasupra leagănului meu.

Eram așa de obosit
de primăveri,
de trandafiri,
de tinerețe
și de răs.
Aiurind, mă căutam în leagănul bătrân
cu mâinile pe mine însumi
- ca prunc.

THE SWING

*I was so exhausted
and I was suffering.
I assume I was aching from too much soul.*

*On the hills the dayspring was unlocking its eyelids
And the eyes reddened from tiredness.*

*Wasted – I questioned myself:
Sun,
how do you still sense the foolish happiness
of rising?*

*And in that sleepless daybreak
as I was wandering with strides of lead
in a secluded corner I came across a swing.
The spiders were weaving in it their tiny universes
and the woodworms were grinding its silence.*

*I looked at it with unlocked imagination.
It was the swing
in which a hand aged nowadays by my destiny
rocked my
first sleep and perhaps my former riverie.*

*With the digits of remembrance
I fondled
gently,
gently,
my foretime, as a sightless
and without comprehending why
I collapsed
and loudly
I started weeping above my swing.*

*I was so weary
of springs,
of roses,
of youthfulness
and of laughter.
Delirious, I was seeking for myself in the ancient swing
with my arms on myself
-as an infant.*

Motto: „În noapte undeva mai e tot ce-a fost și nu mai e...”

Elevă, **Olar Alessia**

Colegiul Agricol „Traian Săvulescu” Târgu Mureș

Coordonator: prof Pinteș Alina

IZVORUL NOPTII

Volumul „Poemele Luminii” 1919

Frumoaso,
ți-s ochii-așa de negri încât seara
când stau culcat cu capu-n poala ta
îmi pare
că ochii tăi, adânci, sunt izvorul
din care tainic curge noaptea peste văi
și peste munți și peste seșuri
acoperind pământul
c-o mare de-ntuneric.
Așa-s de negri ochii tăi,
lumina mea.

THE FOUNTAIN OF NIGHT

*Beauty,
With eyes so black that, if I would
stay at night with my head in your lap
I see,
That your eyes, deep, are the fountain
From which the night flows slowly across the valleys
And over the mountains and over the fields
Covering the ground
Like an ocean of deep.
So black are your eyes,
My light.*

TREI FEȚE

Volumul „Poemele Luminii” 1919

Copilul râde:
"Înțelepciunea și iubirea mea e jocul!"
Tânărul cântă:
"Jocul și-nțelepciunea mea-i iubirea!"
Bătrânul tace:
"Iubirea și jocul meu e-nțelepciunea!"

THREE FACES

*The child laughs,
Wisdom and love is the game!
The young man sings:
My game and my wisdom is love!
The old man is silent:
My love and my game is the wisdom!*

Motto: „Don’ t cry because it’s over, smile because it happened.” *Dr. Seuss*

Eleva, **Stoica Eliza**

Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia

Coordonator: prof. Paraschivescu Alina, bibliotecar școlar, Barb Geanina

PRIMAVARA

Volumul „Cântecul focului”, 1951-1957

A cunoaște. A iubi.
Înc-o dată, iar și iară,
a cunoaște-nseamnă iarnă,
a iubi e primăvara.

A iubi - aceasta vine
tare de departe-n mine.
A iubi - aceasta vine
tare de departe-n tine.

A cunoaște. A iubi.
Care-i drumul ce te-ndeamnă?
A cunoaște - ce înseamnă?
A iubi - de ce ți-e teamă
printre flori și-n mare iarbă?.

Printre flori și-n mare iarbă,
patima fără păcate
ne răstoarnă-n infinit,
cu rumoare și ardoare
de albine re-ncarnate.

Înc-o dată, iar și iară,
a iubi e primvara.

SPRING

*To Know. To Love.
More and more, again and again,
To know means Winter,
To love is Spring.*

*To love – this arises
From your inner depth
To love -this comes
Far from inside you.*

*To Know. To Love.
What is the path that’s calling you?
To know – what does it mean?
To love – what do you fear
among flowers and through the tall grass?*

*Among the flowers and the through the tall grass
Sinless passion
Flipping us into infinity
with uproar and flames
of reincarnated bees.*

*Yet, again and again
To Love is Spring.*

ANOTIMPURI

Volumul „Cântecul focului”, 1951-1957

*Subt pomii scriși cu frunză rară,
unde stăturăm, eu și tu,
zării prin joc de primăvară
cum umbra sânilor căzu.*

*O nerăbdare mă pătrunde,
să văd, prin lunile de foc,
ce fructe calde și rotunde
cresc să-mplinească vis și loc.*

SEASONS

*Under the drawn rare leaf trees
Where once we used to stay, just me and you,
I glimpsed -through the game of spring -
the way the shadow of the breast fell.*

*Impatience is piercing me,
through fire moons, I trace
those warm and round fruit
that will grow to fulfill both dream and place, reality and space.*

Motto: „True friends stab you in the front”

Elev, **Trîmbițaș George Bogdan**
Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud
Coordonator: prof. Mărginean Mariana

UMLĂM PE CÎMP FĂRĂ POPAS

Volumul „Cântecul focului”, 1945-1957

Umlăm pe cîmp fără popas
sub zodii prin tîrziul ceas.
Hotare, veac, tărîm s-au șters.
Mai suntem noi și-un univers.

Pierdem în noapte, rînd pe rînd,
tot ce sub noi era pămînt.
Și mergem iar în gînd, la pas.
Un cer deasupra ne-a rămas.

Vreo stea cînd cade din țării,
fără să vrei, spre ea te ții
și poala-ți potrivești, s-o prinzi.
Lucirea numai i-o cuprinzi.

Și cumpănim ce e, ce-a fost.
Noroc înalt, pornit cu rost,
ne-ntîmpină de sus prin vînt,
să nu ne-ajungă-n văi nicicînd.

WE WALK ON THE FIELD WITHOUT A HALT

*We walk on the field without a halt
beneath the signs through late time.
Boundaries, century, land have been erased.
There is still us and a universe.*

*We lose in the night, step by step,
everything that earth was under us.
And we go again through thought, by step.
A sky above is left to us.*

*Some star, when falling from the skies,
without wanting, towards it you go,
you prepare your lap so as to catch it.
You can only grasp its shine.*

*And we measure what is, what was.
High luck, started with purpose,
greet us from above through wind,*

may it never reach our valleys.

CETIRE DIN PALMĂ

Volumul „Lauda Somnului”, 1929

La patruzeci de ani - în așteptare
vei umbla ca și-acum printre stele triste și ierburi,
la patruzeci de ani sugrumându-ți cuvântul
te-i pierde în tine - în căutare.
Prin ani un vânt o să te tot alunge sub cer,
vei mânca miere neagră și aplecat vei tăcea.
La patruzeci ca pe-un țarm vei ajunge
unde fără-ncetare
vei aștepta să vie la tine celălalt țarm,
jaf veșnic voindu-te pentru păsări
din cealaltă zare.

Pe șaptezeci și șapte de uliți
vei umbla desculț și cu capul gol:
ce sămânță n-a fost în deșert aruncată?
ce lumină n-a fost în zadar cîntată?

PALM READING

*At forty years old – while waiting
you will be walking just like now among sad stars and grasses,
at forty years old strangling your word
you'll lose yourself – while searching.
Through the years the wind will keep chasing you underneath the sky,
you will eat black honey and bow down remaining silent.
At forty you'll reach some sort of a shore
where unceasingly
you'll be waiting for the other shore to come to you,
wanting you as an eternal theft for the birds
from the other horizon.*

*On seventy-seven allies
you will be walking barefoot and bareheaded:
which seed was thrown to no purpose?
what light was not sung in vain?*

Motto: Poezia este căsătoria realității cu idealul, în sufletul poetului..”(Bogdan Petriceicu Hașdeu).

Profesor, **Elena Anamaria Petrovan**
Școala Gimnazială „Nicodm Ganea” Bistra, jud. Alba

ALEAN

Volumul „Nebănuitele trepte”, 1943

Umbra unui nor aleargă.
Goana ține spre-un străfund.
Văi de aur mă îndeamnă
cum mi-e felul să răspund.

Umbra m-a cuprins deodată.
Câte gânduri mă pătrund!
Înțelesuri- nentelesuri
mi se-arată, mi se-ascund.

Călătoare și răzleață-
umbra e de nor rotund.
Dar ce grea e! Colo-n ape
ea căzu până la prund.

Ca un freamăt mi-e aleanul
unde merg și unde sunt.
Din înalt îmi ține norul
lung, ah lung, ison profund.

În cutreierul prin spații
cari în altele răspund,
cânte el, ce în neștire
mie însumi eu mi-ascund.

DÉSIR ARDENT

*L`ombre d`un nuage court.
La chase va vers une profondeur.
Des vallées d`or m`encouragent
à ma manière répondre sans pudeur.*

*L`ombre m`a saisi soudainement.
Combien de pensées pénètrent mon tout!
Significations- dissensions
se dévoilent devant moi, se cachent.*

*Randonneuse et rare-
l`ombre est de rond nuage.
Mais comme elle est lourde! Là, dans les eaux
elle tomba jusqu`au gravier.*

Comme un frémissement est mon désir ardent

*n'importe où je vais et où je suis.
Du ciel abonde dans mon sens
le long, ah le long, nuage.*

*Pendant l'errance dans les espaces
qui dans d'autres répondent
qu'il chante, ce qui inconsciemment
j'exige que je ne m'en masque jamais.*

STROFE DE-A LUNGUL ANILOR

Volumul „Ce aude unicornul”, 1957-1959

Când prin oraș calci lin pe străzi
sămânța ulmilor, și-n mers
în adevăruri limpezi crezi –
mai e nevoie de vreun vers?

Când mușchiul de pădure mult
ne-alină-n vară verde dor
și glasul picurat ți-ascult –
mai e nevoie de-un izvor?

Când în bătaia vântului
mlădie umbli pe colnic,
pe-ntinderea pământului
mai e nevoie de vreun spic?

Când între lipsă și prisos
ne bucurăm de câte sânt
și cântă pe subt glee un os –
mai e nevoie de cuvânt?

Când îți ghicesc arzândul lut
cum altul de Tanagra nu-i,
din miazănoapte până-n sud
mai e nevoie de statui?

Când hoinărind, alătura,
noi mână-n mână ne găsim
cu ochii la aceeași stea –
mai e nevoie de destin?

Când împlinirile ne cad
subt galaxia ca de fum
și prin miresmele de brad
mai e nevoie de vreun drum?

De-ar fi să dăinuiesc
în gândul tău, pământ ce sînt,
din răsărituri la apus
mai e nevoie de-un mormînt?

STANCES LE LONG DES ANS

*Quand dans la ville tu marches en pieds
la semence des ormes sur les rues, et en ta marche
en vérités limpides tu crois –
il faut encore un vers?*

*Quand la mousse de forêt, en été,
allège beaucoup notre vrai manque
et ta lente voix j'écoute –
il faut encore une source?*

*Quand dans le vent
tu flânes gracieusement sur la colline,
le long de la terre
il faut encore un épi de blé?*

*Quand entre manque et inutilité
on réjouit de toutes les choses
et sous la terre chante un os –
il faut encore un mot?*

*Quand je devine ta flambante argile
sans pareil sur la Tanagre
du nord jusqu'au sud
il faut encore les statues?*

*Quand on flânant, ensemble,
main à main on se retrouve
les yeux levés à la même étoile
il faut encore du destin?*

*Quand mes réalisations tombent
sous la galaxie comme la fumée
et à travers les senteurs de pin
il faut encore un chemin?*

*Si je demeurais sans cesse
en ta pensée, comme l'argile que je suis,
dès levers de soleil au coucher du soleil
il faut encore une tombe?*

UMBLĂM PE CÂMP FĂRĂ POPAS

Volumul „Cântecul Focului” 1945-1957

Umbălăm pe câmp fără popas
sub zodii prin târziul ceas.
Hotare, veac, tărâm s-au șters.

Mai suntem noi și-un univers.

Pierdem în noapte, rând pe rând,
tot ce sub noi era pământ.
Și mergem iar în gând, la pas.
Un cer deasupra ne-a rămas.

Vreo stea când cade din țării,
fără să vrei, spre ea te ții
și poala-ți potrivești, s-o prinzi.
Lucirea numai i-o cuprinzi.

Și cumpănim ce e, ce-a fost.
Noroc înalt, pornit cu rost,
ne-ntâmpină de sus prin vânt,
să nu ne-ajungă-n văi nicicând.

ON FLÂNE SUR LE CHAMP SANS REPOS

*On flâne sur le champ sans repos
sous les signes à travers l'horloge tardif.
Frontières, éternité, pays ont été supprimés.
On reste encore nous et l'univers.*

*On perd , tour à tour, en nuit
tout terre qui était sous nous.
Et on marche à pas, en rêverie.
Au-dessus un ciel reste pour nous.*

*Une étoile, tombante de l'immensité
sans y pensant, t'attire,
et tes genoux , pour la rattraper, prépares-tu.
Mais son éclat tu comprends seulement.*

*Et on pense au présent, au passé.
Haute chance commencée avec un but
fait le vent nous donner la bienvenue dans les vallées,
ainsi qu'il ne nous atteind jamais.*

Motto: „ Copilul râde: Înțelepciunea și iubirea mea e jocul”

Profesor, **Rusu Sofica**
Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

CATRENELE DRAGOSTEI

Dragă-mi este dragostea
bântuită de sprâncene,
de sprâncene pământene,
lungi, pieziș-răsăritene.

Dragă-mi este dragostea,
soarele din an în veac,
dragostea ce poartă-n ea
moarte-ades și-ades un leac.

Spune-se că-n horă copată
macul îl dezbraci c-o șoaptă.
Dragă-mi este dragostea
care zice: nu și da.

Dragă-mi este dragostea,
mare face inima,
mare pe cât lumea-zarea,
mică pe cât lacrima.

Dragă-mi este dragostea
care face stea și stea
din pământurile noastre -
prin poienile albastre.

Sângele își știe visul.
Dragă-mi este dragostea
Cu-nălțimile și-abisul
și cu ce mai are-n ea.

Dragă-mi este dragostea –
locului nu pot s-o țin,
căci frumusețea ei dispare
în frumusețile-i ce vin.

Dragă-mi este dragostea,
dragă uneori furtuna
și-un păcat pe care-l arde
pe la miezul nopții luna.

Din aleanul trupului
Sufletul se naște.
Dragă-mi este dragostea
ce de ani mă paște.

Dragostea ne-o țină zeii,
să ne-ncânte funigiei
cu urzeala inului
firele destinului.

„Quatrains d’amour”

*Je chéris l’amour,
hanté par des sourcils,
des sourcils terreux,
longs, sur des yeux furtifs orientaux.*

*Je chéris l’amour,
le soleil d’année en siècle,
l’amour qui porte en lui
tantôt la mort, tantôt une potion pour la guérison.*

*On dit que dans le champs de blé doré
le coquelicot, on le déshabille en murmurant.
Je chéris l’amour
qui dit: oui et non.*

*Je chéris l’amour,
il fait grand le cœur,
aussi grand que le monde - le ciel,
aussi petit qu’un sanglot.*

*Je chéris l’amour
qui transforme en étoile et en étoile
nos terres-
à travers les bleues clairières.*

*Le sang connaît son rêve.
Je chéris l’amour
Avec les hauteurs et l’abîme
Et avec ce qu’il a encore en lui.*

*Je chéris l’amour-
Je ne peux pas le retenir,
car sa beauté s’estompe
dans ses beautés à venir.*

*Il m’est cher, l’amour,
parfois la tempête m’est chère
tout comme un péché que brûle
vers minuit la lune.*

*Du chagrin du corps
l’âme est née.*

*Je chéris l'amour
qui me quête depuis des années.*

*Que notre amour soit protégé par les dieux,
Que les fils d'araignée flottant dans l'air nous ravissent
comme le tissage du lin
les fils du destin.*

PSALM

Iubind-ne-încredințăm că suntem. Când iubim,
oricât de- adâncă noapte-ar fi,
Suntem în zi,
Suntem în tine, Elohim.

Sub lumile de aur ale serii
tu vezi-ne -cutreierând livezile.
Umblăm prin marea săptămână
Gând cu gând și mâna-n mână.

Și cum am vrea să te slăvim
pentru iubirea ce ne-o-ngădui, Elohim!
Dar numai rană a tăcerii
E cuvântul ce-l rostim.

PSAUME

*En nous aimant, nous croyons que nous le sommes. Quand on aime,
aussi profonde que soit la nuit,
on est dans le jour,
On est en toi, Elohim.*

*Sous les mondes dorés du soir
Tu nous vois parcourir les vergers.
Nous marchons à travers la grande semaine
Ayant la même réflexion et main dans la main.*

*Et comme nous aimerions te porter des louanges
pour l'amour que tu nous permet, Elohim!
Mais ce n'est qu'une blessure du silence
la parole que nous prononçons.*

Motto: „Și știu că și eu port în suflet / Stele multe, multe, / Și căi lactee, / Minunile întinericului, / Dar nu le văd” (Lucian Blaga, „Mi-aștept amurgul”)

Elevă, **Beleiu Denisa Sorina**

Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Coordonator: prof. Rusu Sofica

MELANCOLIE

Un vânt răzleț își șterge lacrimile reci
pe geamuri. Plouă.
Tristeți nedeslușite-mi vin, dar toată
durerea ce-o simt, n-o simt în mine,
în inimă,
în piept,
ci-n picurii de ploaie care curg.
Și altoită pe ființa mea imensa lume
cu toamnă și cu seara ei
mă doare ca o rană.
Spre munți trec nori cu ugerile pline.
Și plouă.

MÉLANCOLIE

*Un vent errant essuie ses larmes froides
sur les vitres. Il pleut.
Des tristesses insoupçonnées me viennent à l'esprit, mais toute
la douleur que je ressens, je ne la ressens pas en moi,
dans mon cœur,
dans ma poitrine,
mais dans les gouttes de pluie qui coulent.
Et greffé sur mon être le monde immense
avec l'automne et sa soirée
me fait mal comme une blessure.
Vers les montagnes, les nuages passent, des seins pleins de lait.
Et il pleut.*

GLAS ÎN PARADIS

Vino să ședem subț pom.
Deasupra-i încă veac ceresc.
În vântul adevărului,
în marea umbr-a mărului,
vreau părul să ți-l despletesc
să fluture ca-n vis
către hotarul pământesc.

Ce grai în sânge am închis?
Vino să ședem subț pom,
unde ceasul fără vină
cu șarpele se joacă-n doi.
Tu ești om, eu sunt om.
Ce grea e pentru noi
osânda de a sta-n lumină!

VOIX AU PARADIS

*Viens t'asseoir sous l'arbre.
Au-dessus il y a encore un siècle paradisiaque.
dans le vent de la vérité
à la grande ombre du pommier,
Je veux détresser tes cheveux,
qu'ils flottent comme dans un rêve
vers la frontière terrestre.*

*Quelle voix, dans le sang j'ai fermée?
Viens, asseyons-nous sous le pommier,
où la montre sans faute
joue à deux avec le serpent.
Tu es un homme, je suis un homme.
Comme elle est dure pour nous
la pénitence de rester dans la lumière !*

Motto: „Lectura este unicul mijloc prin care putem aluneca, uneori involuntar, în pielea, vocea sau sufletul altcuiva.” – Joyce Carol Oates

Elevă, **Căletean Amalia Georgiana**
Colegiul Național „Avram Iancu” Câmpeni
Coordonator: prof. Bodea Roxana

HRONICUL ȘI CÂNTECUL VÂRSTELOR

Le professeur Paul Budiu, professeur de grec, apportait sa touche personnelle à l'atmosphère du lycée Șaguna. C'était un homme qui avait fêté depuis bien de temps sa soixantaine. Ses particularités et ses habitudes étranges, au moins ses histoires, formaient une entière archive anecdotique, héritée, grandissant d'une génération à l'autre. Je vois encore la silhouette de Budiu, contournée dans des gestes extrêmement lents, se profilant sur le mur, devant de la classe. L'enseignant mettait un ralentissement bizarre dans la façon dont il prononçait les paroles et faisait ses gestes. Son visage montrait une légère prédilection vers le jaunissement. En alternant la clarté avec l'absurdité, Budiu faisait référence, en tout ce qui proférait, aux maximes helléniques, interprétées tout à fait à la roumaine. Il supervisait soigneusement la prononciation de ses mots en grecs. Il n'a donc jamais fait la concession de dire « philosophe ». Le son z prétendait être une fine s, prononcée avec une langue fine, comme un serpent et le mot, il le séparait en deux, en le mettant en évidence d'une façon ostentatoire: "un filo-ssof."

On savait que parmi les enseignants de Brasov, il était presque le seul riche. Propriétaire de plusieurs rangées de maisons à Schei et dans la Forteresse, cependant, il portait un manteau rapiécé, pour souligner une modestie de la sagesse, qui aurait préféré la vivre dans un tonneau. Le mépris pour tout éclat extérieur il le montrait visiblement de toutes les manières. Dans ce trait, il faut aussi chercher la raison pour laquelle il portait des bottes de la qualité la plus vulgaire, cachées sous de longs pantalons en étoffe épaisse. Mais le mépris des apparences luxueuses réside dans son âme avec certaines préférences, qui auraient semblé tout à fait étrangères à son être. Ainsi, il n'était pas entièrement privé de l'orgueil de sa richesse. C'est la seule façon d'expliquer pourquoi, en hiver, il mettait habituellement, au-dessous de son manteau, deux vestes: la plus courte, était la seconde, au-dessus, afin qu'elles puissent être vues toutes les deux. C'est ainsi, qu'on explique pourquoi, quand il entrait en classe, notre professeur mettait une seconde paire de lunettes sur celles qu'il portait régulièrement: cela car était tellement nécessaire mais aussi pour montrer qu'il avait plusieurs paires de lunettes.

Quant aux rapports entre lui et nous les étudiants, je dois rappeler qu'aucun étudiant n'avait pas le droit de dire « Monsieur le professeur ! » ou plutôt, nous tous, sans distinction, avons été obligés de lui parler à la troisième personne et de l'appeler « Seigneur ». Autrement, il ne parlait de lui-même qu'à la troisième personne et pour rien au monde, il n'aurait commis l'erreur de dire « Moi ». Il avait la conscience d'un modèle impersonnel au-dessus des pronoms, et il s'appelait lui-même « Seigneur ».

Lorsque, au cours de la leçon, il a commencé des clarifications syntaxiques, il se laissait emporté par une façon très spéciale d'allonger le mot, de le syllaber, de le rimer. Pendant les conversations que nous avons eues avec lui en classe, bien sûr que nous adoptions la même habitude. Pas tout à coup, car cela aurait été impossible, mais peu à peu, ce qui lui donnait une grande satisfaction.

Avec son allure grotesque d'un sage souffrant d'hépatite, Budiu semblait être un vestige d'autres millénaires. Sans doute notre professeur était un classiciste, mais son classicisme se dégradait et ses tissus cutanés présentait des altérations dégénératives et denses très pittoresques.

Le professeur avait un culte quasi religieux envers Socrate, dont il prononçait le nom avec une prudence sacrée toujours seulement "Socratich" et pas autrement. Ces aspects et d'autres similaires ont place notre "Seigneur" dans une singularité fondamentalement sympathique, bien que... Eh bien, cependant. Tous ses avantages pittoresques avaient à la fin un " bien que." Il n'était pas trop difficile pour nous, par exemple, de remarquer que le Seigneur était le sacrifice d'une conception très vicieuse

de la dignité professionnelle. Je veux dire qu'il n'était pas tout à fait inaccessible à l'imprudence qui aurait pu le compromettre, et il a accepté sous diverses formes des cadeaux des étudiants faibles en échange de la note de passage. Il est vrai que même cet état de choses nouvelles on la regardais avec une indulgence ingénieuse, comme on négligerait une licence poétique à un grand poète.

Même dès la première leçon, nous avons l'occasion de vérifier l'atmosphère anecdotique, qui a été créée au cours de plusieurs décennies autour de Budiu. Le professeur nous a demandé quel était notre nom et de quel endroit nous venions. On avait un nouveau collègue.

-Quel est votre nom ? a demandé le Seigneur.

- Titus Olar!

- D'où vendez-vous ?

-De Făget!

- Ton-père, qu'est-ce qu'il travaille ?

- Il est archiprêtre.

-C'est quoi le métier de ta mère ?

Le collègue a regardé autour de lui et a haussé les épaules. Le Seigneur n'attendit pas la réponse et continuait à lui demander:|

-Mais avez-vous de ruches à la maison ?

- Nous en avons, répondit décidément Titus

À ce que le Seigneur s'est contenté d'ajouter une parole d'une transparence désarmante: « Le Seigneur aussi lui en a une et elle déteste tant de rester toute seule !»

Motto: “O, vreau să joc, cum niciodată n-am jucat!”

Eleva: Crețiu Eva Maria

Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra

Coordonator, prof. Petrovan Elena Anamaria

SEMNAL DE TOAMNĂ

O voce ieri din adânc s-a-nălțat
amară, amară, amară.
Îngeri mulți murind și-au lăsat
lutul în țară.

Un semn de subt cer ieri s-a dat
în cercul înșelăciunii.
Apoi spre Saturn au plecat
vântul, lăstunii.

SIGNAL D'AUTOMNE

*Hier, une voix d'abîme s'est enlevée
triste, triste, triste.
Une multitude d'anges ont laissé leur argile sur la Terre
en mourant.*

*Hier, on a donné un signe sous le ciel
dans le cercle de la déception.
Vers Saturn sont partis le vent, les martinets de muraille
à la suite.*

MUNTE VRAJIT

Intru în munte. O poartă de piatră
încet s-a-nchis. Gând, vis și punte mă saltă.
Ce vinete lacuri! Ce vreme înaltă!
Din ferigă vulpea de aur mă latră.

Jivine mai sfinte-mi ling mânilor: stranii,
vrăjite, cu ochii întorși se strecoară.
Cu zumzet prin somnul cristalelor zboară
albinele morții, și anii. Și anii..

MONTAGNE ENCHANTEE

*J'entre dans la montagne. Une porte de pierre
s'est fermée lentement. Pensément, rêve et pont me font bondir.
Quels lacs livides! Quel haut temps!
Du milieu de la fugère, le renard d'or aboie à moi.*

*Des bêtes plus saints lèchent mes mains: étranges,
charmés, les yeux retournés dedans se faufilent.
En faisant du bourdonnement à travers le sommeil des cristaux
volent les abeilles de la mort, et les ans aussi. Et les ans aussi...*

BOALA

Intrat-a o boală în lume,
fără obraz, fără nume.

Făptură e? Sau numai vânt e?
N-are nimenea grai s-o descânte.

Bolnav e omul, bolnavă piatra,
se stinge pomul, se sfarmă vatra.

Negrul argint, lutul jalnic și grav
sunt aur scăzut și bolnav.

Piezișe cad lacrimi din veac.
Invoc cu semne uitare și leac.

MALADIE

*Une maladie dans ce monde est parue
sans nom, sans joue.*

*Soit-elle une être? Ou soit-elle du vent, à peine?
Personne n'a de voix pour lui faire des charmes.*

*Malade est l'homme, malade la pierre
l'arbre s'éteint, s'écrase le foyer.*

*L'argent noir, l'argile piteux et grave
sont d'or bas et malade.*

*Des larmes dès siècles tombent en biais.
J'allégué, en faisant des signes, l'oublie et le remède.*

Motto: „Trăiește clipa, acceptă momentul!”

Eleva **Crișan Denisa Maria**

Liceul Teoretic Teiuș

Coordonator: prof. Săsărman Adriana

PAN

Acoperit de frunze veștede pe-o stîncă zace Pan.

E orb și e bătrîn.

Pleoapele-i sunt cremene,

zadarnic cearc-a mai clipi,

căci ochii-i s-au închis – ca melcii – peste iarnă.

Stropi calzi de rouă-i cad pe buze:

unu,

doi,

trei.

Natura își adapă zeul.

Ah, Pan!

Îl văd cum își întinde mîna, prinde-un ram

și-i pipăie

cu mîngâieri ușoare mugurii.

Un miel s-apropie printre tufișuri.

Orbul îl aude și zâmbește,

căci n-are Pan mai mare bucurie

decît de-a prinde-n palme-ncetișor capșorul mieilor

și de-a le căuta cornițele sub năstureii moi de lână.

Tăcere.

În juru-i peșterile cască somnoroase

și i se mută-acum și lui căscatul.

Se-ntinde și își zice:

«Picurii de rouă-s mari și calzi,

cornițele mijesc,

iar mugurii sunt plini.

Să fie primăvară?»

PAN

Recouvert de feuilles fanées sur un rocher repose Pan.

Il est aveugle et vieux.

Ses paupières sont de pierre,

en vain tente-il de cligner ses yeux,

car ses yeux se sont fermés - comme les escargots – sur l'hiver.

Gouttes chaudes de rosée tombent sur ses lèvres:

un,

deux,

trois.

La nature abreuve son dieu.

Ah, Pan !

*Je le vois tendre la main, il attrape une branche
et lui caresse
doucelement les bourgeons.*

*Un agneau s'approche à travers les buissons.
L'aveugle l'entend et sourit,
car rien ne fait plus plaisir à Pan
que de prendre dans ses paumes doucement la petite tête des agneaux
et de chercher leurs petites cornes sous les petits boutons mous de laine.*

Silence.

*Autour de lui les grottes bâillent somnolentes
et maintenant lui aussi il bâille.
Il s'allonge et se dit:
« Les gouttes de rosée sont grandes et chaudes,
les petites cornes pointent,
et les bourgeons sont pleins.
Qu'il soit printemps ? »*

CEAS

Tîrziu, pe la ceasul amărăciunii, când am văzut că-n zadar
cuvintele toate mi le-am rostit,
că pînă la tine-nțelesul lor n-a mai ajuns,
în noapte-am ieșit.

Crezusem, vai, cu tărie
că niciodată sfîrșit nu va fi.
Ți-am spus uneori: ia sfatul vestalelor, dacă
flacăra vrei s-o-ntreții.
Ți-am zis alte dăți; vezi tu jeraticul, truda în vatră?
Din fumul albastru ce iese
mereu cerul se țese.

Bănuiesc că ai stat încă mult timp la masă, în jale
cu capul în mîini,
cu privirea pierdută-n ocoalele tale
de vis. Bănuiesc că nici astăzi nu-ți este ușor
în cetatea cu punțile trase.
Pentru ca vinul lăsat, printre cele rămase
nimeni să-l bea,
toarnă cenușă-n ulcior.

HORLOGE

*Tard, vers l'heure de l'amertume, quand j'ai vu en vain
que tous mes mots je les ai prononcés,
que jusqu'à toi leur sens n'est plus arrivé,
dans la nuit je suis sorti.*

*Je croyais, hélas, avec force
qu'il n'y aurait jamais de fin.
Je t'ai dit parfois: prends le conseil des vestales, si
tu veux entretenir la flamme.
Je t'ai dit d'autres fois ; vois-tu le charbon ardent, le labeur dans la cheminée ?
De la fumée bleue qui s'échappe
le ciel se tisse toujours.*

*Je suppose que tu es resté encore longtemps à table, dans le chagrin
la tête entre les mains,
le regard perdu dans les méandres
de tes rêves. Je suppose qu'aujourd'hui non plus ce n'est pas facile pour toi
dans la citadelle aux ponts levés.
Pour que le vin laissé parmi les restes
personne ne le boive,
verse des cendres dans l'urne.*

Motto: « Semne dă, dar numai jocuri de lumini, sclipiri și focuri »

Eleva, Gorea Mihaela Sorina

Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Coordonator, prof. Rusu Sofica

ORAȘ ÎN NOAPTE

Iată-ne-n sfârșit la piatra
de pe deal. Adânc în noapte
ni se-ntinde-mpărăția.
Ne-nțelegem doar prin șoapte

În ținutul, ce-l aduimeci,
e orașul- jos- de față,
fără chip în beznă între
amintire și speranță.

Semne dă, dar numai jocuri
de lumini, sclipiri și focuri:
stele să le-atingi cu geana.
Ne încearc-aproape teama.

Ce-a rămas din lucruri? Numai
întuneric și semnale.
Turnuri nu-s, nici catedrale.
Calea Laptelui e-n vale.

Calea Laptelui e-n vale
mai aproape decât ieri,
când era deasupra noastră
pretutindeni, nicăieri.

VILLE DANS LA NUIT

*Nous voici enfin à la pierre
sur la colline. Au fond de la nuit,
notre royaume s'étend.
On ne se comprend qu'à voix basse .*

*Dans la contrée que tu ressens,
c'est la ville en face,
sans visage dans l'obscurité entre
mémoire et espoir.*

*Elle donne des signes, mais seulement des jeux
des étincelles, des éclairs et des feux:
des étoiles à toucher de tes cils.
Nous sommes accablées par la peur.*

Que reste-t-il des choses ? Rien que

*de l'obscurité et des signaux.
Il n'y a pas de tours, ni de cathédrales.
La Voie Lactée est dans la vallée.*

*La Voie Lactée est dans la vallée
plus proche qu'hier
quand elle était au-dessus de nous
partout, nulle part.*

PRIMĂVARA

*A cunoaște. A iubi.
Înc-o dată, iar și iară,
a cunoaște-nseamnă iarnă,
a iubi e primăvară.*

*A iubi-aceasta vine
tare de departe – n mine.
A iubi - aceasta vine
tare de departe -n tine.*

*A cunoaște. A iubi.
Care -i drumul, ce te -ndeamnă?
A cunoaște -ce înseamnă?
A iubi -de ce ți -e teamă
printre flori și -n mare iarbă?*

*Printre flori și -n mare iarbă,
patimă fără păcate
ne răstoarnă -n infinit,
cu rumoare și ardoare
de albine rencarnate.*

*Înc -o dată, iar și iară,
a iubi e primăvară.*

PRINTEMPS

*Connaître. Aimer
Encore une fois, encore et encore
connaître signifie l'hiver,
aimer, c'est le printemps.*

*Aimer, ça vient
de très loin - en moi.
Aimer - ça vient
de très loin - en toi.*

*Savoir. Aimer.
Quel est le chemin? Le chemin qui t'incite ?
Connaître– qu'est-ce que cela signifie ?*

*Aimer - pourquoi as-tu peur
parmi les fleurs et dans l'herbe épaisse?*

*Parmi les fleurs et dans l'herbe épaisse,
passion sans péchés
nous renverse sans cesse,
avec bruit et ardeur
d'abeilles réincarnées.*

*Encore une fois, encore et encore,
aimer, c'est le printemps.*

.

Motto: „Umblăm pe câmpul disperării și ne rezemăm din când în când de umbra noastră ca de o columnă de piatră”

Elevul, **Florea Nicolae**

Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Coordonator, prof. Rusu Sofica

ULISE

De pe liman pe golfuri
privirea ți-o rotește.
E liniște ca-n ziua
care mă-ntorsei hoțește
și ți-am golit de oaspeți
viața, pragul, tinda.
Ia seama Penelope
ce netedă-i oglinda.

Se-ntinde marea clară
pe-un prund de osemite.
Nu-i nimenea cu prora
s-o șteargă, s-o frământa.
doar șerpilor taie apa
spre-un țarm ghicit în sare,
trecând peste adâncuri
ca semne de-ntrebare.

Catargul putrezește
la margine de timp
acolo între Hades
și-acele culmi în nimb.
Nu m-amăgește ceasul
se numără nestemate,
nici nu mă cheamă-n urmă
furtuni și vrăji uitate.

Vezi, orice amintire-i
doar urma unor răni
prin țări, prin ani primite,
pe la răscruci și vămi.
Nu aștepta pășanii
să izvodesc, alese.
Deșartă născocire
e vorba ce se țese.

Dar pe liman ce bine-i
să stăm în necuvânt-
și, fără de-amintire
și ca de subț pământ,
s-auzi, în ce tăcere
cu zumzete de roi,

frumusețea și cu moartea
lucrează peste noi.

ULISE

*De la rive vers les baies
tourne ton regard.
C'est calme comme le jour
Où je suis revenu
et j'ai vidé de tes invités
la vie, le seuil, l'antichambre de ta maison.
Attention Pénélope
à quel point le miroir est lisse.*

*La mer claire s'étend
sur une plage de galets ressemblant à un tas d'os.
Il n'y a personne à la proue
pour l'effacer, pour la troubler
Seuls les serpents coupent l'eau
vers un rivage deviné à l'horizon,
passant par les profondeurs
comme des points d'interrogation.*

*Le mât pourrit
au bord du temps
là-bas, entre Hadès
et ces sommets-là dans le nimbe.
Je ne me laisse pas tromper ni par l'heure
de compter des pierre précieuses,
ni même pas par l'appel derrière moi
des tempêtes et des mauvais sorts oubliés.*

*Tu vois, n'importe quel souvenir
n'est que la trace de quelques blessures
à travers les pays et avec les années reçues,
aux croisement de chemins et aux douanes.
N'attends pas d'histoires
que je te raconte, bien brodées.
Vaine invention
est la parole qui se tisse.*

*Mais sur le rivage, comme il est bien
que nous restions sans parler -
et, sans souvenir
et que tu entendes de par dessous la terre,
dans quel silence
moyennant des bourdonnements d'essaims,
la beauté et la mort
travaillent au-dessus de sur nous deux.*

OEDIP ÎN FAȚA SFINXULUI

Ascult. Adâncul tău ce-amar și ce pustiu,
cât de fierbinte, dulce trebuie să fie.
În preajma ta, în larg, se stinge tot ce-i viu,
doar pajiștea cu oseminte învie.

Aștept aici cu-nspăimântată bucurie,
tăcerea lungă să se rupă între noi,
cumplit, amarnic sfâșiată ca o iie
într-un iatac, pe întunerice între doi.

Și văd mirat cum ghiarele din când în când
îți ies și se retrag în pungi de catifea,
ca la pisici, în gând și-n prag la pândă stând.
Vorbești ? – Te doare și pe tine întrebarea ?
C-un freamăt te mai stingherește-o clipă marea,
dar aripa ți-o potrivești spre-a mă curma.

OEDIPE DEVANT LE SPHINX

*J'écoute. Ta profondeur si amère et si déserte,
à quel point elle doit être brûlante, douce.
Autour de toi, au large, s'éteint tout ce qui est vivant,
seulement le pâturage aux ossements renaît.*

*J'attends ici avec une joie plutôt craintive,
à ce que le long silence se déchire entre nous deux
cruellement, amèrement rompu comme une blouse roumaine
dans un alcôve, dans le noir de la nuit entre deux
Et je vois stupéfait comment de temps en temps
tes griffes en sortent et se rétractent en bourses de velours,
pareilles aux chats reniflant et quêtant au seuil leur proie.
Tu parles ? – Elle te fait mal, cette question à toi aussi ?
D'un frisson, la mer te gêne encore un instant
mais l'aile tu la prépares pour en finir mes jours.*

MOTTO: „Ignoré de la terre, je suis maudit”

Elevul, **Hada Robert Florin**

Colegiul Național „Horea. Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Coordonator, prof Rusu Sofica

CUVÂNTUL DIN URMĂ,

Arendaș al stelelor,
străvechile zodii
mi le-am pierdut.
Viața cu sânge și cu povești
din mâini mi-a scăpat.
Cine mă-ndrumă pe apă?
Cine mă trece prin foc ?
De păseri cine mă apără ?

Drumuri m-au alungat
De nicăieri pământul
nu m-a chemat.
Sunt blestemat!

Cu cănele și cu săgețile ce mi-au rămas
mă-ngrop,
la rădăcinile tale mă-ngrop
Dumnezeule, pom blestemat.

LE DERNIER MOT

*Métayer des étoiles,
Mes signes astrologiques anciens, je les ai perdus.
La vie avec du sang et des histoires
de mes mains s'est échappée.
Qui me guide sur l'eau ?
Qui me guide à travers le feu ?
Qui me défend contre les oiseaux?*

*Les routes m'ont chassé.
La terre ne m'a pas appelé de nulle part.
Je suis maudit !*

*Avec le carquois et les flèches qui me sont restées
À tes racines je m'enterre
Mon Dieu, arbre maudit.*

AMINTIRE

Unde ești azi nu știu.
Vulturi treceau prin Dumnezeu deasupra noastră.
Alunec în amintire, e așa de mult de-atunci.
Pe culmile vechi unde soarele iese din pământ
privirile tale erau albastre și-nalte de tot.
Zvon legendar se ridică din brazi.
Ochi a tot înțelegător era iezerul sfânt.
În mine se mai vorbește și astăzi despre tine.
Din gene, ape moarte mi se preling.
Ar trebui să tai iarba,
ar trebui să tai iarba pe unde-ai trecut.
Cu coasa tăgăduirei pe umăr
în cea din urmă tristețe mă-ncing.

SOUVENIR

*Où tu es aujourd'hui, je n'en sais pas.
Les vautours passaient à travers Dieu au-dessus de nous.
Je glisse dans le souvenir, ça fait si longtemps depuis.
Sur les vieilles cimes où le soleil surgit de la terre
tes regards étaient bleus et extrêmement hauts.
Une rumeur légendaire monte des sapins,
Un œil qui comprend tout était le lac sacré.
En moi, on me parle encore aujourd'hui de toi.
De mes cils, des eaux mortes coulent
Je devrais couper l'herbe par où tu es passé.
La faux du déni sur l'épaule,
Dans la dernière tristesse, je deviens chaud.*

Motto: „O lume fără poezie e pustie”

Eleva, Petcu Natalia Alexandra

Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” -Târgoviște

Coordonator, Diana Dănăilă

CĂRĂBUȘUL DE ARAMĂ

Volumul „Vară de Noiembrie” 1962

Din belșugul de verdeață
cărăbușul de aramă
vine din turnătoria
verii, să-l luăm în seamă.

Zgomotos ca o reptilă
printre vreascuri se avântă,
să arate că-i din lumea
celor ce nu prea cuvântă.

Prinse veste de viața
ce se-ncinge, rug, în umbra
unde ne-am întins, tu basmul,
eu ardorile și țundra.

Cărăbuș te ia cu iureș.
Te încearcă pe la glezne.
Îl alungi, el vine iarăși.
Pe-altă parte e mai lesne.

Ca suveica rîndunica
țese pînzele de vară.
Ah, ce cald e! Va să plouă
ecvatorial pe seară.

Susur mare de lăcuste
și de gîze fără număr.
Cărăbușul de aramă
s-a oprit pe caldu-ți umăr.

Mișcă? Stă să-nchege gînduri?
Se destinde? Se descalță?
Parc-ar ști că de pe umăr
numai zborul mai înalță.

Și o ia către stăpînul
iulie, cuptorul - astru,
să ne ducă fericirea
spre uitare în albastru.

LE SCARABÉE DE CUIVRE

*De l'abondance de verdure
Le scarabée de cuivre
Vient de la fonderie
d'été pour le remarquer.*

*Bruyant comme un reptile,
À travers les roseaux, il s'envole
Pour montrer qu'il est du monde
De ceux qui parlent peu.*

*Il a entendu parler de la vie
qui brûle, bûcher, dans l'ombre
ou nous reposons, toi le coute de fée
moi, la toundra et l'ardeur.*

*Le scarabée te prend d'assaut
Il chatouille tes chevilles,
Tu le chasse, il revient
D'un autre côté, c'est plus facile.*

*Comme une navette, l'hirondelle
tisse les toiles de cet été
Ah, comme il fait chaud ! Il pleuvra
De manière équatoriale en soirée.*

*Grand bourdonnement de sauterelles
Et d'insectes sans nombre
Le scarabée de cuivre
C'est arrêté sur ton épaule.*

*Bouge-t-il ? Réfléchit-il ?
Se relaxe-t-il ? Se déchausse-y-il ?
C'est comme s'il savait que de l'épaule
Seulement le vol le leve.*

*Et il se dirige vers le maître
juillet, le four – l'astre
pour emporter notre bonheur
Dans l'oubli dans le bleu.*

MELANCOLIE.

Volumul „Poemele luminii” -1919

Un vânt răzleț își șterge lacrimile reci pe geamuri.
Plouă.
Tristeți nedeslușite-mi vin, dar toată durerea,
ce-o simt n-o simt în mine,
în inimă,
în piept,
ci-n picurii de ploaie care curg.
Și altoită pe ființa mea imensa lume
cu toamna și cu seara ei
mă doare ca o rană.
Spre munți trec nori cu ugerile pline.
Și plouă.

MÉLANCOLIE

*Les larmes froides d'un vent errant touchent les fenêtres.
Indéchiffrables tristesses me contrôlent
La seule douleur que je ressens
C'est ne pas en moi
Ce n'est pas dans mon cœur
C'est ne pas dans ma poitrine
C'est dans les mille gouttes de pluie
Qui tombent sans cesse partout
L'automne, le noir du soir se greffe dans mon âme et me fait souffrir comme une profonde blessure.
Les nuages comme des mamelles pleines se déplacent vers les montagnes.
Et il pleut.*

Motto: „Cartea este cea mai bună armă împotriva intoleranței și ignoranței.” – Lyndon Baines Johnson

Eleva, Morar Teodora Elena

Colegiul Național „Avram Iancu” Câmpeni

Coordonator, prof. Bodea Roxana

Moitié d’octobre caressée d’une lumière douce. L’horloge de l’hôtel de ville battait deux heures de l’après-midi. J’entrais dans l’Université. Dans le hall de l’immeuble, je me suis arrêté devant le tableau noir, où le concierge traçait avec de la craie les noms des personnes qui recevaient des lettres à l’Université. Je cherche la lettre B. Mais ici, à la ligne pointillée, où quelques fois mon nom était apparu, je déchiffrais avec émotion un autre nom roumain, que je connaissais: le nom de Mademoiselle Cornelia B. „Le perce-neige noir !”. Mademoiselle Cornelia B, je ne l’ai pas vue depuis deux ans de plus. Je m’assis un peu pour me revenir, car mon cœur sonnait comme une cloche. Je me souviens de cette " fête dansante" de lycéens, quand j’ai vu Cornelia la première fois. Je n’avais appris qu’un peu de rares nouvelles à son sujet: qu’elle avait passé un an dans une école à Lausanne, en Suisse, qu’elle avait passé son baccalauréat à Brasov en juin. Je me dis: il me semble que nous n’avons jamais parlé tout les deux ! C’est curieux. Je n’avais pas fait, à ce moment-là, à Brasov, aucun pas pour m’en approcher. Cela pour de nombreuses raisons, y compris une très simple: d’autres filles m’intéressaient plus. En montant les marches vers la bibliothèque — j’essaie de comprendre un peu cette situation. Sans aucun doute qu’elle est venue à Vienne avec l’intention de s’inscrire à l’Université. Mon cœur est tombé en proie à une réaction spontanée à la pensée que je pourrais, d’un jour à l’autre, la croiser dans ces endroits.

Je continuais à être l’invité le plus assidu de la Bibliothèque Universitaire, avec une régularité clairement contrastée avec mes préoccupations pour tout ce qui sortait la norme. Moi, dans ma passion pour l’étude, j’ai mélangé le désir curieux d’oublier le moment présent. J’ai été forcé de me tromper avec quelque chose à chaque étape. Le soir, j’avais toujours peur de quitter la bibliothèque. Au cœur lourd, j’y hésitai, car c’était le moment où les éditions spéciales des journaux paraissaient avec les dernières nouvelles et celles-ci poussaient le front roumain de plus en plus loin.

Je prenais ma place à la bibliothèque de l’Université très tôt. Une fois, un après-midi, après une heure ou deux de lecture, j’ai levé mon regard du livre. Devant moi les visiteurs, en file, faisaient la queue au bord de la salle, attendant la place qui devenait libre. Mademoiselle Cornelia fut parmi les premières à attendre. Je pouvais la regarder, car elle n’avait pas remarqué ma présence. Les dernières années depuis que je ne l’ai pas vue elle est devenue vraiment belle.

Hronicul și cântecul vârștelor, Lucian Blaga,
Editura Tineretului, București, 1965
Pp. 184-186

Motto: „Tant d'étoiles tombent ce soir”

Eleva, Șerbănescu Raluca

Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan”

Coordonator, prof. Rusu Sofica

NOI ȘI PĂMÂNTUL

Atâtea stele cad în noaptea asta.
Demonul nopții ține parcă-n mâini pământul
și suflă peste el scânteii ca peste-o iască
năpraznic să-l aprindă.
În noaptea asta-n care cad
atâtea stele, tânărul tău trup
de vrăjitoare-mi arde-n brațe
ca-n flăcările unui rug.

Nebun,
ca niște limbi de foc eu brațele-mi întind,
ca să-ți topesc zăpada umerilor goi,
și ca să-ți sorb, flămând să-ți mistui
puterea, sângele, mândria, primăvara, totul.
În zori când ziua va aprinde noaptea,
când scrumul nopții o să piară dus
de-un vânt spre-apus,
în zori de zi aș vrea să fim și noi
cenușă,
noi și - pământul.

NOUS ET LA TERRE

*Tant d'étoiles tombent ce soir.
Le démon de la nuit tient semble-t-il la terre entre ses mains
Et souffle sur elle des étincelles comme sur de l'amadou
Afin de l'allumer.
Cette nuit pleine d'étoiles filantes,
ton jeune corps
de sorcière brûle dans mes bras
comme dans les flammes d'un bûcher
Fou,
comme des langues de feu j'étends mes bras,
pour faire fondre la neige de tes épaules nues,
et de te siroter, affamé, de consumer
ta force, ton sang, ton orgueil, ton printemps, tout.
A l'aube quand le jour enflammera la nuit,
quand les cendres de la nuit s'envoleront balayés
par le vent d'ouest
A l'aube j'aimerais que nous soyons nous aussi
cendre,
nous et – la terre.*

ZI DE SEPTEMBRIE

Vino să vezi! În târzia bogata căldură
închis între ziduri cine-ar mai sta?
Precum a mai fost, pînă-n cealaltă zare
încă o dată tărâmul să crească ar vrea.
Și-n unghi săgetat
pămîntu-și trimite cocorii
spre cercul cel mare.

Lumina ce largă e!
Albastrul ce crud!
Unei noi creșteri, văratice-n toamnă, se pare
c-am fi hărăziți și aleși.
Și-o clipă ne e-ngăduit
bănuitului Sud
să-i trimitem un gând fără greș.

Între frunza ce cade
și ramura goală
moartea se circumscrie
c-un gest de extatică boală.
Un joc îngânând cu lemnoasele membre
sună tîrziul, nebunul, caldul Septembre.

JOUR DE SEPTEMBRE

*Viens voir! Dans la riche chaleur tardive
enfermée entre les murs, qui resterait?
Comme c'était avant, jusqu'à l'autre point d'horizon
encore une fois, la terre voudrait grandir.
Et sous un angle en forme de flèche
la Terre envoie ses oiseaux migrants
vers le grand cercle.*

*La lumière, comme elle est envahissante!
Le bleu, comme il est éblouissant!
À une nouvelle croissance, comme à un été indien, il semble
que nous soyons destinés et élus.
Et durant un instant nous pouvons
envoyer au Sud soupçonné
Une pensée sans faute.*

*Entre la feuille qui tombe
et la branche dénudée
la mort se circonscrit
d'un geste d'extatique maladie.
Un jeu comme un chant des membres ligneux
Sonne le tardif, le folâtre Septembre*

Motto: „Cine crede-n zbor e stăpân peste zare”

Eleva **Damian Tania**

Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia

Coordonator, prof. Damian Elena

IZVORUL NOPTII

Frumoaso,
ți-s ochii-așa de negri încât seara
când stau culcat cu capu-n poala ta
îmi pare
că ochii tăi, adânci, sunt izvorul
din care tainic curge noaptea peste văi
și peste munți și peste seșuri
acoperind pământul
c-o mare de-ntuneric.
Așa-s de negri ochii tăi,
lumina mea.

DIE QUELLE DER NACHT

*Du, schöne Frau ,
so schwarz sind deine Augen, dass ich am Abend,
wenn ich mit dem Kopf in deinem Schoß liege,
denke,
dass deine tiefen Augen die Quelle sind,
aus der die Nacht leise über das Tal fließt
und über Berge und über Wiesen
die Erde bedeckend
mit einem Meer von Dunkelheit.
So schwarz sind deine Augen,
mein Licht.*

VEI PLÂNGE MULT ORI VEI ZÂMBI?

Eu
nu mă căiesc,
c-am adunat în suflet și noroi-
dar mă gândesc la tine.
Cu gheare de lumină
o dimineată-ți va ucide-odată visul,
că sufletul mi-așa curat,
cum gândul tău îl vrea,
cum inima iubirii tale-l crede.
Vei plânge mult atunci ori vei ierta?
Vei plânge mult ori vei zâmbi
de razele acelei dimineți,
în care eu ți-oi zice fără umbră de căință:
"Nu știi, ca numa-n lacuri cu noroi în fund cresc nuferi? "

Wirst du viel weinen oder lachen?

*Mir,
tut es nicht leid,
dass ich in meiner Seele sogar Schlamm gesammelt habe -
aber ich denke an dich.
Mit Krallen aus Licht
wird einmal ein Morgen deinen Traum töten,
dass meine Seele so rein ist,
wie dein Gedanke sie haben möchte,
wie das Herz deiner Liebe sie glaubt.
Wirst du dann viel weinen oder wirst du verzeihen?
Du wirst viel weinen oder lächeln
über die Strahlen jenes Morgens,
an dem ich dir ohne Schatten der Reue sagen werde:
"Weisst du doch nicht, dass Seerosen nur in Seen mit Schlamm am Grund wachsen? "*

Motto: „Multe lucruri nu le vedem, pentru că le privim prea aproape”

Elevul, **Schmidt David**

Școala Gimnazială „Avram Iancu” Oradea

Coordonator: prof. Bondar Zita

LUMINA.

Lumina ce-o simt
năvălindu-mi în piept când te văd,
oare nu e un strop din lumina
creată în ziua dintâi,
din lumina aceea-nsetată adânc de viață?

Nimicul zăcea-n agonie
când singur plutea-ntuneric și dat-a
un semn Nepătrunsul:
"Să fie lumină! ".

O mare
și-un vifor nebun de lumină
făcutu-s-a-n clipa:
o sete era de păcate, de aventuri, de doruri, de patimi,
o sete de lume și soare.

Dar unde-a pierit orbitoarea
lumină de-atunci - cine știe?.

Lumina ce-o simt năvălindu-mi
în piept când te văd - minunato,
e poate ca ultimul strop
din lumina creată în ziua dintâi.

A FÉNY

*A fény mely áthatja lelket
Egy csöpnyi abból az őskorból
Mely első nap teremtetett
Mint dicső élet honából?
A semmilét némám forrongott
Midőn lebegett a sőtétben
Az áthatolhatatlan fel nem Foghatott
Kinek szavára világosság lett az űrben.*

*Tenger s vakító szelek
Pillanat alatt keletkeztek
Kaland, szenvedély, vágy jöttek
Nap és élet szomj repestek.*

*De, jaj, hová illant
Ragyogó fény – ki tuja?*

*A fény mely elárasztja lelkemet
Valahányszor szemlélek – tündérem,
Mint az utolsó csepp említett
Vajon első nap teremtetett?*

PSALM

O durere totdeauna mi-a fost singurătatea ta ascunsă,
Dumnezeule, dar ce era să fac?

Când eram copil mă jucam cu tine
și-n închipuire te desfăceam cum desfaci o jucărie.
Apoi sălbăția mi-a crescut,
cântările mi-au pierit,
și fără să-mi fi fost vreodată aproape
te-am pierdut pentru totdeauna
în țărână, în foc, în văzduh și pe ape.

Între răsăritul de soare și-apusul de soare
sunt numai tină și rană.
În cer te-ai închis ca-ntr-un coșciug.

O, de n-ai fi mai înrudit cu moartea
decât cu viața,
mi-ai vorbi. De-acolo unde ești,
din pământ ori din poveste mi-ai vorbi.

În spinii de-acî, arată-te, Doamne,
să știu ce-aștepti de la mine.
Să prind din văzduh sulița veninoasă
din adânc azvârlită de altul să te rănească subt aripi?
Ori nu dorești nimic?
Ești muta, neclintita identitate
(rotunjit în sine a este a),
nu ceri nimic. Nici măcar rugăciunea mea.

Iată, stelele intră în lume
deodată cu întrebătoare mele tristeți.
Iată, e noapte fără ferestre-n afară.
Dumnezeule, de-acum ce mă fac?
În mijlocul tău mă dezbrac. Mă dezbrac de trup
ca de-o haină pe care-o lași în drum.

ZSOLTÁR

*Borzasztó fájdalmam magányom ha elbújtál
Édes Istenem, de mi tévő lehettem volna.
Gyermekeként játszadoztam veled
Rólag ábrándozva boncolgattalak mint játékot.
Azonban, vadonban növekedve*

*Elhaltak énekszóim
És anélkül, hogy közel kerültél volna
Örökre elvesztettelek
Földbe, tűzbe, létbe s vizeken.*

*A napkelte és nyugta közt
Csupán föld és seb vonul
Te mintha koporsóba zárkóztál.*

*Bárcsak inkább élettél mint halállal
Szólitottál volna inkább társalogni.
Hisz a mélységből vagy meséből szóltál.*

*A tüskék között mutatkozz, Uram,
Értsem mit kívánsz te tőlem.
Elkapjam a méreggel itatott lándzsát
Mely valakitől sebezően feléd tart?
Vagy semmit nem kívánsz?
Lévén a néma, szilárd azonosságú
Ki nem vársz el semmit. Még fohászat sem.*

*Lám, csillagok lépnek e világba
Bús kérdéseimmel egyidőben.
Lásd Uram, kilátástalan éj csendje ül odakinn.
Mit tegyek, hát, én Istenem?
Jelenlétben levetkőzőm. E földi létemet letéve
Mint zarándok kinek úton marad ruhája.*

Motto: „Te poți împodobi cu penele altuia, dar nu poți zbura cu ele”

Elevul, **Murvai Erik**
Liceul Teoretic „Aurel Lazăr” Oradea
Coordonator: prof. Bondar Zita

GLAS ÎN PARADIS

Vino să ședem subț pom.
Deasupra-i încă veac ceresc.
În vântul adevărului,
în marea umbr-a mărului,
vreau părul să ți-l despletesc
să fluture ca-n vis
către hotarul pământesc.

Ce grai în sânge am închis?
Vino să ședem subț pom,
unde ceasul fără vină
cu șarpele se joacă-n doi.
Tu ești om, eu sunt om.
Ce grea e pentru noi
osânda de a sta-n lumină!

PARADICSOMI HANG

*Jöjj ide, foglaljunk helyet fa alatt.
Fölöttünk maradandó ég.
Az igazság szelében
Az ősz alma árnyékában
Szeretném kibontani hajadat
Lobogjon mint álomban
A földnek határában.*

*Milyen szót folytottam vérembe?
Jöjj ülünk a fa alá,
Hol ártatlan időben
Még kettesben játszadózunk a kigyóval.
Te is ember, én is ember.
Nehéz sors mindkettőnknek
Átok nyomán fényben lenni!*

EVA

Când șarpele intinse Evei mărul, îi vorbi
c-un glas ce răsună
de printre frunze ca un clopot de argint.
Dar s-a întâmplat că-i mai șopti apoi
și ceva la ureche

încet, nespus de încet,
ceva ce nu se spune în scripturi.

Nici Dumnezeu n-a auzit ce i-a șoptit anume
cu toate că asculta și el.

De-atunci femeia ascunde sub pleoape o taină
și-și mîscă geana parca-ar zice
că ea știe ceva,
ce noi nu știm,
ce nimenea nu știe,
nici Dumnezeu chiar.

ÉVA

*Mily elbűvölően hangon szólott
Az a kigyó mely Évának almát kínált
Ezüst harangként levelek közül.*

*Istentől is eltitkolta suttogva
Habár úgy is hallhatta
Și Eva n-a voit să-i spuna nici lui Adam.
Évának se volt szándékába Ádámnak szólni*

*Nos, azóta is a nő rejti szemhéja alatt a titkot
S úgy forgatja szempilláját mintha jelezné
csupán ő tud valamit,
amit mi nem tudunk,
de senki ember se,
na, de, még az Isten se.*